

درنه کورنی

۱۳۸۲

محمد معصوم هوتک

درنه کورنی

د علامه جواخوندزاده مشهور په « فاضل کندهاري »
کورنی

د

محمد معصوم هوتک

لیکنه

کتابپيژندنه

د کتاب نوم : درنه کورنۍ

ليکونکي : محمد معصوم هوتک

د ليکلو نېټه : دسمبر ۲۰۰۰ م

د ليکلو ځای : ټورنټو - کاناډا

کمپوز : سعيد لودين

د چاپ کال : ۲۰۰۳ م

خپرونکي : د علامه حبيبي د خپرونو مرکز

تېراژ : ۱۰۰۰ ټوکه

اهداء

د

علامه عبدالحي حبيبي

درانه نامه

ته

يادښت

د ارواښاد علامه عبدالحی حبیبی درنه کورنۍ په درنو تاریخي او علمي بنسټونو ولاړه ده او له سوونو کلونو راهیسې دې درنې کورنۍ افغاني ټولنې حتی ټولې نړۍ ته علمي بخښنې کړې او ددې کورنۍ علامه عالمانو درانه او له نوښته ډک علمي آثار افغاني او بشري ټولنې ته وړاندې کړي دي او هم یې دهبواد په روښانه، مبارزو او مجاهدو حلقو کې سرښندنې کړې، قربانۍ یې ورکړې او د مشروطیت، خپلواکۍ او اولسواکۍ په لاره کې یې مخکښ او بدلوونکی نقش لوبولی دی.

ددې درنې کورنۍ علمی او مبارزوي نقش د علامه حبیب الله یا جبو اخونزاده له وخته ډېر برجسته او پیاوړی شو او د مبارزې او علم میراث یې نسل پر نسل راپاتې شو خو چې ارواښاد علامه عبدالحی حبیبی په نړیواله سطحه علمی تبارز وکړ او داستبداد په وړاندې یې د عملي مبارزې علم پورته کړ.

ستاسو په لاس کې کتاب چې د هېواد پر کاره او دقیق محقق
بناغلي معصوم هوتک کښلې ددې درنې کورنۍ په باب درانه او مستند
بحثونه لري او لوستونکي پر یوه تاریخي مسیر ددې کورنۍ له فرد،
فرد سره اشنا کوي او دهغوی په خدمتونو رڼا اچوي.

د علامه حبیبی د خپرونو مرکز له بناغلي معصوم هوتک نه مننه کوي
چې د اښکلی اثر یې کښلی او دې مرکز ته یې په مینه سپارلی دی خو
له دې نه چې د کتاب چاپ دوه کاله وځنډېد بڅښنه غواړي، ځکه
د علامه حبیبی مرکز له پېښور نه کابل ته راوړلېږدول شو او دلته په
دوو تېرو کلونو کې د چاپ امکانات لکه څنګه چې لازم دي مهیا نه وو
خو علمي کتابونه زېږښت نه لري او خپل درنښت یې پر ځای دی.

په همدې ډاډ مور دا ګټور کتاب د درنو لوستونکو مخې ته ږدو او
هیله من یو چې ددې درنې کورنۍ له ژوندلیک نه خوند واخلي او
هېواد ته د دوی له درنو خدمتونو سره اشنا شي.

په درنښت

د علامه حبیبی د خپرونو مرکز

۱۳۸۲/۸/۱۵

بسم الله الرحمن الرحيم

لومړۍ خبرې

په پښتني عنعنه کي له لرغونوزمانوراھيسي يوروايت سته چي وايي يووخت دمپرانې بادراوالووت، دغرغښت پرژبه، د بېټني پرموت اودسره بن پرلمن ونښت دهمدې باد اغېزه وه چي غرغښتي (غورغښتي) قبېلې دژبي، بيان، پوهي، تلقين اوروحنانيت څښتناني سوي، بېټنيوته توره ومېرانه ورسېده اوسرېنوته اداره اوواکمني ورپه برخه سوه . (۱)

کاکړپه نسبي وېش کي په غرغښتوپښتونوگډپيري ځکه نوددوی په باب اولسي روايت داسي دی چي د « برخو » په وېش کي، کاکړوته دعلم وپوهي برخه ورسېده. وايي چي اولسي روايتونه دژوندله عيني واقعيتوڅخه راپيداسوي اوورپسې عام سوي بيانونه دي. « کاکړوته دعلم وپوهي رسېدل » پراولسي روايت سرېپره يوداسي حقيقت دی چي مصداق يې مادسره سترگوليدلی دی. ماته دکندهارپه کاکړوکي ډېرلږداسي کسان په مخه راغلي دي چي ليک ولوست دي يې زده نه وي اوداخبره بايد سره ومنوچي زمونږ په وروسته پاته ټولنه کي په ليک لوست پوهېدل د پوهي نڅښه ده. د

(۱) دپښتودغه لرغوني روايت هغه دودنه ورته دی چي په لوستاکي دزردشت دزامنويه باب راغلی دی او هيرودت يې د « سکا » ټبايلو ددروگونو طبقو دبيان په ترڅ کي راوړي. وگورئ د « مشابھت های فکري مردم قديم و آثار آن در طبقات اجتماعی ايراني » مقاله چي دعلامه عبدالحي حبيبي په قلم ليکل سوي اوپه (آفريده های مهجورعلامه حبيبي) کي دايران يغما مجلې ۳ کتي ۱۳۴۵ش څخه رانقل

پښتنو، په تېره بیا د لوی کندهار زیاتره پښتانه عالمان، دیني
 و مذهبي لارښوونکي، روحانیون، د سلوک و عرفان د لاري لارویان،
 شاعران اولیکوال دکاکړ و قوم ته منسوب دي. ارواښاد کانديد
 اکاډميسن محمد ابراهيم عطايي چي د پښتنوپه اتنيکي څېړنو کي
 د پراخي مطالعې څښتن و، د کاکړ په باب ليکي « ددغي قبيلې
 خلک په شپږ نيتوب او کرنه ژوند کوي خو په عمده توگه په کليوکي
 ملايان له دوی څخه ټاکل کېږي او څرنگه چي د پښتنوپه قبيلوي
 عرف کي دوی ستانه بلل کېږي نو د ملايي وظيفه چي مقدسه
 شمېرل کېږي دوی ته سپارل کېږي داسی معلومېږي چي په دغسی
 پراخه ساحه د دوی د تیتيدلو يو عامل به هم دغه و چي دوی
 مذهبي وظيفې پر غاړه اخیستل او هری سیمی ته چي ور تله هلته به
 د بيگانه په سترگه نه ورته کتل کيدل. سره له دې چي ددې قبيلې
 په فولکلور کي د جنگ جگړو قهرمانان هم په لمانځنه له هيری
 څخه را ژغورل کېږي خود علمي او مذهبي کارونوله پلوه يې شهرت
 عام دی او په اتلسمه پېړی کي دافغانی دربارونو ملايان ددغی
 قبيلې څخه ټاکل کېدل او په نولسمه پېړی کي ددغی قبيلې يو
 زيات شمېر کسانو د سياست په میدان کي هم درنې لوبې کړي دي

« (۱) »

(درنه کورنی) چي زما همدالیکنه دهغې په باب ده، د کندهار
 په کاکړو کي يوه مشهوره علمي کورنی ده چي دڅه کم دريو سوو
 کالوپه اوږدو کي د علم و فضل خراغ پکښي لگېدلی پاته

سوی دی. داکورنی دمسه خپلوکاکړوکورنی ده چي د افغانستان په سیاسي وثقافتي تاریخ کي یې خوراستررول لوبولی دی. ددې کورنی غړو مجاهدې ومبارزې کړي دي، ددین ووطن په لارکي یې سرونه بنډلي دي، حماسې یې زېږولي دي، آثاریې کښلي دي، خپرنی یې کړي دي، شاگردان یې روزلي دي اوبڼه نوم یې پرې ایښی دی. دگران هیواد په علمي وسیاسي وادبي غورځنگونوکي ددغي کورنی ونډه دومره ستره ده چي پرخدمتونوباندي یې د ارواښاد سرمحقق محمدصديق روھي (۱۳۱۲ - ۱۳۷۵ ش) خبره «کتابونه کښل کېدای شي» (۱) ددې کورنی مشرنیکه ملا باپر (۲) نومېدی، خو په علمي وثقافتي حلقوکي دنوموړي دلمسي علامه حبیب الله کندهاري (حبواخونزاده) په نامه مشهوره ده. د (حبواخونزاده) دکورنی یودوه کوره په کندهارکي پاته سوي او نور ژوندي غړي یې د نړۍ په پنځولویوچوکي د نوروافغانانوپه خپرخواړه واره دي .

ددې کورنی دخینوغړوپه باب زموردهیواد په کتبي اثاروکي بڼه پوره مطالب لیکل سوي دي خودهغې په باب دیوې بشپړي رسالې یا کتاب خلا (تشه) ما احساس کړه اوهمدغه احساس وچي زمادغه لیکنه یې وزېږوله . ددغي لیکني مطالب زما د خپلو یادانښتو او ځینولیکل سوو مدارکو او منابعو له مخي برابر سوي

(۱) وگورئ روھي - محمدصديق - دپښتوادیاتوتاریخ - معاصره دوره ۷۸ مخ
 (۲) پښتانه پرنارینه وښځنه اولادویاندي دخینوقبیلونومونه پږدي. سدوزی و محمدزی که دیوې

قبیلې نوم دی . خو په کندهارکي دډېروکسانولمړی نوم هم وي.

دي . ما هڅه کړې ده چې مستندي خبرې سره راغونډې کړم .
 مخکې له دې چې په اصل مطلب پيل وکړم لازمه گڼم له خپلې
 گرانې مورخڅخه د زړه له کومې منښه وکړم چې د درنې کورنۍ
 دنارینه و بنځینه غړوپه باب يې زما معلومات رااصلاح اوپه دې لړ
 کې يې ځينې نوي ټکي راته بيان کړل . استاد حبيب الله رفيع د
 زياتې کورودانۍ ورڅخه دئ چې يو يې پردې کتاب دڅه لیکلو
 تکليف پرځان منلی او بل يې دچاپ په چارو کې زيار گاللی دئ .
 له بناغلو ډاکټر حبيب الله حبيبي ، انجنير ميرويس حبيبي او
 ډاکټر خوشحال حبيبي څخه هم ممنون یم چې خپل ژوندلیکونه
 اودخپلې کورنۍ يوشمېر عکسونه (فوټوگان) يې راولېږل . گران
 دوست اودپښتو ژبې خواخوږی لیکوال لطيف جان بابي
 دځینولیکلو موادو د فوټوکاپوپه رالېږلو سره غټولی یم . کوردې
 ودان وي . دگران جهاني صاحب له کتابتون څخه خوتل داسې
 استفاده کوم لکه زماخپل چې وي خوبيايې هم کورودان چې دتل په
 شان يې ديولړ موادوپه برابرولوکې مرسته کړې ده . زماگران
 خوريي جاويد جان له کندهاره دځینوعکسو په تهیه کولو او زماپل
 خوريي گران سعيد لودين دکتاب په کمپوز او ټايپ کې کومک
 کړی دئ . دواړوته ښه ژوند غواړم . گران سعيد لودين دپښتو ژبې
 ډېر ښه شاعر دئ او زماډېر امیدونه ورته سته .

ليکنه مي ددغي کورنۍ له مشر نيکه رانښلولې ده او دنورو
 نوموړو فاضلانو بيانونه مي يوپه بل پسې راوړي دي .

*

پوپلزي په نامه سجل سوې اونېته يې ۱۱۹۳ هـ ق کال درجې
 مياشت ده . پردغه قباله باندي دملابابراخوند شاهدي سته
 اودشهادت عبارت يې داسي دى « الشاهدبمافيه عاليحضرت
 فضائل وكمالات پناه ملابابرمدرس » . له دغه عبارت اوالقابوڅخه
 دهغه وخت په رسمي اوعلمي ټولنو كې دملابابراخونددرناوى درجه
 اټكل كېدلای سې اوتر ۱۱۹۳ هـ ق كال پوري دنوموړي
 ملابابردژوندزمانه يقيني كوي . داكال دتيمورشاه دپاچهي شپږم
 كال دى . دملابابردتاليقاتوپه باب چاڅه نه دي كښلي اونه يې
 دآثاروڅرك چاپوولى دى خو زما (هوتك) دكندهاردكتابوپه خطي
 زېرمه كې دمحمد محمود بن محمد د(لباب الاخبار) يوه نسخه
 خوندي وه چي دميرافضل خوگاني(۱) په قلم ليكل سوې وه . له
 دغه كتاب سره دامالي قصيده (عربي) ، طويقه اسقاط (پښتو) ،
 شمائل حضرت رسول (ص) اوابوالمنتهى (عربي) هم گڼلي وو .
 طويقه اسقاط كه څه هم په پښتوليكل سوې وه خوځاى ځاى يې
 عربي عبارتونه اونقل قولونه هم درلودل اوڅرنگه چي دغه رساله
 دسراوپاى له خوانيمگرې وه ، ځكه يې دمولف نوم معلوم نه و .
 دنوموړي رسالې مولف دملابابركاگر په قولونواستنادكړى
 اود(مولانافضل) په لقب يې يادكړى اوكښلي يې و ” ... لماكن
 الاسقاط من امورالاهم والعظمه فقال مولانافضل الاخذ ملاباب
 اخندكاكري وطريق الاسقاط الميت علي التفصيل هذاويحسب
 عمرالميت يسقط عنه اثني عشره بسنه من المذكورتسع سنه عن

(۱) په پښتني قبيلو كې بايد خوگاني اوخوگياني (خورياني) سره گډ نه سي

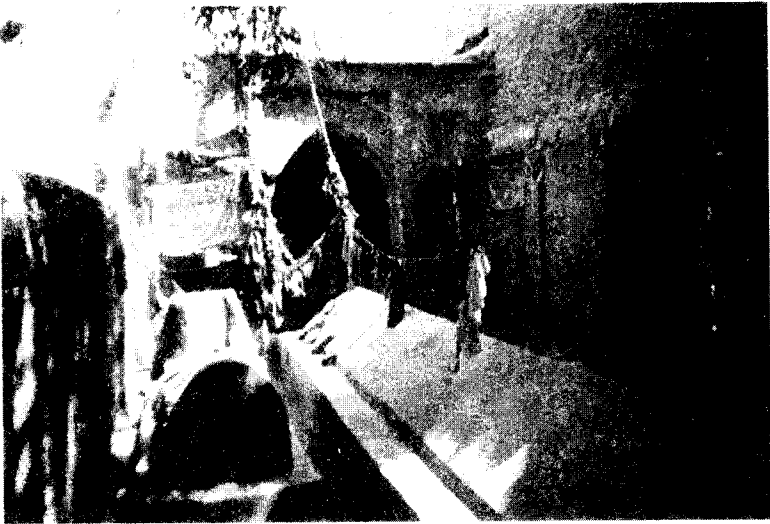
الانشی ...»

له دې عبارت څخه څرگندېږي چې ملاباير اخوند د تالیفاتو څښتن و او تالیفات يې پخپل وخت کې ثقه او معتبر کتابونه وو چې نورو مولفینو يې قولونه داستناد په توګه نقلول. دغه ټکي ما (هوتک) په ۱۳۶۵ ش کال په کابل کې د زيري جریدې په ۱۵ - ۱۶ ګڼه کې د « پښتو منهاج العابدین قلمي نسخه » تر سرلیک لاندې په یوه لیکنه کې خپاره کړل. له بده مرغه له لیکنې څخه زمانوم سهوا! غورځول سوی و.

وايي کله چې زموږ پرهيواد باندې د افشار نادار خونړی تاراک راغی او د څيښو ناسيدالوپه ټونګ يې د پښتنو ملي و سياسي مرکز (د کندهار زورښار) له خاورو سره سم کړ او د پښتنو د سپکاوی په نیامت يې « پر لویانو، مشرانو او پوهانو باندې ډول ډول کړاوونه راوستل، ملاباير هم په کندهار کې دنوي ښار (نادر اباد) د جوړولو په بهېګار امر سوی و. » (۱) افشار نادار غوښتل په دې کار سره پښتنو عالمانو ته روحياتي گوزار ورکړی. له ښه مرغه د دغه مدرس عالم حیثیت په احمد شاهي عصر کې بیرته اعاده سو، په ښار کې داستوګني له پاره ځای ورکړه سو او د تدریس چارو يې دوام وموند، په دغه وخت کې يې زوی (ملا فیض الله) هم دخلکو او دولت په نژدلو مقام درلود چې تفصیل به يې وروسته ولولی.

د ملاباير اخوندنه دمړینې نېټه څرګنده ده اونه يې ماته د اولادو بشپړ شمېر معلوم دی خو زوی يې ملا فیض الله دخپل وخت په

علمي اور رسمي کړيوکي ددرانه نامه څښتن و.

ملا فيض الله

ملا فيض الله د ملابایر زوی اودخپل وخت عالم، مدرس اویه عربي، پارسي او پښتو ژبو د تصنيفاتو څښتن، شاعر او پياوړی ليکوال اویه احمد شاهي عصرکي دوخت واکمنانو ته د درناوي وړ شخصیت و. ارواښاد عزيزالدين وکيلي پوپلزی ليکي چي لوی احمد شاه بابادخپل زوی تیمور (وروسته تیمور شاه) دښووني روزني کار د څو تنوعالمانو، خطیبانو، ادیبانو او منشیانو پر غاړه اچولی و چي په دغه ډله کي ملافيض الله هم و. (۱) نوموړي داشرف الوزرا وزير شاه وليخان باميزي دکورنی استاد هم و او وزير ورته په درنه سترگه کتل. د همدغه ارادت اغېزه به وه چي د ملافيض الله کورنی ته دکندهار ښار د باميزي زويه کوڅه کي زړې جامع (۲) ته نزدې داستوگندي له پاره ځای ورکړه سوی و او کورونه يې دنوموړي وزير دکورجنوبي خواته پراته و (۳).

په همدغه وخت کي دکندهار په احمد شاهي ښارکي دميا فقير الله

(۱) وکيلي عزيزالدين - تیمور شاه دراني - ۴۰ مخ - کابل ۱۳۴۶ ش
 (۲) زړه جامع د عزيزالدين وکيلي په قول د احمد شاهي کندهار لومړنی مسجد دی چي په ۱۱۷۲ ق کال ودان سوی دی. (تاريخ خرقه شريفه قندهار - ۳۴ مخ - ۱۳۶۷ - کابل - دوهم چاپ). داچي نوموړی ليکي کندهاريان دغه مسجد ته « زړه مسجد » يا « موی مبارک » وايي، د تامل وړ ده. کندهاريان دغه مسجد ته « زړه جامع » او د پوښلي چارسو جامع ته « موی مبارک » وايي.
 (۳) دغه کورونه دکندهار ښار دکابل دروازي دشمالی کلانصیل اوباميزو کوڅې تقاطع ته څرمه د احمد شاهي کللوړيدیځ لورته پراته دي چي ددې کرښو د ليکلوتروڅخه لاپرخپل حال ولاړ دي. دکلاهدمدي برخي په بېنځ کي يواړد قبرسته چي زیارت هم پر جوړ دی. محلي خلک دغه زیارت شهيد بابا بولي.

۱۰ ===== درنه کورنی
 جلال آبادي ثم الشكارپوري (۱۱۹۵ ق م) دیوه خلیفه ،
 ملافرح الدین اخوند (۱۱۵۹ ... ۱۲۴۱ ق) د عرفان و سلوک
 مرکز فعال و . دهمدې مرکز له لاري دکندهاري علم او اونوموړي
 میا صاحب (رح) ترمخ علمي و عرفاني رابطه ټینگېدله او د خدای
 نازولو د میا صاحب له عرفاني مکتب سره د پېژندگلوی او پیروی له
 لاري ترې فیضونه او چمتول (۱) . ملا فیض الله کاکړ هم د دغه
 تصوفي مرکز له پېشوا ، میا فقیر الله صاحب سره علمي و عرفاني
 اړیکي درلودل او یوبل ته یې لیکونه لېږل .

د ملا فیض الله کاکړ په آثارو کي یوه عربي رساله سته چي
 دخپل زوی حبیب الله له پاره یې په منطقو کي کښلې ده . د بېلي
 رسالې نوم یې تحقیق التوبه دی او دغه راز یې پرتجوید هم یو کتاب
 تالیف کړی دی . د دغو اثارو خطي نسخې د کابل په ملي ارشیف
 کي خوندي وې . د حاجي عبدالمجید هوتک په قلمي کتابو کي
 د ملا فیض الله یواثر خوندي و اوس یې زماڅخه نوم هېر دی خو په
 هغه شعرو کي مې یادونه کړې چي دهمدې قلمي کتابو د ضایع
 کېدلو پړوخت مې ویلی و (۲) .

ملا فیض الله شعر هم وایه . په پښتانه شعراء لومړي ټوک کي یې
 دغه پښتو شعر خوندي دی :

(۱) ملافرح الدین اخوند په کندهار کي دنقشبندیه طریقه لوی مرشد و . په پښتو ژبه یې یواثر د
 تعداد الکبایر په نامه کښلی دی چي چاپ سوی هم دی .

(۲) د شعر نوم (زوی پاني) دی او د سرخو بیته به یې دلته راوړم .

زموږ په کور کي زمانه تره سره یوڅو زړې نسخې وې

نسخې نه وې ، مرغلي وې ، عقیق وه دردانې وې

(د شعر پاته برخه دراتلونکي مخ په حاشیه کي ولولئ)

زه به نذر کاندم غم غم
 لکه پنډه او سپين خـمـي
 بیره اوم دعشق په تاوشي
 بیره شي هغه اومـمـي
 لاس را اورد کړه چي ولاړ شم
 په رشتیانولی پـمـي
 زمـاپه زړه د اورسکروته
 زمادمـرگ پیغام راوړی
 تا ایستلی لـه وطن یم
 تالـه مینی رابل کـمـي *

که دعشق له کړه خلاص شوم
 دعشق اور هسي ستي کـمـم
 د پت مـمـزي سره غم
 که هر خـمـوپریر وي غنبتلی
 ورك یم ستا پـه مینه گوره
 ما په دواړه کـمـونه ستادئ
 په اوربل چي دي سورتيك شو
 په پتـردي لـونگين دئ
 فيض الله پـر تا مين یم
 په کوگل کنبې مي سور اوردئ

(د تېر مخ د حاشیې پاته برخه)

د حبرو د علم نخښي د قاضي غلام دفترو
 د احـمـد ناچا دېوان د قاضي يې رسالي وي
 تصنيفونه د خـمـروتي عبدالحق وفرح الدين وو
 بل دميا فقير الله صاحب دليك خـمـونښاني وي
 د کاکر ملا فيض الله اخوند اثر کينې خـمـوندي و
 د شاعر ملا شمس الدين دېوان شعرونه او قـمـطعي وي
 د زوي جـمـامع د پانوف فيض هم ور رسېدلی
 غريبک په درافشانو گـمـوتو کينې پر حاشیې وي
 د پښتو و د فـمـارسي و عـمـري درنا ياب وو
 ناياب خه چي ورته تړي د نوي کتب خانې وي (الخ)

د اکتاپونه له سلهاوو ټوکو نورو چاپي نوادرو سره تر ۱۳۶۴ش کال پوري په کندهارکي زماله اکا حاجي
 عبدالمجيد هوتک سره و په همدې کال د کندهار امنيتي حالات گوډه سول او کتابونه يې کابل ته
 رانقل کړل . په کابل کي د کتابو د پوسو د اکرم ملا سعد الله له خوا وپېرودل سول اولمغوټي پاکستان ته
 يوډول سول او هورې تړي تم سول (جوزا ۱۳۶۴ش) .

* د پښتانه شعرا لومړی ټوک د پښتو ادبي مرکز پاکستان له خوا هم په يوڅه بدلون سره چاپ سوی دی
 دا شعر ما له هماغه چاپ (سرای نورنگ بنون - ۱۹۸۴) څخه رانقل کړ .

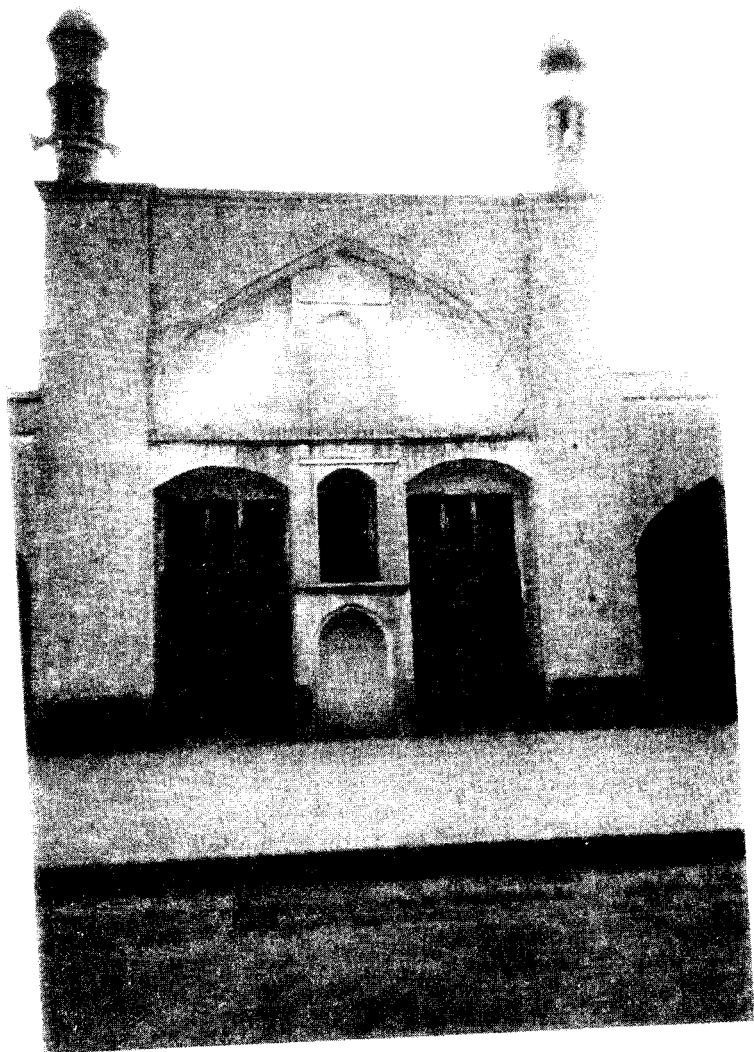
علامه حبیب الله کندهاری (جواخندزاده)

د ملافیض الله زوی علامه حبیب الله په معقولو او منقولو علومو کې د دتبحر درجې ته رسېدلی و. د علم وفضیلت انگازې تر هیواد دباندې ملکونو (ایران، هند او حجاز) ته رسېدلي وې او په بهر کې یې د پوهانو له خوا د (محقق کندهاري)، (فاضل کندهاري) لقبونه گټلي وو. دخپل هیواد په علمي حلقو کې په (جواخندزاده) باندې مشهور و. سردار غلام محمد خان طرزي د علامه حبیب الله علمي مقام داسي ستایلی دی:

آنکه چون وی عالمی کم دید چشم روزگار
 گرچه گردیده بسی اندر بیابان طلب
 مظهرت قوی و دانش منبع علم و عمل
 معدن فضل و هنرکان علوم مکتسب (۱)

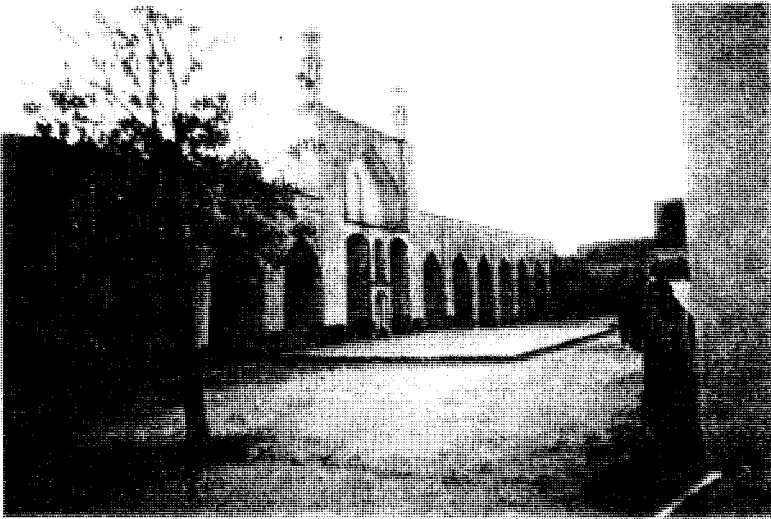
نوموړی د ۱۲۱۳ هـ ق کال د کندهار ښاد بامیزوپه کوڅه کې پیدا سو. لومړنی زده کړي یې دخپل فاضل پلار تر لارښوني لاندې دکورنی له غړوڅخه وکړې. په ځوانی کې یې دخپل عصر مروج علوم (صرف، نحو، بلاغت، تفسیر، حدیث، فقه، اخلاقیات) ولوستل پردې سربېره یې په ریاضي اونجوم کې هم ژوري مطالعې وکړې. د علامه حبیب الله کندهاري په استادانو کې د دو تنو نومونه یاد سوي دي، یو د احمد شاهي کندهار قاضي القضاة ملا احمد

(۱) بشیر شعر د همدې لیکنې په ۳۱ مخ کې ولولئ.

زده جامع

مرکزي دالان او دبانندن محراب يې

زوه جامع

دا جامع دکندهارینارده بامینزویه کرخه کی واقع او دوزیر شاولی خان بامیزی په لاس په ۱۱۷۲ ق کال
ودانه سوې ده .

الکوزی (۱) اوبل ملافرح الدین اخند . ملافرح الدین اخند یې پراستادی سربیره، روحاني مرشد هم و
 د علامه حبیب الله د ژوند زمانه پر کندهار باندې د کندهاري وروڼو (کهندل خان) دواکمنی له وخت سره برابره ده . په کندهاري وروڼو کې که سردار کهندل خان له مستبدي واکمنی څخه سرټکول سوی دی (۲) خودده دوه وروڼه سردار پردل خان اوسردار مهردل خان مشرقي علم دوست او فرهنگپال شخصیتونه وو . سردار پردل خان د پښتو او فارسي ژبې شاعر و او په طوپقت کې د حضرت جې بابا (رح) مريد و (۳) . سردار پردل خان له مولوي حبیب الله سره دېرښه اړیکې درلودل او په درنه سترگه یې ورته کتل . په یوه لیک کې یې چې د ۱۲۶۴ ق کال نېټه لري ، د « فضيلت پناه » په لقب یاد کړی دی . (۴) . سردار مهردل خان مشرقي چې د پښتو او فارسي ژبوشاعر ، لیکوال او فرهنگپال سړی و او په

(۱) ملا احمد الکوزی دکندهاري ملا اسماعيل ابدالي زوی داحمدشاهي عصر لوی عالم او مشهور قاضي و . دکندهار په ښار کې اوسېدی . پر محضر یې فاضلان او عالمان راغونډ وو . په نالیفاتو کې یې د تعليم السلوك ، کاشفه ، رساله فارقه ا بیان وافیة لطوایف الصوفیه او نور یادولای سو .

(۲) وگورئ : د حاجي جمعه بارکزی دېوان ۱۷۴ مخ - ۱۳۶۰ - کابل

(۳) علامه محمود طرزي د خپل دانشمند پلار سردار غلام محمد طرزي د دېوان په سريزه کې ليکي چې ما له خپل محترم پلار څخه په علم و کمال کې دده د دومره برياليتوب وجه وپوښتل او نوموړي په جواب کې دخپلې مور له خولې راته وويل چې دا دهغي دوتا برکت دی چې « عم کبير » سردار پردل خان مرحوم چې په ظاهر و باطن کې د معرفت څښتن اود قطب زمان میان حضرت جی صاحب یو باکمال مريد و . دده په حق کې کړې وه . (وگورئ : دېوان جناب طرزي صاحب - ص ۱۶ - چاپ ۱۳۰۹) له دې څخه د سردار پردل خان د علمي و عرفاني شخصیت اټکل کېدای سي . سردار غلام محمد طرزي درحمدل خان زوی او د پردل خان وراره و .

(۴) دالیک زمانسه خوندي دی . فوتوکاپي مې یو وخت استاد رشاد صاحب ته هم ورکړې وه . دلیک د عین متن کاپي د همدې لیکنې په ۱۴ مخ کې چاپ سوی ده .

کندهارکي دده کوردیوه ادبي انجمن شکل درلود، علامه حبیب الله کندهاري ته په ارادت درلود اودرناوی يې کاوه . دخپلي کورنی دغرواستادپه توگه يې ترې علمي استفاده کوله . علامه حبیب الله دنوموړي سردارپه غوښتنه دحدیثوپه باب یو کتاب کښلی دی چي نقدالثقات نومیري .

لکه وړاندي چي وویل سوه علامه حبیب الله کندهاري د منقولو او معقولو علومو ممتحر استاد و . زموږ په گران هیواد تاریخي افغانستان کي تر چنگېزي تاراک وړاندي د ساسانیانو ، غزنویانو او غوریانو په دورو کي د هرات ، بلخ ، بسست ، زرنج ، غزني و بامیان د علمي مدرسو په تدریسي نصاب کي دمعقولو علومو لکه ریاضي ، نجوم ، هیات ، فلسفه او منطق تدریس شامل و . خو تر چنگېزي تاراک وروسته داټول ښکلي ښارونه او علمي مدرسې له خاوروسره برابرې سوې . تر دې وروسته که زموږ په ویاړلې خاوره کي دپوهي او معرفت پېوې روښانه سوي دي ، نو علماوو او دانشمندانو یوازي دمقولو علومولکه تفسیر ، حدیث او فقه زدکړي او تدریس ته زیاته پاملرنه کړې ده . دمعقولو علومو هغه خراغ چي د علامه البیروني او ابن سینای بلخي له خوا پر دې تاریخي خاوره روښانه سوي و، نوره روښانه درلوده . له بلخي خوا په شپاړسمه او اولسمه عیسوي پېړۍ کي دهرات دتیموریانوتر سقوط وروسته زموږ دسیمي خلک دهند دمغولي اودپارس د صفوي دولت پر ضد دخپلواکۍ گټني په مبارزو بوخت دي . ددې مبارزو لومړی ارمغان په کندهار دملي قایدحاجي میرویس خان په مشرۍ دپردیو له تسلط څخه یو خپلواک او ملي دولت جوړېدل و .

۱
۲۵

قصه شاه سلجوق

مغنی است اولی کلمه

در معرب که یازدهمین

مستند است به لغت

از دست و خوردند

۱۲۶۴
محمد باقر

دلوی احمدشاه بابا په مبارک لاس چي دواحد او یوموتی افغانستان تاداو کښېښول سو ، نو دعلم او پوهي دمشال دبیا لگېدو له پاره مجال پیدا سوخو علماوو مو په تدریسي نصاب کي کوم دیادونی وړ انکشاف رانه ووست او دپخواپه شان دمنقولو علومو زده کړي پر محور یې خپلي علمي هڅي متمرکزي کړي وې . په دغه وخت کي یوازنی شخص چي دهغه وخت دمحیطي قیودو له چوکاټه یې خان رابوست ، علامه حبیب الله کندهاري و چي د معقولو علومو په رواجولوسره یې د علامه ابوریحان البیروني او ابن سینای بلخي دوخت علمي هنگامه بیا له سره توده کړه . او لکه ددې بحث په سرکي چي مو وویل دهمدې عالی هدف دترلاسه کولو په نیامت یې هند وایران و حجاز ته سفرونه وکړل او دک لاس ترې راستون سو . علامه فاضل کندهاري په ریاضي ، هندسه او منطق کي داسي شاهکارونه ولیکل چي لوی استاد علامه حبیبی مرحوم یې داروپا د شپاړسمي پېړۍ د علماوو فرانسس بېکن او رنه دیکارت (۱) له علمي اکتشافاتو سره ورته گڼي . علامه فاضل کندهاري خپلو شاگردانو ته توصیه کوله چي « هغه علم ته په بده سترگه مه گورئ چي په ژوندکي ترې چاره نسته . طب ، حساب ، نجوم اوهندسه زده کړئ ځکه چي دژوندتاداو پرهمدې علومو ولاړ دی » (۲)

علامه حبیب الله په عربي ، فارسي اوپښتو کي زیات کتابونه تالیف کړي دي چي شمېریې تردهرشواړي په همدغو

(۱) فرانسيس بېکن (۱۵۶۱ - ۱۶۲۶ ع) دانگلستان مشهور فیلسوف او رنه دیسکارټ

(۱۵۹۶ - ۱۶۵۰ ع) دفرانسي معروف ساينس پوه او فیلسوف و .

(۲) آريانا مجله - د ۱۳۴۵ کال دحوت گڼه

دریو ژبو یې شعر هم وایه. زما دمعلوماتوله مخي دکندهارپه شخصي کتابخانوکي داسي یوه نه وه چي دعلامه حبواخونزاده تالیفات دي یې خوندي کړي نه دي. دکندهاري سلیمي په خطي کلکسیون، دمرحوم دوست محمدپرېخ په خطي مجموعه، دحاجي عبدالمجید هوتک په خطي کتابو، دمرحوم غریبک په خطي گنجینه کي دفاضل استادپوهاند رشاد په خطي زېرمه اوزمادکتابوپه خطي کلکسیون کي دحبواخونزاده آثارسته. دغه رازدحیدرآباد دکن، پېښور اودافغانستان په ملي آرشیف کي هم.

دده دآثارودشمېر اونومونوپه باب رازراز روایتونه سته. دتالیفاتو نومونه یې سره اوبنتي دي اودچاپي تېروتنو له امله دکتابو په نومو کي بدلونونه راغلي دي. په دې برخه کي زما دهمدې څېړني په گډون د زیاترو لیکنو ماخذ دارواښادعلامه حبیبی هغه تفصیلي بیان دی چي د ۱۳۴۵ ش کال د (آریانا) په مجله کي خپور سوی دی. زما سره همدا گړی دآریانا هماغه مجله نسته خو د علامه مرحوم د لیکني یو نقل راسره سته چي د ښاغلي محمد وزیرکړخی هروی په ښکلي نستعلیق خط لیکل سوی دی. (۱) په

(۱) ښاغلي محمدوزیر هروی د (یادى از دانشمند مورخ نامور افغانستان مرحوم پوهاند عبدالحمى حبيبي قندهارى) تر نامه لاندې په ۹۷ مخونوكي دمقالويوه نغيسه مجموعه پخپل خط دكاناډا د انټارويو ايالت دلدنډ په ښاركي د ۲۰۰۱ م كال په مارچ كي خپره كړې ده. په دې نسخه كې د ارواښاد سيدقاسم رشتيا، ښاغلي عبدالرشيد بينش او جناب ډاكټر عنايت الله شهرانى مقالې چي ټولې د علامه حبيبي مرحوم په ياد ليكل سوي دي، خوندي دي. ددغي نسخې يوه كاپي ماته زما ډېر محترم دوست ښاغلي الحاج محمد آصف پاس يوسفى صاحب دلوستولولپاره راكړه چي مڼون يې يم. زماپه همدې ليكنه كې كه درانه لوستونكي دعلامه حبيبي مرحوم پر يې حوالې نقل قولونو پېښ سي، بايد پوه وي چي دا نقل قولونه له هغې مقالې رانقل سوي دي چي د ۱۳۴۵ كال په حوت كې دكايل دتاريخ انجمن د (آریانا) مجلې په يوه گڼه كې خپره سوي ده.

دغه لیکنه کي دعلامه حبیب الله کندهاري مشهور په (فاضل کندهاري) آثار داسي معرفي سوي دي :

- ۱- شوارق - (په عربي ژبه) په علم حدیث کي .
- ۲- "رساله تفکر" (په فارسي ژبه) موضوع يې اخلاق و عرفان دی
- ۳- "رساله نماز و اسرار آن" (په فارسي ژبه) په دې کتاب کي دلمانځه داسرارو په باب دمنقولو او معقولو علوموله مخي بحث سوی دی.

۴ - موعظې او خطبې (فارسي او عربي)

۵ - "رساله صبر و شکر" (فارسي) په اخلاق کي .

۶ - "رساله محبت الهی" (فارسي) په تصوف و اخلاق کي

۷ - "رساله تمیز مومن و کافر" (فارسي) وایي چي دادځینوتنگ نظرو متفکرانو په باب یوه دیني او کلامي څېړنه ده .

۸ - "تواریخ و فیات مشاهیر اسلامی در قرون ثلاثه" (فارسي)

۹ - "شمه بارقه" (فارسي) د وحدت الوجود او وحدت الشهود په

باب . د کتاب شپږ فصله لري او څېړنه يې د قدر و بلله سوې ده .

۱۰ - "چهل مساله دیني" (فارسي) د ملا محمد اعظم

اندر د سوالونو په خواب کي . د ملي ارشيف په خطي نسخو کي

د (جواب فاضل) په نامه یوه رساله سته چي ملا حبیب الله

کندهاري په قلم د محمد اعظم غزنوي په جواب کي کښل سوې ده

چي غالباً به همدا رساله وي .

۱۱ - "احکام الملّه فی احکام اهل القبله" (عربي) دامام غزالي رح

پر (محصل فیصل التفرقه) باندي نوي څېړني اوزیاتوني دی.

۱۲ - "مغتنم الحصول فی علم الاصول" (عربي) د پرمهم اثر دی

اوپه هغه کي اصول فقه ته انتقادي کتنه سوې ده . علامه حبيبي مرحوم وايي « ... داکتاب په صايب اجتهادي نظر تاليف سوې چي د بشپړېدو کال يې ۱۲۵۷ ق دئ . يوه سريزه او په مبادی او اصول اربعه کي درې مقالې لري ... دهند علماوودخپلموعالي مدرسوپه درسي نصاب کي دعلامه محب الله بهاري د (مسلم الشبوت) پر ځای منلې دئ » او زياتوي « مادپهښورد رفيع الاسلام په کتب خانه کي له مولاناسيد صمداني سره د مولانا سيد انورشاه کشميري په قلم يوه شرحه وليدله چي دمغتنم دخطي نسخود پيدا کولو اودهغه دتدریس توصيه پکښي سوې وه » . پرمغتنم باندي دهرات ملامحمد عمرسلجوقي (۱۳۳۱ ق وفات) د (الملهم برمغتنم) په نامه يوه شرحه کښلې ده . (۱)

۱۳ .. "انموذج العلوم" (۲) په دې کتاب کي د محقق دوانی ، ميرزاحبيب الله شيرازی او خواجه افضل ترکی دري گوني نماذج راغونډ سوې او د متقدمينو پرافکارو يې خپلي څېړني او مطالعات ور زيات کړي دي .

۱۴ "رساله مغالطات" دا رساله په منطق کي دخينو مشهورو او غيرمشهورو مغالطاتوکړه کتنه ده اودهغو جواونه يې ويلي دي . علامه حبيبي ليکي چي « دمتقدمينو اومتاخرينو نظريات يې په آزاده توگه تحليل کړي ، ځيني يې سره سمې کړي اوځيني په

(۱) په مراات هرات ۱۸۹ مخ کي دا اثر (ملهم الاصول) بلل سوې دئ . د ملامحمد عمر سلجوقي آثار شرح فارسي کافيه . حاشيه براساغوجی ، ردالروافض ، حاشيه برغلام يحي بهاری او نوردي .
 (۲) انموذج په عربي کي د (نموني او بېلگي) په معنا راځي او په پارسي کي يې معنا (ليو = اندک) ده . (غياث) جمع يې نماذج ده . انموذج العلوم دعلومونويز بايد ترجمه سي .

تینگه جرحه کړې او انتقاد کړي دي «

۱۵- "ابانه المله فی التوقف عن تکفیر اهل القبله" (عربي)
 څلورفصله لري . موضوع يې فقه - عقايد او کلام دئ . وايي چې
 ددې کتاب له مطالعې څخه دمولف پراخ نظر او کامل
 تبحر څرگند يري . دا اثر يې په فارسي هم ليکلی دئ .
 ۱۶- "مرآت الحق" (عربي) اووه فصله لري او په ۱۲۶۲ ق کې
 تاليف کړی دئ .

۱۷- "وحدت وجود او شهود" (پارسي) دملا محمدا عظم اندر
 دپوښتنو په جواب کې . وايي ددې کتاب له لوستلو څخه څوک په
 تصوف او اشراق کې دمولف تبحر خوراښه ليدلای سي . (۱)

۱۸- "مستحق القبول والقبلة فی تحقيق سمت القبلة" (پارسي)
 دقبلي دښوولو په برخه کې د فقه اورياضي دلایلو پراساس معلومات
 دي چې په پنځو فصلونو کې راغونډ سوي دي . مولف غوښتي دي
 په ديني دلایلو ثابته کړي چې دقبلي دمعلومو لولپاره بايد له
 هندسي اصولو څخه کار واخيستل سي . علامه حبيبي مرحوم ددغه
 کتاب خطي نسخه کتلې وه او دغه استنتاجی روايت يې ځني رانقل
 کړی دئ « هندسه شرعي علم نه دئ يعنې له شرع سره کار نلري
 اودا خبره په دې معنی بايد ونه گڼل سي چې د اړتيا په ځای کې له
 هندسي قانون سره سم عمل کول دي منعه وي . طب ، حساب
 اونجوم هم شرعي علم نه دئ خود اړتيا په وخت کې په هريوه عمل

(۱) اشراق په لغت کې څلېدلو ته وايي . تر لمر څخه وروسته وخت ته هم اشراق ويل کېږي .
 اشراقيين هغو حکامو ته ويل کېدل چې دزيات رياضت له امله يې په خپل باطن کې روښنايي او
 اشراق موندلی و . افلاتون و بقراط د اشراقيينو له ډلې گڼل سوي دي . (غياث)

کول ضروري دي . داسلام په لومړيو وختوکي په هندسه باندي خکه عمل نه کېده ، چي په هغه وخت کي دغه علم نه و . خودمامون عباسي له وخته بياترننه پوري دغه علم په اهل اسلام کي پوره رواج موندلی او زیاترو محققینوپوهانو اومدقینوفاضلانو دهغه په هرفن کي له اقلیدس خخه نیولې بیاد مجسطی ترفن پوري گټور تصنیفونه کړي دي . . . په هغوبناروکي چي معتبره مهندسين زیات وي باید دهغوپه قول ضرورعمل وسي » .

۱۹ - "رساله موسیقي" (پارسي) دعلوموپه پخواني تصنیف کي دموسیقي علم درياضي یوه خانگه ده . وایي چي «دفيشاغورث د فلسفې له مخي دغموپه تولیدکي درغونوترکیب دعدددي تناسبونو تابع دی . علامه فاضل کندهاري په رساله موسیقي کي ددغه علم اصول له ریاضي فورمولوسره سم بیان کړي او له شرعي نقطه نظره یې ددغه علم پر رواتوب و نارواتوب (جاز ولایجوز) بحث کړی دی . ددې رسالې اهميت په اوس وخت کي خورا زیات دی . کاشکي یې مطالعه مورته میسره وای .

۲۰ - "تنقیح التهافت الفلاسفه" (عربي) علامه حبیبی مرحوم لیکي چي په دې کتاب کي یې د امام غزالی رح (متوفی ۵۰۵ ق) او اتن ارشد اندلسی او خواجه زاده رومی (متوفی ۸۹۳ ق) په فلسفي مناظروکي دانصاف په رعایت اوآزادفکرسره حکمیت کړی اوپه ځینوبرخوکي یې خپل نظر د دلیل وبرهان په راوړلوسره بیان کړی دی .

۲۱ - پرالغ بېگي زیچ باندي نوې څېړنه اوحاشیه (پارسي) . الغ بیگي زیچ دهیات یودېرمشهور کتاب دی . علامه فاضل

کندهاري پرهغه باندي گټوري حاشيې کنبلي او هغه خاص مسایل يې ورباندي زيات کړي دي چې ده خپله کشف کړي وو. (۱) دباغلي داکتر عنايت الله شهراني په قول دغه اثر له ترکي ژبې څخه ترجمه سوی دی. (۲) يوه نسخه يې په کابل موزيم کي سته .

۲۲- "شرح نمط تاسع اشارات ابن سینا (عربی)

۲۳- "بسط البسائط" (عربی) دمنطقوپرخينو مباحثوباندي شرحه

۲۴- "منتخب تحرير اقليدس" (عربی) (۳)

۲۵- د تحرير اقليدس پارسي ترجمه

۲۶- د اکرثاوذوسیوس ترجمه

۲۷- "مختصر کشف القناع عن احکام شکل القناع" دا اثر

دخواجه نصير طوسی دیوه تالیف لنهیزدی

۲۷- "رياضي المهندسين

داکتاب دعلامه فاضل کندهاری یو علمي شاهکار دی چې په

عربي او پارسي دواړو ژبو په همدې نامه ليکل سوی دی . د

مخونو شمېر يې پرغت کاغذ باندي یوزر و پنځو سوتو رسېږي او

« دهغه وخت درياضی علوموانسايکلويپيدي » بلل سوی دی . ددې

کتاب دوې نسخې دعلامه حبيبي مرحوم له خولې مورته بنسول

(۱) زيچ د (زيگ) عرب ، او د نجوم او هيات په اصولو او احکاموکي هغه علم دی چې له هغه

څخه تقويم استخراجيږي . (غياث)

(۲) جريده لمر- شماره ۱۹ سال دوم نور ۱۳۸۰ می ۲۰۰۱ چاپ ټورنتو- کاناډا

(۳) اقليدس (دلبري په پېښ او دلام و دال په زهر) د نوقطرس زوی او د برينقس لمسی مشهور

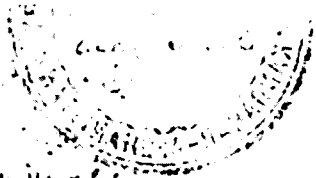
او متبحر فيلسوف ، رياضي پوه او منجم دی چې په همدې نامه يې په هندسه کي يوکتاب هم تالیف

کړی دی ... اقليدس په ۳۲۲ ق م کي زېږېدلې او په ۲۸۳ ق م کي مړ سوی دی . اقليدس په

اسکندريه کي اوسېدی (لغتنامه دهخدا)

سوي دي چي وایي یوه یې « د ۱۳۰۰ ق په شاوخواکي له کندهاره هند ته وړل سوې او معلومه نه ده چي اوس چپري ده ؟ » بله نسخه یې چي ځیني برخي یې نیمگړي وې او علامه مرحوم استفاده ترې کړې ده ، « د کابل د ادبیاتو په پوهنځي کي » خوندي وه (۱) چي دهمدې نسخې له مخي یې په خپله لیکنه کي مورته معرفي کړې ده . وایي چي علامه فاضل کندهاري خپل دغه اثر (ریاض المهندسين) د عمر په پای کي کښلی دی . دا اثر شپږ روضې لري او هره روضه یې د ریاضي بېلابېل مبحثونه څېري . لومړۍ روضه یې د اقلیدس د صوري هندسې د اصولو ترجمه ، د (اکر ثاو ذوسیوس) او (اکرمانالاوس) د کتابونو ژباړي دي ، دوهمه روضه یې د حساب د علم قواعد بیانوي ، دریمه یې د حساب او هندسې د علم توابع څېري ، څلرمه روضه د « علم الابصار » په باب بیانونه لري ، پنځمه بیاد علم هیات په باره کي رغېږي او شپږمه د زیچ او تقویم مسایل په برکي نیسي . علامه حبیبي مرحوم لیکي چي « د محقق قندهاری په ټولو هغو کتابوکي چي په ریاضي علوموکي یې کښلي دي ، داټکی په څرگنده توگه لیدل کېږي چي ده هغه قیود او حدود چي علماء له کلونو کلونو راهیسي پکښې محصور وو ، مات کړي او د ریاضي مسالو په کشف او تحقیق کي یې له اجتهادي نظره کار کړی اونوي علمي کشفیات یې کړي دي » . علامه حبیبي مرحوم د هندسي او ریاضي علومو د

(۱) ما (هوتک) ته څرگنده نه ده چي دانسخه د پوهنتون د کتابونوله وروستي تاراج څخه خوندي پاته سوې ده که څرنگه ؟

يا فتاح

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله خالق السموات والارض وجاعل الظلمات والنور
 وقدر الخيرات والشرا الذي بيده مقاليد الامور
 ومشيئته تستنير القلوب وتشرق الصدور ونور
 قلب اربابها فظهر به الحق لهم في النجوى واكثرت
 عليهم صبح اليقين اشراق نور الحق بين جانب الطوق
 وحجب بوطن اعذاره فاصبح حيا ربي في تبه الغفلة
 والغرور وتزخر مخلوق والسلام على رسوله الهادي الى
 مواء الصراط والناهي عن ظلام الشرك والفسق والنجس
 بالبرهان الباهر والبيان الظاهر غاية الظهور وعلى الله
 واصحابه الذين لم تغترهم الحنق الدنيا ولم يعرفهم بالله
 الغرور وتعالى التابعين لهم باحسان ما تواتت الاعوام
 والشهور وتقاتل العصور والدمهور اما بعد
 اراد ابي شامة ارجح الله العتي وايداي بربيه صلواته بخمسة رسالت
 ينابى برظها واصحاب نظرة وقادة وسراير اباب فكرت تناره

من افق الموضع
والظلمة

څېړنو په برخه کې دفرانسوي عالم دکارت او علامه فاضل کندهاري د څېړنو تر منځ مشابهتونه موندلي دي او ليکي چي که دمحقق کندهاري دغه آثار چي « دخطي نسخوپه شکل هم زمور په هيواد اوهم دپښتونخوا و هند وپاکستان په موزيمونو او کتب خانوکي ليدل سوي دي ، راغونډ سي اودرياضي پوهانو له خوا وڅېړل سي ، بنيابي دعلامه استاد فاضل کندهاري دمهارت اندازه ښه ترا څرگنده او روښانه سي . »

۲۸- «شرح مقامات حريري» (پارسي)

۲۹... «نقدالشقات في التزييف الموضوعات» داکتاب يي داحاديثوپه تخريج کي دسردارمهردل خان مشرقي په غوښتنه کښلی دی .

۳۰- رساله غرور . دارساله د « اقسام و محاری و آفات غرور » په نامه هم بلل سوي ده . يوه نسخه يي ما (هوتک) د کندهاري سليمي په خطي کتابو کي ليدلې وه چي د کندهار د زړې جامع د ملاعبداالحدکاکر غريبک په قلم يادابنتونه پر ليکل سوي او د نوموړي ملا صاحب دوه مهره ورباندي لگېدلي وه . دا نسخه د ارواښاد علامه حبيبي تر نظر هم تېره سوي او د کتاب پر لومړي مخ يي پخپل خط او لاسليک دغه يادابنت کښلی و :

« رساله غرور يکي از تاليفات محقق قندهاري علامه حبيب الله مشهور به حبو اخندزاده است ، که عين همين رساله درمجموعه رسايل بخط خود وی موجود است نزد عبدالحی حبيبي درکابل .

گمان ميرود که اين رساله را از همان اصل نقل گرفته باشند و بعد ازنوشتن مکررا با اصل مقابله شده .

برحواشی دوسه جای خط مولوی عبدالروف قندهاری نواسه مولف موجود است درمعنی اکباب و غمار ، و معلوم است این نسخه بملاحظه آن مرحوم هم رسیده است .

عبدالحی حبیبی

کابل . جمال مېنه ۹ جوزا - ۱۳۴۲ «

۳۳ - «منهاج العابدین» (پښتو) په اخلاق و عرفان کي ۷۰۰ بیته

دامام غزالي دمنهاج العابدین ترجمه

د پښتو منهاج العابدین اهمیت دملاعبدالباقي افغان له دې بیتوڅخه ښه ښکاري :

دوه کتابه په پښتوکي چي اخلاق د مبارک شو

سرتريايه جواهردي دحضرت له خوښه ډک شو

باغ پتي دي کل پرورکړه يو «منهاج العابدین»

سره وسپين دي پرشارکړه بل «اسرارالعارفين» (۱)

حیراني ودې سړي ته چي پښتون هم امتي وي

زړه وځونه ولاسونې، له دې دووگنجوالي وي (۲)

۳۲ - لسان الميزان في تقويم الاذهان . (عربي) داکتاب دمنطق

په څېړنه او انتقاد کي ليکل سوی او په پنځوسو مخونوکي يې

دهند و پارس دعلم او له کتابوڅخه د «تصوراتو مېحشونه»

راغونډ کړي دي ، يوه سرريزه او نهه مېحشه لري . وايي چي ځينو

(۱) اسرارالعارفين دامام غزالي رح اثر دی چي ملاشیرمحمد هوتک کندهاري په پښتو نظم دښتوي

په قالب کي اولی اوپه ۱۳۲۶ هـ ق کال دلاهورپه اسلاميه مطبع کي چاپ سوی دی . ملاشیرمحمد

هوتک د لوی احمدشاه بابادشرعې مشاورملاشاهو (ملقب په ملارادت) زوی و .

(۲) افغان - ملاعبدالباقي - تهذيب الواجبات لتخريب العادات - ۱۳۶ مخ - ۱۳۶۶ش چاپ

علماوو دغه کتاب د « تحافت منطقیان » په نامه هم بللی دی .
د دغه اثر یوه نسخه دادبیاتپوهنځي په کتابتون کي خوندي وه .

۳۳ - ابجد التواریخ (عربي) موضوع یې داسلام تاریخ دی ،
پنځه سوه مخه لري او دلیکلوکال یې ۱۲۵۲هجري قمري دی .

حبواخونزاده له خپلو معاصرو علماوو سره تل علمي او
فرهنگي اړیکي ساتل . له دغو معاصرینوڅخه یې یوڅو تنه دغه
لاندي اشخاص دي :

ملاپیرمحمد الکوزی د ملااحمدالکوزي (قاضي القضاة) ورور .
نوموړی د (عقیدت المشایخ ولعلما) مولف دی .

عبدالحکیم کاکړد (ردحلیمیه عن مطاعن احمدیه) مولف . دا
عبدالحکیم کاکړبایدله لوی میا صاحب عبدالحکیم کاکړ
(مشهورپه ناناصاحب) سره مغالطه نه سي

قاضي غلام هوتک پرکندهارباندي د سردارکهندل خان دواکمنۍ په
وخت کي دبنار قاضي القضاة او ارشادالحق مولف

ملا عبدالحق خروټی (۱۲۹۰ ق م) د عبدالغفورخروټي زوی په
دیارلسمه هجري پېړۍ کي د کندهار له جیدو علماوو څخه و . په
آثارو کي یې د « یاقوت السیر » او « شرح اربعین » نومونه
یادولای سو . یاقوت السیر په ۱۳۶۷ ش کال دبناغلی سرمحقق
زلمی هیوادم ل له خوا ترتیب اړپه کابل کي خپور سوی دی .

ملا کټه اخوند تره کی . ملا صاحب دخپل وخت مشهور مدرس
عالم و . دتدریس حلقه یې د لوی احمدشاه بابا دزیارت په شمالي
برخه کي په یومسجد کي فعاله وه . اصلي نوم یې غلام محی
الدین او په قام تره کی و .

خان علوم قاضي عبدالرحمن . نوموړی دکندهار دعلمي کورنی غړی او دخان ملاقاضي محمد سعيد بارکزي زوی کېدی . دامير محمدافضل خان او زوی يې امير عبدالرحمن خان په درباروکي يې ښه پوره عزت درلود . علمي کورنی دکندهار يوه مشهوره کورنی وه او دقضا پېشه پکښې موروثي راغلې وه .

دخرقې شريفې ملا عبدالحق . داملاصاحب په قام عليزی و . د خپل وخت په علماوو کي يې د (استادکل) لقب درلود . دی د خرقې شريفې دمتولي ملا محمدصديق الکوژی استاد و او نوموړي ورته د خرقې مبارکي دمسجد جامع دخطابت چاري د احترام او درناوي په منظور سپارلي وې . سيدجمال الدين افغاني له همدې امله د « ملاعبدالحق خرقه » په نامه ياد کسړی دی . (۱) ملاعبدالحق عليزی د ارواښاد عبدالرووف بېنوا نيکه کېږي . ملا محمداعظم اندر (دغزني دگيرو) . وايي دې سړي په امرتسرکي داستوگني پروخت دملاعبداللہ امرتسري په نامه ډېر کتابونه کښلي دي .

سلطان محمدخان خالص . نوموړی داميرشيرعليخان په وخت کي دکندهار له مشهورو قومي مشرانو څخه و چي دخانی پر څنگ يې د پوهي برخه هم درلوده . په تاريخ کي ډېراخي مطالعې څښتن و ، پارسي شعر يې هم وايه دېوان يې درلود . تاريخ سلطاني يې چاپ سوی اژدی . (۱۲۹۸ ق) دميوندپه تاريخي غزاکي يې برخه اخيسته وه . (۲)

ملامحمدنور دلامحمدحسن توخي زوی دجامع السلوک مولف . نوموړی د

(۱) وگورئ : دهمدې اثر ۲۶ مخ . (۲) وگورئ : په « ميوند دافغانستان دتاريخ څلی » کي دليکونکي مقاله « وياړونه او ميوندونه » .

میا فقیر الله جلال ابادي شاگرد و .

حبو اخونزاده په ۱۲۶۵ هـ ق کال وفات سو (۱) او په کندهارکي ددوی په پلرنی هدیره کي چي دعیدگاه مسجد ختیخ لورته واقع ده ښخ دی . (۲) دکندهار ښار د ډنډ چوک په ختیخ کي دکندهار - هرات پر لویه لار پروت منځنی ښوونځی د « فاضل کندهاري » په نامه نومول سوی و .

دعلامه حبيب الله کندهاري تر پېژندنې وروسته غواړم دده له پښتو کتاب منهاج العابدین څخه یوه برخه رانقل کړم چي همدابه یې دپښتو شعر دنمونې په توگه وگڼو .

پس له حمده لـــه صلوته	واوره تـــه ښـــکوصفاته
وايي تاتـــه دا فقير	چي دى ســـراپا تقصير
مـــقصر او روسياه دى	که يې نوم حبيب الله دى
چي زمور شيخ دطويقت دى	راهـــنماد حقيقت دى
مقتداد عام و خاص دى	دمحيط بحر غواص دى
د احسان د درج گوهر دى	د عرفان د برج اختر دى
دى مجمع دى دبحرين	هم جامع د کـــمالين
ولايت يې احمدى دى	کـــرامت يې ابدى دى
دارشاد په ملك کښي شاه دى	د تلقين پـــرفلك ماه دى
پراسمان د شـــرع نمر دى	چي جهان پرې منور دى
شمع دين نـــور اليقين دى	مولينا فرح الدين دى

(۱) په « کندهار مشاهير » ۱۷۳ مخ او د « آريانا » مجلې د ۱۳۴۵ کال دحوت په کڼه کي دعلامه فاضل کندهاري دمړيني کال ۱۲۶۳ ق ښوول سوی دى چي يوه تېروتنه ده اوسمېده غواړي .
اوس دکندهار ښار عمومي عيدگاه په صوفي دښت کي جوړه سوې ده .

په اشغال د طوبقت کښي
 چي نظير دده عـدیم دئ
 قطع کـري په کمال
 اصل الاصل ته واصل دئ
 جانشين د نـقشبند دئ
 په کمال فرید وچید دئ
 سلسله يې رحمانی ده
 له تجریده خلعت پوش دئ
 دتفرید د اوج همای دئ
 هم کاین دئ هم باين دئ
 چي طوب يې تل باقي دئ
 چي سلگون دئ دیارلسم
 هم د فقر محدد دئ
 کـري دایم او برکات
 مریدان برخـوردار کري
 چي عزیزاوارجـمند دئ
 میان زاده محمد شفیع دئ
 ولد سـرلابیه دئ
 په تـرویج د شریعت
 پـرحقیريې بشارت کړ
 معتبر کتاب ددین دئ
 مشرف شیرین مذاق دئ
 چي دی حجت الاسلام دئ

په اعمال د شریعت کښي
 هسي رنگه مستقیم دئ
 دوايـريې د ظلال
 تېرله هر عکسه وظل دئ
 په هـرنقش کله بند دئ
 ددې عـصربایزید دئ
 طریقه يې سبحانی ده
 له توحیده باده نوش دئ
 دتمکین مرکز يې خای دئ
 مکمل ظاهر باطن دئ
 دهغو میو سـاقی دئ
 په تحقیق ددې موسم
 دی د شرع مـجدد دئ
 ربه ته يې فیوضات
 دارشادظل يې پایدار کري
 د مخدوم نجیب فرزند دئ
 منزلت يې د پـررفیع دئ
 په سیرت دده شبيه دئ
 چي محکم لـري همت
 ده داهسي اشارت کړ
 چي منهاج العابدین دئ
 په کښي علم د اخلاق دئ
 مصنف يې لوی امام دئ

محــمدغزالي	چي رتبه يې ده عالي
رحــمت الله عليه	احــسن الله اليه
په فارسي دى داکتاب	وعوامــوتــه درياب
په پښتوکه داکتاب شي	وسيله بسه دثواب شي
دافقيـرهيچــمدان	که هرڅــونلري توان
چي پرهسي کاراقدام کړي	ياقيام پــردامقام کړي
ولي بياچي شه مامور	خان يې وشميره معذور
ربه راکــړي ته توفيق	قوت راکــړي دتحقيق
په حــرمت دمخدومانو	په عزت دمــقبولانو

يادونه : په « پښتانه شعراء دوهم ټوک ۴۸۷ مخ » کي د مولوي عبدالمجيد کاکړ ژوندليک راغلی دی . هورې داسي څرگنده سوې ده چي نوموړی مولوي دعلامه حبواخونزاده دکورنی غړی او دهغه شاگرد و . د « فرهنگ زبان و ادبيات پښتو » ښاغلي مولف هم د پښتانه شعراء دغه روايت اخيستی دی او ليکلي يې دي چي « مولوی عبدالمجيد کاکړ ... ازارکان خانواده علمی علامه حبيب الله کاکړ بود . » تذکره الشعراء چي د ارواښادسراج الدين سعيد او ارواښادمولوي صالح محمد هوتک په گډ زيار ليکل سوې دی ، دمولوي عبدالمجيد کاکړ لندېه يادونه لري خو د علامه حبو اخونزاده له کورنی سره دهغه دنسبت څېره نه کوي اونه يې دشاگردۍ يادونه لري . زما دمعلوماتو له مخي د علامه حبو اخونزاده په زامنو کي د عبدالولی او عبدالمجيد نومونه سته چي

عبدالمجید به غالباً هماغه مولوي عبدالمجید کاکړوي چي پښتانه شعراء يې یادونه کړې ده . نوموړی دعلامه حبیب الله کندهاري شاگرد او دخپل تنگه عالم اوفقیرمشربه سړی و . په ۱۲۲۶ ق کال په کندهار کي زیږیدلی دی . په ۱۲۸۶ ق کال (۱) يې پښتو « سیرت نبوي » په پنځلس زرو بیتو کي کښلی دی . دخپل وخت ښه خطاط هم و .

دکندهار په مشهورو کاکړو علماوو کي ماته بل شخص هم معلوم دی چي دعلامه حېو اخونزاده له کورنی سره دخپښیولنه لاري خپلوي لري او هغه ملاعبدالباقي افغان (۱۳۴۴ ق مړ) دی . د ملا عبدالباقي افغان مېرمن او دعلامه حېودلمسي زين العابدین اخونزاده مېرمن سره خوندي وي .

مولوي عبدالرحيم شهيد

مولوي عبدالرحيم اخونزاده دعلامه حبو اخونزاده زوی د ملا فيض الله کاکړ لمسی او دملاباير مدرس کړوسی کيږي چي د ۱۲۴۱ ق کال دمحررم الحرام پر ۲۵ دجمعي په ورځ دغرمي پرمهال په کندهارکي زېږېدلی دی. دشهرت زمانه داميرشېرعليخان له پاچهۍ سره برابره ده. ددغه هيوادپال اميرپه دربارکي يې ښه په درنښت ورته کتل. اميردکابل په بالاحصارکي ځای ورکړی اودخپل وليعهدزوی سردارعبداللہ جان استاد يې ټاکلی و.

سردارغلام محمدخان طرزي يې دزيرپدوېروخت ويلي دي :

صد هزاران شکرکزالطاف بي پايان رب
 گشت طالب نيري ازمطلع علم وادب
 نوگل گلزارعلم ومعرفت عبدالرحيم
 درنسب پـــــورحبيب الله آن والاحسب
 آنکه چون وي عالمی کم دیدچشم روزگار
 گرچه گـــــردیده بسی اندربيابان طلب
 مظهرتـــــقوی ودانش منبع علم وعمل
 معدن فضل وهنرکان علوم مکتسب
 سال تسوليدش زپيرعقل طرزي بازجست
 درجوابش گفت کای درعلم ودانش منتخب
 بيست وينج ازمحرم يـــــوم جمعه نيمروز
 گشت توليد شـــــريفش باعث عيش وطوب

يك عدد بـــــــرماده تاريخ افزا طوزها

وانگه از نورشېستان معاني كن طلب (۱)

علامه سيد جمال الدين افغان چې د ۱۲۸۳ ق كال په شعبان كې كندهار ته په سفر تلمی و، د كندهار ښار په ښكارپا بازار كې يې د جيتن هندو په سراي كې چې د سيد استوگنځی و، د كندهار له جیدو علماءو سره كتلمي و. علامه سيد په يوه يادابنت كې ددغو علماءو كې نومونه راوړي دي چې د (ملا عبدالرحيم پسر ملاحبو) نوم پكښې سته. نور نومونه دا دي: ملا عبدالق خرقه، ملا محمد صديق تلمیذ ايشان، قاصی غلام، ملا عبدالاحد پسر ايشان، صوفی بردرانی، ملاخواجه محمد تلمیذ ايشان، ملا محمد رحيم اسحق زی تلمیذ صوفی، ملا عبدالرحيم پسر ملاحبو، ملا عبدالحق ظل، ملا محمدی، قاضی عبدالرحمن خان ملا، قاضی سعدالدين پسر ايشان، قاضی عبدالسلام برادر قاضی عبدالرحمن. (۲)

مولوي عبدالرحيم اخونزاده دهغه مجاهد و ملا تری و چې دمیوند د زمري غازي محمد ايوب خان په مشري د انگرېزانو پر ضد روانې وې. دمیوند تر تاريخي غزا او په هغې كې د افغاني لښكر تر وياړلي سوي وروسته (۱۲۹۷ هـ. ق) انگرېزان په دې لټه كې سول چې له افغانستانه پښې وباسي او د كابل تخت ته داسي څوك

(۱) وگورئ: دېوان طرزي افغان - ص ۱۵۹ بخش قصايد ۱۳۰۹ ق. په دېوان كې يې پورتنې غزل ته په عدد ۱۲۴۴ كښلې دي. خود « نورشېستان معاني: پراېجدي ارزښت (۱۲۴۰) چې يو زيات سي ۱۲۴۱ ځنې جوړېږي. گویا دده د زېږېدو په نېټه كې د دوو كالو توپير سته.

(۲) مجمرعة اسناد و مدارك چاپ ناشده دربارة سيد جمال الدين مشهور با افغانی - ص ۸ -

ورسوي چي په سيمه کي انگرېزي منافع خوندي کړای سي . دا شخص سردار عبدالرحمن خان و چي وروسته د امير عبدالرحمان په نامه پرتخت کښېنول سو . امير عبدالرحمن له غازي سردار محمد ايوب خان سره پر خانداني رقابت سربېره د سياسي اهدافو له لحاظه هم دښمني درلوده او همدا علت چي دنوموړي غازي او دهغه له پلويانو سره يې خورا ظالمانه رويه غوره کړې وه . کله چي امير دکندهار زاره بښارته نژدې پخپل دوولس زريزلښکر باندي دغازي محمد ايوب خان لښکرمات کړ (۱۲۹۸ هـ ق) د کندهار بښاري ونيو او غازي سردار فرار ته مجبور سو . دده په فرار سره دغه ملي غورځنگ بې سره سو . وشوېد او پلويان يې سره تيت سول . زمورفاضل استاد پوهاند رشاد صاحب ليکي غازي سردار محمد ايوب خان له دغه ماتي وروسته هرات ته ولاړ . څرنګه چي دهرات بښار دده ترورسېدل ودمخه سردار عبدالقدوس خان (اعتماد الدوله) دامير عبدالرحمن په حکم نيولی و ، ځکه نو غازي سردار مشهد (ايران) ته ولاړ څوکاله هورې و . په پای کي د فارس دولت دانگرېزانو د فشار له امله هندوستان ته په تګ مجبور کړ . (۱۳۰۴ هـ ق - ۱۸۸۷ ع) . فاضل استاد پوهاند رشاد د ماسکو کږت په حواله ليکي چي په دغه وخت کي علامه سيد جمال الدين افغاني د فارس حکومت له دې امله سخت غندلی و چي « د ميوند زمري يې انگرېزانو (دښمنانو) ته په لاس ورکړ او د اسلامي همدردۍ او وفادود يې تربښولاندي کړ . » (۱) استاد پوهاند رشاد

زیاتوی « غازی سردار اوپرده باندي راغونډ افغانان ټول دپرنګي طاغوتي طاقت خپلي و. دوی داسلامي هیوادونوداتفاق ، تنظیم اوخپلواکی له پاره په مصر او اروپا کې دعلامه سیدجمال الدین افغان (رح) (۱۲۵۴ - ۱۳۱۴ هـ ق) مدبرانه اودلیرانه مبارزو اوپه سوډان کې دپرنګیانوپر ضد دمحمد احمدالمهدی (۱۸۴۴ .. ۱۸۸۵ ع) غزاو ته هوسېدل. دعروت الوثقی داخبارخپروني ددوی د زرو زخمونو ته پندکی وې . « (۱) غازی سردار محمدایوب خان ددغې ماتې تر دک وروسته په راولپنډۍ کې مرسواومړی یې زامنوله وصیت سره سم دپښتنو سیمې ته راوړ اوپه پېښور کې یې د سید حبیب نقشبندی په زیارت کې ښخ کړ .

دغازي سردار په لاس دایجادسوی غورځنګ وروسته پاته کسان ترده وروسته پرمحمدشاخان هوتک باندي راغونډ سول . دامیر عبدالرحمن پر ضد یې قیامونه وکړل خو په بې رحمۍ سره وخیل سول (۲)

امیر عبدالرحمن دکندهار په ښار کې دغازي محمدایوب خان پرېلمویانو باندي مخکه سره تېی کړه . په دې لړ کې یې مولوي عبدالرحیم اخونزاده چې دخرقې مبارکي بست ته یې پناه وړې وه ، له بست څخه دهغه وخت دمذهبې عرف پر خلاف په زور سره راویوست اوپه خپل لاس یې دخرقې شریفې دګومبستي په

(۱) افغان یاد - ۱۹ مخ

(۲) هوتک - محمد معصوم - پوځ کانی

محمد شاه خان هوتک د ملي قاید حاجي میرویس نیکه د وراره حاجي نور محمد خان مشهور په حاجي انګو کودی و .

خوله کي په توره سر ورپرې کړ. (۱) امیر عبدالرحمن خان یې د وژلو پېښه داسې بیانوي : « ... یکي ازملاي کاکري موسوم به (اخون عبدالرحيم) که نسبت کفرېمن داده بود درخرقه شريف متحصن شده بود ... لهذا اورا ازعمارت آنجا بیرون کشیده بدست خودم اوراکشتم. » (۲) امیر عبدالرحمن خان ته دا واقعه دومره مهمه وه چې هر وخت او هر چاته یې بیانوله . دده په دربارکي استوگن انگرېز فرانک مارتین هم دده له خولې د مولوي عبدالرحيم وژلو ته اشاره کوي او لیکي : « فقيد اميرماته يو وخت دکندهار د يوه ملا کيسه وکړه چې پر ده يې د کفر حکم کړی و اوخلک يې دده پر ضد پاڅون ته رابلل ... اميرته وويل سوه چې دغه سړي بست — پناه وړې ده ... امير توره واخيستله ، مسجد ته ورغلی او سړی يې ځای پرځای وواژه . » (۳)

د شهيد مولوي عبدالرحيم د کورنی روایت دئ چې مړی یې د کندهارښار شمال ته دتوروپه غروکي دارغنداب پر لار پر لرگیو وځړاوه . وايي چې خلکوبه ترډېره وخته پوري پردغه ځای باندي دتلوراتلموپه وخت کي دارواښاداخونزاده روح ته دوعا کوله . د کندهار په سپين ږيروکي داخبره عامه وه چې ويل به يې کله چې يې عبدالرحيم اخونزاده داميرعبدالرحمن حضورته ورووست ،

(۱) بناغلی ډاکټر عنایت الله شهبانی لیکي چې په تفنگچه یې وواژه . (وگورئ : لمر جریده - شماره ۱۹ - دوهم کال - می ۲۰۰۱ - تورنتو - کاناډا) .

(۲) ناچ التواریخ - ۱۸۸ مخ - د بیبي چاپ - ۱۹۰۴م - ۱۳۲۲ ق

(۳) فرانک مارتین - انډر د ایسلیوټ امیر - ۱۵ مخ - ۱۹۰۷ ع . دا اثر ما (هوتک) په پښتو ژباړلی دئ . د پښتو ژباړي نوم یې (دامیر ترسیوري لاندی) دئ .

امیرپه دپرغضب ځني وپوښتل تا پر ماد کفر حکم کړی دی!

ده په خواب کي په دپرجرتت سره وویل:

ته دکفر (انگړېز) ملگری یې - خدای او قرآن دکفر ملگری تیا نه ده

خوښه کړې. زه څوک یم چي پرتا دکفر حکم کوم. (۱)

امیرپه ته قهرورغی او پخپل لاس یې سرپه توره ورواوه. له

عبدالرحیم اخونزاده سره یې ملا عبدالاحد پوپلزی هم شهید کړ. دغه

ملا عبدالاحد ملا فرح الدین اخوند زوی میا محمد شفیع صاحبزاده

له ارادتمندانو څخه و. وایي چي پر (مناقب میا فقیر الله) یې شرحه

کښلې ده. د (مناقب میا فرح الدین) په نامه بل اثر هم لري او په

عربي ژبه یې ایقاظ النیام هم کښلی دی چي نسخه یې په ملي

ارشيف کي خوندي ده. (۲) د مولوي عبدالرحیم اخونزاده عمر د

شهادت پروخت تر پنځوسو کالو اوښتی و.

امیر عبدالرحمن که مولوي عبدالرحیم په دومره بې رحمی وواژه،

د عامه ذهنیت د تسکین په خاطر یې دده زوی مولوي عبدالروف چي

څه موده په تبعید کي و، د پلار تر شهادت دوه کاله وروسته کابل ته

بوت، د شاهي مدرسې مدرس او د حضور ملا یې وټاکه.

(۱) دغه شان سوال و جواب ته ورته بیان د مولوي عبدالرحیم اخونزاده د لمسي مولوي عبدالواسع

شهید او د سقاو د زوی حبیب الله کلکاني ترمنځ هم سوی دی چي پر خپل ځای به یې ولولئ. په دې

کورنی کي نه یوازې علم و فضیلت له نیکو نوڅه لمسیوته په میراث رسېدلی و. بلکي د حق ویلویه

بیان کي یې سیاسي زړه ورتوب هم موروثه پاته سوې وه.

(۲) حبیبی - عبدالحی پوهاند - د میا فقیر الله پېژندلیک - ۱۱۰ - ۱۱۱ - مخونه - کابل - ۱۳۵۹ ش

مولوی عبدالروف (خاکی)

مولوي عبدالروف دمولوی عبدالرحیم اخونزاده شهیدزوی دعلامه حبیب اخونزاده لمسی دملایض الله کاکړ کړوسی او ملابابر کوسی دی چې د ۱۲۶۷ هـ ق کال د صفری په میاشت کې په کندهار کې زېږېدلی دی . نوموړی په عربي - فارسي او پښتو ژبه کې ښه قلم درلود او په دې دروژبو کې یې تالیفات پرې ایښي دي . کله چې په کندهار کې د غازی محمد ایوب خان پر پلویانو باندې د دغه سردار ترماتي وروسته ورشوتنگه سوه او دمولوي عبدالروف پلار مولوي عبدالرحیم اخونزاده د خرقې مبارکې په بست کې شپې تېرولې په دغه موده کې مولوي عبدالروف له ښاره وتلی و او د تبعید حالت کې اوسېدی . په ۱۳۰۰ هـ ق کې د قاضي القضاة سعد الدین خان او سردار عبدالقدوس خان اعتماد الدوله په وساطت د امیر عبدالرحمن دربار ته ور وغوښتل سو او لکه مخکې چې مووویل دنوموړي امیر د حضور ملا ، د شاهي مدرسې د مدرس او د قاضیانو د ممتحن وظيفې یې پر غاړه وې . دده د پېژندگلوۍ له پاره به ښه وي دارواښاد مولوی صالح محمد هوتک (۱۳۳۹ ش م) خبري ولولو : ” زما جد مغفور مولوي عبدالروف مرحوم دمولوي عبدالرحیم اخوندزاده زوی د مولانا حبیب الله اخوندزاده قندهاري کاکړي مشهور په حبواخوندزاده سره او په خارج کې په ” فاضل قندهاري ” سره مشهوره لمسی ، چې لوی عالم افاضل و په کابل کې د امیر عبدالرحمن خان ” ضیاء الملک والدين ” د حضور ملا و ؟ چې

بیاداعلیحضرت سراج الملہ والدین امیرحبیب اللہ خان د حضور ملا اودکابل په شاهي مدرسه کي استبدی - هرکله چي به په دوبي دگرمی له خاطر و امیرصاحب پغمان ته تی - دی به یې هم ورسره بپوه . په ۱۳۳۳ ق کي په کابل کي وباوه - دی دوباپه اثروفات سو چي له پغمانه یې کابل ته راوړی ، لاژوندی و له یوڅو ساعتو وروسته په کابل کي وفات اود (کوه خواجه صفا) په لمن کي دفن دی . رحمت الله عليه رحمه واسعا . عمریې ترشپهستواوبستی و- حافظ دقران و متعهد اوقران خوانه یونبه فاضل و . دده مرحوم دوه زامن چي دواړه دخپل عصر عالمان اوفاضلان وه پاته سوه چي مشرزی یې مولوي عبدالواسع اخندزاده اوکشرزی یې مولوي عبدالرب اخندزاده نومیري اویوه عالمه لوریې پاته سوه چي زمامورده " رحمت الله عليهم اجمعين . (۱)

مولوي عبدالروف په کابل کي دسراج الاخبارافغانستان په نامه یوانجمن جوړکړ چي دهغه وخت زیاتره منورین اوپوهان پکښې راغونډوو . دده انجمن له خواد نوموړي په نوښت اوسرمحرری باندي د « سراج الاخبارافغانستان » په نامه یوه میاشتنی جریده خپره سوه چي لومړی شماره یې د ۱۹۰۶ کال د جنوری پر ۱۱ د کابل دماشینخانې له چاپخانې څخه راووتله اوهمدایې وروستی گڼه هم سوه څکه انگرېزانوید په یوورل اوامیرته یې دجریدي د بندېدو حکم وکړ . د « سراج الاخبار افغانستان » په خپرېدو سره د هیواد په مطبوعاتي ډگر کي هغه سکوت مات سو چي د شمس

النهارجرېدې (۱) تر خپرېدو وروسته يې نژدې درې لسيزي دوام کړی و. ددې سکوت ماتوونکی مولوي عبدالروف خان و. که څه هم په اوسنيو نشراتو کې علامه محمود طرزي ته د افغانستان د ژورناليزم دپلار لقب ورکول سوی دی چې په رشتتيا سره يې مستحق هم دی ځکه نوموړي په افغانستان کې د لومړي ځل له پاره په پرله پسې او متدوام ډول سره ژورنالستيکي کارونه کړي دي. خودمولوي عبدالروف خان نوم هم دهيواد په مطبوعاتو کې د يوه مخکښ په توگه د هېرولونه دی. ارواښاد مولوي د يوه متجدد او منور روحاني په توگه خپلې علمي هڅې يوازې ديني مسايلو ته محدودې کړې نه وې بلکې د هيوادوالو د ذهنونو روښانولو په غرض يې د جرېدې دنشرولو اهميت په بشپړه توگه درک کړی او په دې برخه کې يې عملي گامونه پورته کړي دي. مور پوهېږو چې د هغه وخت تيارو شرايطود عصري جرېدې خپرولو په لاره کې خورا زيات خنډونه ايښي وو. مرحوم مولوي دخپل وخت حالات په ښه توگه څېړلي او دخپلو هيلو دتحقق له پاره يې دجرېدې دخپرېدو اړتيا د قرآني آيتونو او نبوي احاديثوپه راورلو سره ثابته کړې وه. په دغه جرېده کې له مولوي عبدالروف سره دهغه وخت نورو منورينو په تېره بيا د هيواد ملي اوسرښندنکې شخصيت مولوي محمدرور واصف کندهاري همکاري کوله او دنوموړي جرېدې

(۱) شمس النهار جرېده په افغانستان کې لومړنۍ جرېده ده چې د اميرشېرعليخان په روښانه دوره کې د سيدجمال الدين افغاني له افکارو څخه په الهام اخيستلو سره په ۱۲۹۰ ق کال (۱۸۷۳ ع) د

شمس النهار په مطبعه کې خپره سوه او تر ۱۸۷۸ ع پورې يې دوام درلود .

په هماغه لومړۍ گڼه کې چې وروستی هم سوه ، دمولوي واصف کندهاري يوه اورده و عظیمه قصیده خپره سوې ده . ارواښاد علامه حبیبی لیکي چې « از سرمقاله مولوی عبدالروف و قصیده مولوی واصف - که درین شماره نشرگردید پدیداراست که درآن هنگام آثاریبیداری و تجدد و مدنیت اروپا به کابل رسیده و مردم و دربار راتحت تاثیر قرار داده بود » (۱) لکه وړاندي چې وویل سوه د سراج الاخبارافغانستان دلومړۍ گڼې له نشر سره انگریزانو امیر ته دهغې دبنډېدو حکم وکړ او جریده بنډه سوه خو دمولوي عبدالروف نوم دهیواد په مطبوعاتي تاریخ کې دیوه مخکښ په صفت تلمیحاتی سو . سراج الاخبارتردغه وخت اووه کاله وروسته دعلامه محمودطوزي له خوابیرته ژوندی سو .

دامیرعبدالرحمن ترمیني وروسته چې زوی یې امیرحبیب الله خان پرخای پاچاسو ، په دربارکې دمولوي عبدالروف مقام اومنزلت تربخوالازیات و . امیرورته د استادپه سترگه کتل په قضایي چاروکې یې مرسته ځني غوښتله .

مولوي عبدالروف په فارسي او عربي ژبه کې شاعري هم کړې ده . په فارسي اشعاروکې یې تخلص (خاکي) و . علامه حبیبی یې پخپل وروستني اثر « جنبش مشروطیت درافغانستان » کې دفارسي شعر څو بیلگې راوړي دي چې زه یې له هغه ځایه رانقلوم .

افغان اگر نظر فکند ————— صلاح خویش

اول بیایدش که بگیرد ————— صلاح خویش

گسراصطلاح وی طلب عیش وعشرتست
فرض است آنکه محوکند اصطلاح خویش
این سرزمین خوش که بافغان چومادرست
داند سپردنش بدگسرها جناح خویش

وایی داشعری بی دافغان وانگلیس د دوهمی جگړې په وخت کي
دهیواد دفاع ته دخلکو رابللپه نیامت ویلی و .
دمولوی عبدالروف خاکی معلوم تالیفات دادی :

۱- "کشکول" دپښتو، فارسی او عربی اشعارو مجموعه ده . په دغه
مجموعه کي بی د نورو شاعرانو شعرونه هم غونډ کړي دي .

۲- "خردنامه امیر" - فارسی

۳- "تفسیرسوره حشر" - فارسی

۴- "سلامنامه عربی" دمزارشریف دروضې له پاره .. ددغی
سلامنامې یوه برخه دامیرعبدالرحمن په امر دمزارشریف دروضې
پردروازه ولیکل سوه .

۵- "تفسیر آیات العهود" - فارسی

۶- "ردناسخ التواریخ" - فارسی - دناسخ التواریخ دیوې برخي رد

۷- "رساله افغانستان" - فارسی

۸- عقد اللامي فی تتبع بدهاء لامالي" - عربی - دعقایدواوکلام په

باب قصیده

۹- کلمات امیرالبلاد فی الترغیب الی الجهاد

۱۰- « تفسیرسوره فاتحه اودقرآن ددپرشمی سپاری تفسیر»

دافغانستان دملي ارشیف په خطي نسخوکي د (تقویم الدین) په

نامه یوه نسخه خوندي ده چي په لیکنه کي یې یوشمېر علماوو برخه اخیستې ده . په هغوکي دمولوي عبدالروف نوم هم سته نور یې ملا ابوبکر، ملاغلام محمد، ملاعبدالخالق، قاضي میرجمال ، ملارمضان ممتحن، ملاسیف الدین، ملا سید محمد ممتحن ، ملاسعدالدین ، ملاداد محمد ممتحن، ملاعبیدالله ممتحن، ملاعبداللہ او حافظ حبیب اللہ دي . (۱) د کتاب موضوع د جهاد په باب شرعي مسایل دي چي په دري ژبه لیکل سوي دي .

مولوي عبدالروف په ۱۳۳۳ هـ ق کال دشوال پر ۱۶ د شنبې په شپه وفات سو . (۲) عمر یې ۶۶ په شاوخواکي و . مولوي صالح محمد هوتک په دغه وخت کي دکابل په شاهي مدرسه کي اوسېدی او دخپل مورني نیکه د درانه ماتم مرثیه یې په پښتو وویله .

زړه مي وخت له کــوگله ناگهان ولاړ
 نه تنهازمـابلکي روح دکل افغان ولاړ
 دعالم فـوت په مثال فوت العالم دئ
 افغان څه دئ بلکه روح دټول جهان ولاړ
 شکوه نه کــوم تقدیر راپښه کړي
 مرگ خوحق دئ اما دی په ډېر ارمان ولاړ

(۱) فهرست نسخ خطي ارشيف ملي افغانستان - جلد اول - ۳۰۳ - کابل ۱۳۶۳ ش
 (۲) په سراج الاخبار ۵ کال لومړۍ گڼه ۱۶ مخ کي يې دوفات نېټه دشوال ۱۵ دجمعي ورځ بللې ده .
 ما (هوتک) دمولوي صالح محمد هوتک « پاشلي ويناوي » نومي اثرته دتعلیقاتو په ۱۱۸ مخ کي دمولوي عبدالروف مرحوم عمر دسراج الاخبار دلیکنې تراغېزې لاندې ۶۷ کاله بللی دئ چي صحیح نه دئ .

نه مي صبرنه ارام نــــه طاقت کيږي
 وی ”زما اغابابا“ (۱) دبرق په شان ولاړ
 نقد د علم سوه کــــوته قلب چلاني سوه
 چي فاضل د زمــــانې د علم کان ولاړ
 مرغــــلري د نکتوکړې صدف پټي
 چي غواص د محيط بحر د قــــران ولاړ
 تدريس منع سوبازارد عــــلم سورسو
 مدرسه سوله خالي تــــول طالبان ولاړ
 شپاړسمه د شــــوال شپه د شنبې وه
 چي زما جــــدمغفور له دې جهان ولاړ
 هم سنه يې د وفات ”جدمغفور“ (۲) سوه
 رب دي دی لري مغفور چي ناتوان ولاړ (۳)

علامه محمود طرزي په سراج الاخبار کي دده دمړينې خبر خپور کړ
 او دا واقعه يې ”موت العالم موت العالم“ وبلله (۴) په دوهمه
 شماره کي دده سوانح وليکله او دده درحلت په باب يې خواشيني
 ښکاره کړه ددغي ليکنې عنوان يې (يک خساره تاسف

(۱) مولوي عبدالروف دمولوي صالح محمد هوتک دمړيلاراوبه کورکي کشرانورته ”اغابابا“ وايه.

(۲) د »جدمغفور« ابجدي ارزښت ۱۳۳۳ دی.

(۳) پاشلي ويناوي - ۴۹ مخ

(۴) سراج الاخبار - پنځم کال - لومړی شماره ۴ سنبله ۱۲۹۴ ش

أورعلمی) وچی په یوه برخه کي یې داسي راغلي دي : « درین ایام يك سانحه روی داده که ازتحریر آن قلم می لرزد ، پنجه مسترخی میشود ، دل می طهد ، حواس پریشان می شود . یعنی زندگی علم و عرفان ، حیات ادبیات به يك صدمه جانکاه ویک تزلزل تهلکه همراهی برخوردار . یعنی روح علم و دانش ، روان عرفان و بینش جناب فضایل دستگاه و کمالات همراه مولوی مکرم محترم مولوی عبدالروف خان صاحب ، دنیای بیوفا را ترك گفته ، عازم داربقاگردید ... مرحوم مشارالیه تنهادروطن عزیز مانی ، بلکه در بسیاری از صفحات دنیا ، نادرالامثال يك عالم فاضلی بود ، که در همه علوم عقلیه و نقلیه و فنون تصوفیه و ادبیه صاحب ید طولی بودند . ضیاع ابدی این فاضل تحریر ، الحق که از خسارات و ضایعات خیلی دهشتناکی برای عالم علم و عرفان وطن عزیز ما شمرده میشود ... علاوه برین همه علم و فضل ، حافظ جمید کلام ملک علام بودند و در ادبیات يك خصوصیت ممتازی داشتند . از خامه عنبرشمامه خودشان هم قصاید پر فواید و ادبیات بسیار با معنی سر زده است . ولی افسوس که پایه شصت و هفتم را از مرقات عمر عزیز به تکمیل نرسانده وطن را از دیدار و فواید خود بیشتر محفوظ نمودند »

**

*

مولوي عبدالواسع شهيد

مولوي عبدالواسع شهيد دمولوي عبدالروف مشرزوی و چې د ۱۲۹۰ هـ ق کال په حدودو کي دکندهار ښار د بامېزو په کوڅه کي زېږېدلی و. تحصیلات يې له خپل فاضل پلار څخه کړي اوداستادۍ مقام ته رسېدلی و. د قرآن حافظ او په اسلامي علومو کي يې لوی لاس درلود. علامه حبيبي ليکي چې مولوي عبدالواسع په تدریس کي ځانته خاصه اولنډه طریقه درلوده. ده کولای سوای په لېروخت کي خپلوشاگردانوته مهم متون ورزده کړي. (۱) عبدالواسع اخونزاده دپوهي پرڅنگ په خطابي ورکولو کي هم پشپړ استعداد درلود. اودیوه اورژبي خطیب په توگه يې داسلامي احکامو په باب د شاه اوگداپه مخ کي په پوره زده ورتوب سره ویناوي کولې. نوموړي دخپل وخت په علمي ادبي اوسياسي غورځنگونو کي دیوه فعال عنصر په توگه برخه درلوده. له انگرېزانوڅخه دهیواد دخپلواکۍ گټلویه غزا کي مستقل بیرغ درلود. (۱) کله چې دهیواد دخپلواکي ترلاسه سوه مولوي

(۱) دافغان یاد - ۴ مخ

(۲) دخپلواکۍ په غزا کي کندهار دغزانه درویمخافوڅخه پرمخاډو. نوردوه يې پکتیا او مشرقي وو. دکندهار دجهې عمومي قوماندان سردار عبدالقدوس خان (اعتمادالدوله) وچې کندهاریانو (غازي بابا) باله. خرد ښار مخورو، علماوو، قومي مشرانوڅانته جلاجلای وني او بیرغونه درلودل چې ټول په گډه دغازي بابا په مشري دسپین بولدک پرمخاډو له انگرېزانو سره جنگ ته تیار سوي وو. دسپین بولدک دجهې ویالې او سرتېری مجاهد جرنیل محمد یوسف خان و چې دښاغلي الحاج محمد آصف خان پاس یوسفی پلار کېږي.

عبدالواسع په کابل کې د هغو هیوادپالو په جرگه کې شامل سوچي هدف یې په هیواد کې د استبدادي نظام او مطلقه پاچهي پر ځای د مشروطه شاهي راوستل و. دوی دغه ملي هدف ته د رسېدلو له پاره د قرآن او سنت پر بناد یوه سیاسي غورځنګ اساس کېښود چې زموږ د هیواد په سیاسي تاریخ کې د لومړي مشروطیت په نامه یادسوی دی. خودوی ځانونه (جان نثاران ملت) بلل. د دغه غورځنګ نور سرښندو کې غړي مولوي محمد سرور و اصف کندهاري او ورور یې سعد الله خان - کاکاسید احمد خان لودین - محمد ایوب خان پوپلزی - جوهر شاه غوربندی - میر سید قاسم خان لغماني - تاج محمد خان بلوڅ - لعل محمد خان کابلي او نور وو. د دغې ملي او روښانفکرې ډلې ځیني غړي په توپ کې والوزول سوله اوزیاتره یې زنداني سول چې په زنداني سوکسانو کې مولوي عبدالواسع اودهغه کشر ورور مولوي عبدالرب هم شامل وو. مولوي عبدالواسع په کابل کې یې له عدلیې وزارت سره د قانون جوړولو په کار کې مرسته پیل کړه. امیر امان الله خان په هیواد کې د قوانینو د جوړولو اودهغوله عملي کولو سره ټینګه علاقه درلوده. د دغه مقصد له پاره یې له عثمانی ترکیې څخه دوه تنه قانون پوهان (جمال شاه او بدری بېګ) راوغوښتل او په عدلیه وزارت کې یې په کار وگومارل. مولوي عبدالواسع له دغو پوهانو سره همکاري درلوده. د دوی له خوا طرحه سوي قوانین یې د اسلامي شریعت او حنفي مذهب له اصولو سره تطبیقول او اصلاحات وسموني یې پکښې راوستلې. داماني دورې د قانون جوړولو په ستر کار کې د مولوي عبدالواسع ونډه دومره زیاته

وه چي دهيواداكثره نظامنامي دده تر لاسليکولو وروسته دعمل
ډگرته راوتلي. دهغه وخت پر نظامنامو باندې دمولوي مرحوم دغه
لاسليک و: خادم العلماء محمد عبدالواسع قندهاري.

مولوي عبدالواسع داسلامي اصولواو حقايقو د بيان له پاره پر
"فصيحواوبليغو خطبو" سربيره قلمي خدمتونه هم کړي دي.
مستقل تليفونه يې دادې:

- "حکمت اسلامي" داکتاب يې د۱۳۳۴ هـ ق کال ددوهمي خور
په مياشت کې تاليف کړی او په هغه کې يې داسلامي امارت اصول
اوداسلامي سياست بيان کړی دی. ددې اثر يوه نسخه چې غالباً به
منحصر بفرد نسخه وي، دکابل په ملي ارشيف کې خوندي وه. په
"فهرست خطي ارشيف ملي افغانستان ۶۹ - ۷۰ مخونو" کې
دغه کتاب دوې نسخې معرفي سوي چې يوه دمولف پخپل خط
اوبله دسيد محمد اليشان الحسيني په کتابت ده. دواړه نسخې
د"حکومت اسلامي" ترنامه لاندې قيد دي. ددوهمي نسخې
دمعرفی په پای کې يوه يادونه راغلې ده چې وايي (ناگفته
نماندکه شادوران استاد عبدالحی حبيبي در صفحه قبل از آغاز نام
کتاب اينطور نوشته است: «حکمت اسلامي تاليف مولوي
عبدالواسع قندهاري متوفي ۱۳۰۷ ش در کابل به امر حبيب الله
بچه سقو... همچنان در حاشيه صفحه ۱۰ بخط کاتب متن اين
رساله بنام حکمت اسلامي معرفي شده است. حالانکه در پيشتي
قبل از آغاز بخط جملی حکومت اسلامي تحرير گردیده است.
لهذا نسخه متذکره بدون نام تحرير یافته است.»

اصل خبره داده چي داکتاب (حکمت اسلامي) دئ اود (حکومت اسلامي) اثرمور ليدلی نه دئ ، يوازي مودمولف له خولې نوم اوربدلی دئ . دحکمت اسلامي دليکلوکال هم لږڅه ابهام لري . علامه حبيبي يې د۱۳۳۴ش کال ددوهمي خور تاليف گني (۱) خوپه فهرست نسخ خطي کي د استنساخ کال تردغي نېټې ۱۷ کاله وړاندي (۱۳۲۲هـ ق) ښوول سوی دئ .

— “حکومت اسلامي” ددغي رسالې به باب مور يوازي دمولف له خولې خبر يوچي وايي “يك رساله عليحده مسمي به حکومت اسلامي هم تحرير شده است...”

... “تمسك القضاة امانيه” فارسي .. داکتاب دوه ټوکه دئ . لومړی ټوک يې د “حقوق” اودوهم يې د “جزا” بيان دئ . دوهم ټوک يې هم دوه کتابه دئ. اول کتاب يې څلوربابه لري اودحدودبيان پکښې راغلی دئ. دوهم کتاب يې هم څلوربابه دئ دجنایاتوپه باب مسایل لري . ددغه کتاب مقدمه داعليحضرت امان الله خان په مهربنسکلي سوې ده . دکتاب دوهمه برخه (جنایات) په دوو زرونسوخوکي دکابل په سنگي مطبعه کي چاپ سوې ده (۱۳۰۰ ش) چي زما (هوتک) په کتب خانه کي يې يوه نسخه سته خودلومړی برخي (حقوقو) دچاپ په برخه کي علامه حبيبي مرحوم ليکي “... دامعلومه نه ده چي دکتاب لومړی برخه (حقوق) چاپ سو، که يا؟ خودوني معلومه ده ، چي دمرحوم مولف په خط يې اصله مسوده دده په کورنی کي سته.” (۲)

درنه کورنی ===== ۴۹

تمسك القضاة امانيه يو ډېر معتبر او علمي ائسردئ اوويي چي د

« الازهر علماوو هم په درنه سترگه ورته کتلي و » (۱)

”تفسير وايضاح نودونه قاعده فقهه“ (۱۸۹ مادي ۶۴ مخه)

د کابل د سنگي چاپخاني چاپ (۱۳۰۰ ش)

”رساله شناخت خدا“ د اسماء الحسنی د معاني او فوايدوپه باب .

چاپ ۱۳۰۰ ش کابل

”عنوان اساسي دينيات در مضمون تعليمي فلسفه اسلامي قرآني“

- کابل - ۱۳۰۰ ش

« تفسير سورة فاتحه » - په پاړسي ، پښتو او انگرېزي ژبو .

علامه حبيبي مرحوم ليکي چي د دغه تفسير يوه نسخه ورسره وه

اوپه ۱۳۳۹ ش کي د پاکستان د پوليسوپه لاس له منځه يووړه

سوه . (۲) انگرېزي ترجمه يې د پښتو و مرکي غړي ارواښاد

عبدالوهاب کاموي کړې وه .

هغه کتابونه چي د مولوي مرحوم تر نظر لاندې ليکل سوي دي

”يوازنی پښتو“ داکتآب د ”مرکه د پښتو“ له خواليکل سوی

او چاپ سوی دی .

- ”پښتوپښويه“

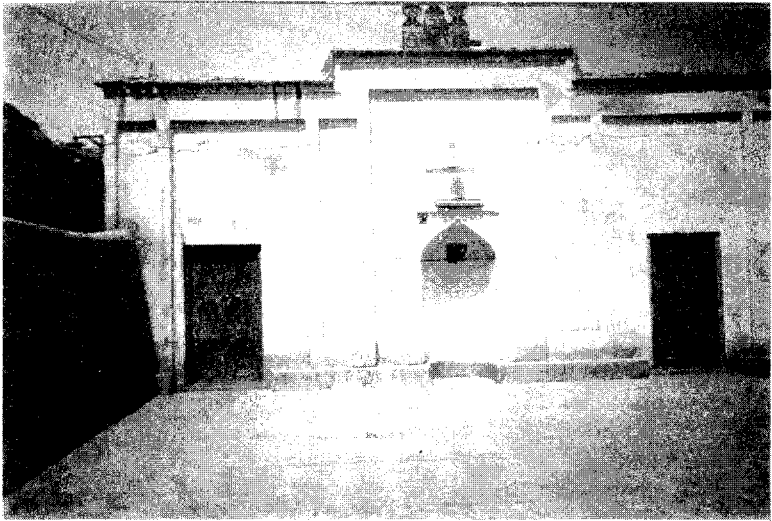
- ”پښتوقاموس“ دارواښاد عبدالرحمن لودين تاليف - ناچاپ

(۱) افغاني شمله - د مقالو مجموعه - د ډاکټر طارق رشاد راټولونه - ۷۳ مخ - ۱۳۷۹ ش

(۲) جښ مشرومیت - ۲۹ مخ

— ”دراورتي پښتوگرام او مقدمه يې“ په فارسي ژباړل سوې ده .
 مولوي عبدالواسع په پښتو ژبه شعر هم وايه او ويل کيږي چې
 ځيني شعرونه يې په پخوانيو نشراتوکي ... چاپ سوي هم دي. (۱)
 بايد وويل سي چې دهغه وخت شاعري د اسلامي او اجتماعي
 نظرياتو او اصلاحي افکارو تبليغ ته وقف سوې وه . دملا عبدالباقي
 افغان مولوي صالح محمد هوتک او نورو منظوم کلام له شعري پلوه
 زياته رنگيني نه لري خو تبليغي اړخ يې پياوړی دی . دمولوي
 عبدالواسع پښتو شعرونه زموږ سره نسته . دده يوه اوږده منظومه
 چې ۱۱۶ بيته ده او دده ”فکري مسير“ او ټولنيز عقايد پکښي بيان
 سوي دي ، د ويلو تر وخت (۱۳۰۵ ش) پنځه پنځوس کاله وروسته
 دارواښاد علامه حبيبي له خوا خپره سوه او په (افغان ياد) نومي
 مجموعه کې خوندي ده . ددې منظومې نوم ”تعاون وواعلمي
 البر والتقوى“ دی چې مورې دلته تيمناوړو .

د هونښيارسري فطري داوظيفه ده
 چې خبره د حکمت دده غونډه ده
 شپه و ورځ يې د حکمت طلب مطلب
 که بيگه ددې مطلب دی په طلب
 هر چيري چې (۲) د حکمت خبره موندنه
 هم هغه ځای له پرسرخي نه پرېونده
 فرق پرسته چې دچا، يا چادخولې ده
 چې حکمت و، دده دين دنياهورې ده

دهابوی شهیدالوان مسجد

داهبوی د کدهار پیاره کابل دره ازی پدشاهان کلا تمبلی کس د بخراڼې پاناو پرمختوب غره ودان او
اوس هم د تلای دی

Interior view of a courtyard with a domed structure and a doorway.

دډبښمن له خولې کې (۱) خپل مقصد اداسي
 دښمني سي ځني هیره پسه خندا سي
 اوکې (۲) دوست کړي بې حکمته حرکت
 په دوستي کې يې نه غواړي برکت
 داخاصه د سړیتوب ده پسه اجماع
 د خلاف په دې کې نسته هيڅ سماع
 ددليل اود برهان احتياج يې نسته
 وجداني ذوقې (۳) قبليري نه په لوسته
 اوکه ستا وجدان يې نه قبلوي وروره!
 پرده واخله له وجدانه بيابې گوره
 دا وجدان وجدان چي مورپه ژبه بولو
 په مجمع کې دځوانانو، د امـ زولو
 دا وجدان نه دی خواهش دطبيعت دی
 تحريفونسه دالفاظولوی آفت دی
 که وجدان دسړیتوب وای داخواهش
 اتفاق سه وو، پرحسن اونکوهش
 زماممدوح به ستامبغوض هيڅکله نه وو
 بددټول انسان سه بد، اوبنه به ښه وو
 داخلاف بې وجداني دی پيدا کړی
 طبيعت دخپل خواهش نوم ادا کړی

(۱) (۲) کې = که يې

(۳) ذوقې = ذوق يې

که سږی یم اول کارمی دوجـدان سو
 چي وجدان پیدا سو، ټوله کاراسان سو
 که وجدان وای جنگ به چیري و پرمخکه
 که وجدان وای، خوښ به نه وم ستاپه ورکه
 که وجدان وای ټول حقوق به موادا وو
 پردنیابه نه بدای اونـــــــه گدا وو
 که وجدان وای زه اوته یو، یـوانسان
 ولي زماکمیس کریاس دی، ستادا، سان (۱)
 که وجدان وای عالم ټوله به یکسان وای
 جلوه گربه پــــردنیاخوی دانسان وای
 عمومي وفاق، وحدت، خلت، رحمت
 پرعالم بــــه جلوه گروو، نه زحمت
 که وجدان وای، اسلام کفر به له څه وو
 ماوتابه ټول هغه کــــول چي ښه وو
 که وجدان وای، نــــه مریي و، نه اغا
 نه زه تاته وم په عــــرض اوپه غوغا
 عالم ټول بې وجدانی دی رسواکری
 هر سږي وجـدان به طبع سوداگری
 طبایع چي مختلف دي پیدا سوي
 هم هغه دي د عــــالم مقتداسوي

(۱) سان : يو ډول سپين سنگين ټوکر و چي دنارینه وو جامې يې ځني رغولې . ترکریاس يې جنسیت لور او نفیس و .

یعنی

گذشتہ نام در بیان شمارے سے امت میں بجز اسے کہ اگر کثرت بہ آن نیند دست آور خود سازید
یکڑاہ ترقی و جہانی را کم تجویب کردہ قرآن خدا و سنت درین میں۔

کتاب
هدایت نصاب

حصہ دوم

جزا

کہ توجہات ایمان بہات ترقی آیات محضت جو انجمن معارف تحت
(الغازی امیر الممالک اللہ خان) پادشاہ مانا بہ دولت علیہ السلام اہمیت تدارقہ است
حفظی اللہ بالاسم والایمان رب و ستر اسرار کہ شریعتہ (ابتدائیہ و مزاولہ جزا) بعد از اساتذہ ذوات
مخبرہ اعضاء معمل شہادہ علوم منظور فرمودہ شد و بہت
(در مکتبہ سیکس ماہیگانہ نمبر ۱۰۰۰۰) دارالکتاب الخطنہ کابل فی سنہ ۱۳۰۰ھ ہجری قمریہ طبع شد

تمسک القضا الامانیہ
دمولوی عبدالواسع شہید تالیف

اگر صغیر باشد یا بسن بلوغ رسیده لیکن تحقق نشده باشد که مرد است یا
در صورت خطا ویت بر عاقله اول لازم گردد در صورت عجز ویت از ما
لازم گردد (ذخیره)

(۱۱۱۱) هر کس که در حد یا قصاص بقتل برسد او را غسل و کفر
و بروی نماز خواند (قدوسی)

(۱۱۱۲) هر کس که قتل در شهر یا قتل شود او را نیز غسل دهند (ده)

(۱۱۱۳) هر کس که از بغات یا طاع الظالمین کشته شود بروی نماز
خواند چنانچه حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرمودند که هر کس که در وجه برین
نماز بخواند (هدایه) .

المؤلف جاد م العلماء

محمد عبد الواسع

قندهاری

عفی عنه

۱۳۴۰ شمسی

تمسك القضاة الامانية

دوهمه برخه - وروستی مخ

مخامخ په دم قدم کي اختلاف سو
 پر عالم چابیرنزاع سواو اختلاف سو
 په علاج ددي طبعي خلاف کي یاره !
 قوانین دعدالت راغـلـه سیاره
 چي دافع دطبعي خلاف سي گـوـره
 وجدان وحدت پیداکي لورد لـوـره
 اوس معلوم سو، دوجدانه قانون دان دی
 بهي قانون چي هر سړی دی بهي وجدان دی
 زه به خپل ظاهر باطن پر قانون عرض کړم
 کي قبول کړه، دوجودانه به خان فرض کړم
 اوکه ټول قانون غـرـبي اوزه دشرق وم
 دوجدان نوم مي حرام، که اهل فرق وم

چيري تلمه چيرته راغـلـم څه را کيږي
 ترخبري پـسـوري بل خبریادیږي
 مطلب داوچي سړي حکمت طلب دی
 سړی نه دی څوک چي نه په دې مطلب دی
 حکمتونه دمخلوق هـرگوره ډېر دي
 تر حساب او تر کتاب او تر شمار تیر دي
 هر سړی مکلف نه دی پـسـه دې واړو
 نوبه اوس په ډېر طلب يو حکمت غواړو
 حي منبع دسعادت د هـر انسان وي
 نتیجه يي په معاش سعاديکسان وي

قاصر فکرمي په هره خوا جولان کي
 چي پيدا حکمت د نوع د انسان کي
 په عالم کي بل شی نه رامعلوميري
 بې له دې چي (تعاون) يې نوم ياديري
 که ته هم د عقل فکرا عمال وکې (۱)
 تخطی زما د قاصر فکربه نه کې
 شاوخوا چي سعادت دانسان گوري
 بې بهاد تعاون به نه پلوري ا
 تعاون دی چي اساس يې دمعاش
 پر عالم کي په حرمت او صنعت فاش
 تعاون دی چي سړی هـوايپماسو
 تعاون دی چي صانع سرپه هـواسو
 تعاون دی چي اسرار تـوله پيدا سو
 تعاون دی چي ژراند گل په خندا سو
 تعاون دی چي مطلوب يې ټول غالب کړه
 تعاون دی چي مطلوب يې ټول طالب کړه
 الحاصل يې تعاون د هـم جنسو
 هيڅوک هيڅ کولای نه سي له مسور انسو
 دا خبره هـم تحقيق ده بې له شکه
 هرا انسان به عقیده لـري په کلکه

اوس نوخان ته وایم، تې هم په غورواوره
 (که دپلاربه مي وه ژرنده هم په وار: ده)
 وه—رچاته به مي وار، ورکاوه پلار
 زما، نه ولي س—وخطا دتولووار
 ژرنده خرخوم د ی—و خان پرمشتك (۱)
 خكه كئ تـك—رتكرمي خپل خبنتك
 نه له كوره نه له كلي پیتی غ—وارم
 كه خوك ږغ راوكي كون سم، سرونغاړم
 دخپل خیال اته اوره مي دي په جوال كي
 بادپه لاس، خاوري پرسريم په هرکال كي
 بالاب د ژرندي ډك ل—ه اوبوچوي
 خرخ تيار، تيرهم پرسپور، گلوهم نه وي (۲)
 ته سنگی و بالاسنگ دواړه السماس
 اولس ټوله زم—اد ژرندي په وسواس
 ورته پروت ب—ه دكلوكلوايروي (۳)
 بلي ژرندي ل—ه كې وړي بديې اثروي
 زمانخوت له ت—عاونه په نفرت دی
 په كریابه ژرنده خوښ داس فطرت دی

(۱) مشتک: دغنمو کوچنی جوال

(۲) مولوي مرحوم دکندهار په ارغنداب کې جايداد او ژرنده درلودل. (کلو) به غالباً داسپهان

(ژرندي گوی) نوم و.

(۳) اير = هغه غنم چې ژرندي ته داوړوكلو لپاره راوړل سوي وي.

اولس ټوله مي محروم کړله دې ژرندي
 په نینوشپه تیروي وروڼه اوخوندي
 په یوه سرمي اتــــن دئ برپاکړی
 يك جانہ مي یواورد صف دی درولی
 په نخوت اوپه غرورد خان خوشحال يم
 چي وژندي ته وگورم په بل حال يم
 خنکه ښه واله ، څه ډول ، څه ښه گهي ده ! (۱)
 څه تاسنگ څه بالاسنگ څه ټکتکي ده ! (۲)
 څه ډب ډب يې دخالي ډبروخيژي
 پريارچاوباندي اوبه ، څه ښه شوريزي
 فکرنسته چي حاصل دژندي څه دئ
 ډبهاراوشور شوری يې په څه ښه دئ
 په مزدخای کي خواوړه دي ياغنم
 دجوال مزدمي اتــــم دئ ، که لسم
 څپي کوم داډبــــهاری اوتک ټک
 چي په ټوله ژرنده ، نه پایي مورک
 هره ورځ مي تــــرپرون ډوډی لبريزي
 دپرون غمی مي نن څپتی کيږي (۳)

(۱) گهي : داوږدم .

(۲) تاسنگ دژندي لاندنی پل او بالاسنگ يې پورتنی پل دئ .

ټکتکي هغه لړکي دئ چي دژندي ډبله پر سر ورکول سوی وي او دپلونو دکرښدو په وخت
 ټکهاری کوي او ژرندکړی دهغه له پرغ څخه پوهيږي چي ژرنده فعاله ده .

(۳) غمی : پنډه غښينه ډوډی ده چي غويي دپاسه ورباندي اچول سوي وي .

څپتی : له پتيرو اووړوڅخه پنځه سوي نازکه ډوډی ده .

که چاروغ وکئی چي داژرنده کـریابه
 زه سوتی پرخرخوم ، کـرم یې بی آبه
 خانخانی موجوده کړې هـرسری ده
 زه دخان یم، ته دخان ، دا مومردی ده
 سرچشمه د سـعادت، تعاون پاته
 زه وتاته وام چپ، اوته ومـاته
 په سکوت سکوت کي، دین دنیاخطاسوه
 نه حرفت نه مـصنعت نه موعطاسوه
 وپلانی اخندته مـه وایه چي بدکړې
 پلانی خان ته به په خووايي چي ردکړې
 نوي خوان کله طاقت لـري د پند
 زور بودا خووارکی څه کوي بی خوند
 لویه ریره له هـکه سره لویري
 پرې یې زده خپلي بازی ته نه شرمیري
 په جنکیودي څه کاردی ای بیکاره!
 په څـوانانوینخومه سې خبرداره
 ادې گاني دي حـقداري پر مورتهولو
 که دوی بدکوي مور تهوله بی (۱) ښه بولو
 زورور تـه لاهم څوک رښتیاویناکي
 لپونی وي مگرڅـان په مبتلاکي

صم بکم عمی فهم لایهتدون (۱)
 وری ، تیزی ، خوار و زار، مطلوب ، زبون
 حسن وقبح له مساوارك سوه لهونی یم
 زیان وگته زاته یوسسوه بهولی یم
 تعاون له قبیلې ، له قسومه ورك سو
 لویی بزیري، مگرکارم سود هلك سو
 زه پخپله دغفلت په خسوب ویده یم
 د نخوت شراب می څښلې سسرگنده یم
 بل څوک نسته چي آرام آرام می ویش کي (۲)
 پرتندی می راپتی دعلاج سربش کي
 زماخسوب بولی سراسرگته دخان
 اقربا او اعززه او ټول خپلوان
 وجدان نسته چي معلوم کړي چي زه څوک یم
 دکم سازد ترانې دپاره کوک یم
 زما تعطیل، غفلت، نخوت، که څه یوان دی
 دعالم عالم ، مادي معنوي زیان دی
 ستادي زهرسي خواړه ای زماقریبه!
 چي په ځان دي یوعالم کئ بې نصیبه
 لوی دشمن زمساوخته یې ای یاره!
 په چم چم دي کرم هلاک زما دلداره

(۱) . صم بکم عمی فهم لایرجعون (سوره بقره ۱۸ آیت) او صم بکم عمی فهم لایعقلون (سوره
 بقره ۱۷۱ آیت) ته اشاره ده . یعنی کانه ، کونکی ، رانده دوی لارنه مومي . (۲) کي = کړي

زه ویده یم ته پــــر ماللوی وایی!
 زه هلاک ابدی سوم، ته می ستایی!
 که زه وینس سوم پسه والله می دی قسم
 چي په اورکي به دي پښوکي ومــــروم
 مابه خوڪ وینس کي یارانــــوالغیاث
 فرصت ډېر تېرسو، خوانانــــوالغیاث
 شه سوه اهل دحــــکمت د تعاون
 چي خپل خان یې وي هېرکړی لاپرون
 زماپسه وینسه کي فداکي داخپل خان
 زماپه گته کي قبول کي (۱) هرڅه زیان
 کارخانه د تــــعاون راته برپاکي (۲)
 په برقي قوه ماویل کي ، بیامي ماکي (۳)
 یوهندهاره مــــاته راکي راست نمایشه
 چي ښکاره کي ماته خان ، بې ارایشه
 د نخوت اود غــــرور له رنگه پاک
 راته وښيي زماخان او زماادراک
 که می ولیدمخ پسه داسي یوهندهاره
 تجلې به می وگــــوري واردواره

(۱) کې = کړي

(۲) کې = کړي

زه طلب ددې هنداري کـــم له تاسي
 دبلا (۱) له کوره، ماکه څوک وباسي
 زه به لمرسم ټول جهان پــــه کرم رڼا
 تاريخه بــــه پاته نسي پردنيا
 داهنداره دهرچاپه کـــورکي سته ده
 مگرداچي پــــه زنگارواغشته ده
 زنگارڅه دي ځانځاني خپل مطلبي
 زه اخوند، ته سوې اغا، دا سوه بي بي
 په قانون دتــــعاون انساني
 نه اخوند، نه اغــــا، نه ځانځاني
 که تابه کول، زه ستا فرمانبرداريم
 پخپل سرومال ولاړ، اوفــــداکاريم
 که مابدکول تــــه هېڅ نه يې معذور
 خوچي زمــــابدي له مانه نکړې دور
 خان ومال، اولاد په ټول زما په تهذيب کې
 صدقه کړي، زما به هرڅه په نصيب کې (۲)
 که داباب د تعاون پــــر عالم خلاص سي
 بديهي ده چي سړي به ټول خواص سي
 تعاون په عــــقلاووکي اساس دی
 بيا همت په تعاون کي زموږ په لاس دی

(۱) دبلا- دکندهار محلي وراشه ده ، يعنې زما يې په څه ، (بڼه چه - پارسی)

(۲) کې = کړې

هر قـدر چي ترقي ده په دنيا کي
 تـعاون هغه قدر دی په ادا کي
 دا ښکاره چي تـعاون انساني
 هم په دين او دنيا نـلـري ثاني
 نو پښتونه! دا بخت ته اول و غـواړه
 زما خواړ، و دې ویناته کښې پرده غاړه
 زموږ په کـور کي یو هنداره ده زړه
 هيڅ زنگار ورته لار نـلـري رڼه
 هر شی ښه پکښې معلوم دی په تحقیق
 د سباحـال يې پرون کړی تصدیق
 له پلرو راپاته سوې ده لـه فخره
 او په دور کي پرته، زما پـه بخره
 زما یوازي هيڅ قوه نه په رسيږي
 د مړو مـړانه غواړي چي جگيږي
 راسه کښې يې ږدو پرسرد لور چارسو
 ټول عالم پکښې وگوروله چارسو (۱)
 پټ ولخ بـه راښکاره سي له دورا
 نروښخه پـه معلوم سي اشکارا
 گټه، زیان بـه افتابي سي و جهان ته
 هم غالب، مغلوب به ووزي و عیان ته

(۱) له لومړي چارسو څخه مراد دکندهار دښار مرکز د چارسو چوک دی او له دوهمه يې مطلب
 څلور خواوي دي . د تام تجنیس صنعت دی .

وظیفه د تعاون به موپرځای سي
 دانسان افراد به ټوله خوشنمای سي
 صلح کل اوترقي چي څه ممکن وي
 د عالم دپاره هرڅه چي محسن وي
 د اهندارې (۱) په رښتیا ومورته نمایی
 هرچي وایي، دروغ نسته، رشتیا وایي
 داجهان گسره صدقه تردې هنداره
 چي ښکاره به کړي ومورته سمه لاره
 « قندهار ۱۶ جدي ۱۳۰۵ ش »

ددغي منظومې په باب زموږ د زمانې مشر لیکوال ارواښاد
 محمد صدیق روهي لیکي «د وجدان په باب د مولوي عبدالواسع
 کندهاري نظريه دده د ژوند فلسفي تفکر زېږنده ده» ارواښاد روهي د
 وجدان په باب د فیلسوفانو نظرونه راوړي او وایي چي د ځینو په
 نظر وجدان دانسان فطري صفت او د ځینو په عقیده بیا فطري صفت نه
 دی بلکه په ټولنه کي دانسان په موقف اړه لري. البته ددې خبري
 سپیناوی زما د لیکنې تربحث وتلې خبره ده ، خودارواښاد روهي په
 نزد وجدان د مولوي عبدالواسع په نظر هم دانسان فطري خاصیت نه
 دی چي د شهودي مکتب پلویان بیا د نظریه نه مني . (۲)

(۱) هندارې - هنداره یې

(۲) روهي - محمد صدیق - د پښتو ادبیاتو تاریخ (معاصره دوره) دانش کتابتون پېښور ۱۹۹۹ م
 ۹۷.۸۰ مخونه .

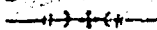

رساله

شناسخت خدا

جل جلاله

از آثار علمیه خادم اعظم (محمد عبدالواسع قدمازی) عطف عنه

بعید از منظوری جناب جلال الثنا بقالی قدر وزیر صاحب
 و اخیله سردار اعلی (عبدالعزیز) خان، چندی نصیحت تعلیم عمومی کردار
 و ماسویین دولت علمیه و در طبع باشیخانه کابل در ۱۳۰۰ طبع شد

طبع اول ————— ۱۰۰۰ هزار جلد

ارواښاد مولوي عبدالواسع دخپل وخت يوزره ورخطيب و. داسلامي احكامو او ارشاد اتو د بيان په وخت کې د چاپروانه ساتله حقايق يې بې پردې بيانول. د جمعې په ورځو کې به يې د کابل په پل خشتي مسجد کې تبليغ کاوه. وايي چې د ۱۳۰۳ ش کال په يوه جمعه يې دخپلې په ترڅ کې يې دا ولولا لامر د لياقت او پوهې په اړه بيان ورکړ او وې ويل "په سياست او جهانداری کې هغه څوک د مشرۍ او تقليد وړ دی، چې په دغو اصولو بڼه پوهيږي او پوره عالم او ماهروي... که کارنا اهل او ناپوه ته وسپارل سي، پرمخ نه بلکې وړانې ځيني پيښيږي." (۱) دا خبره دده دمخالفينوله خوا پاچاته بل راز تعبیر سوه او مولوي يې د پاچا په نزد دهغه دمخالف په توگه معرفي کړ (۲). په داسې حال کې چې مولوي مرحوم داماني دورې د ټولو اصلاحاتو عملي او نظري مرستندوی او حامی و. پاچايې دتوقيف امر ورکړ او د کابل په توقيف خانه کې يې بندي کړ. دوه کاله وروسته کله چې اعليحضرت امان الله شاه د کندهار په دوره دهغه ولايت د چارو د تفتيش په نيت ولاړ د کندهار د معارفو چاري يې د پري خوښي سوې او د کندهار معارفو د مدير ارواښاد مولوي صالح محمد هوتک له اجرا او ټوڅخه يې پوره رضایت څرگند کړ. مولوي صالح محمد هوتک په دغه وخت کې د ارواښاد مولوي

(۱) افغان ياد... ۸ مخ . (۲) ددغه ناوړه او مدرسانه راهبرو د وادې په موده ارواښاد مولوي او پاچا امان الله شاه ترمنځ په اړیکو کې هغه وخت ښه ليدلای سو چې د پغمان لويه جرگه راوغوښتل سوه (۱۳۰۳ ش) په دغه جرگه کې دوخت پاچا تر خپلو ځينو اصلاحاتو نه هر سواو کله چې به ارواښاد مولوي دهغه په تفسير او د مخالفت په څواب کې څه ويل پاچا به دمحافظه کارو او مخالفتو پلوي کاوه .
(وگورئ : روښاد لويه جرگه دارالسلطنة کابل - صفحات ۱۲۱ - ۱۵۲ - ۱۸۴ - ۱۸۵)

عبدالواسع دماشوم زوی (عبدالله) په لاس د هغه د پلار دخوشي کېدو عريضه ورواندي کړه اوپاچايې سمدلاسه دخوشي کېدو امرورکړ. ارواښادمولوي عبدالواسع له بندي خانې څخه ترايله کېدو وروسته له کابله کندهارته ولاړ او د عمر تر پايه پوري هورې و.

د امير امان الله شاه رونه دوره په يوې تراژيدۍ پای ته ورسېده . د هيواد چاري ، د وطن د دښمنانو په لمسون ديوه جاهل اوناپوه شخص په مشري د غلو او داړه مارانو يوې ډلې ته وسپارلي سوې (۱۳۰۷ ش) مولوي عبدالواسع دکندهار ولايت گڼ شمېر علما او ديني لارښوونکي او اعيان د امان الله خان په پلوي ديوي فتوا صادرېدو ته را وبلل . يوه اعلاميه يې د « اعلاميه مجلس اعيان قندهار » په نامه د طلوع افغان اخبار د اتم کال په دوهمه گڼه کې خپره کړه چې ده پخپله او نورو مشرانو لاسليک کړې وه . بله يې د « فتواى علمای عظام » په نامه دهماغه اخبار په اتمه گڼه کې نشر کړه چې دده په گډون اووه ويشتو تنو جيدو علماوو لاسليک کړې وه (۱) په دغه فتواکې د " بچه سقاء رژيم يومتغلب او مرتجع

(۱) پر فتوا باندې دغه لاسليکونه سته : جمال الدين اخندزاده ساکزی ، ملا محمد عمر اخندزاده هوتک . ملا بها ، الدين دمير هزار جامع خطيب (دنوموړي وراړه کمال اخندزاده نومېدی چې په کندهار کې يې تر وروستيو کلونو پوري د وکيل الدعوا کار کاوه) . ملا عبدالله (دملانوح الدين اخند لمسی) . عبدالحسيمد اخندزاده (متولي) ، محمد علی صاحبزاده هوتک (دډاکر له صاحبزاده گانو څخه) . عبدالودود اخندزاده مشهور په تورغا (نوموړی د مرحوم عبدالباقي صاحبزاده زوی و . مرحوم عبدالباقي صاحبزاده دډاکر شريف په صاحبزاده گانو کې ډېر دروند مقام درلود . په ۱۳۰۳ ش کال د قوس پر څلرمه دچارشنبې په ورځ وفات سوې دى . دکندهار طلوع افغان اخبار يې د مړينې خبر خپور کړ او د « حضرت اجل جناب مستطاب ، قدوه السالکين ، زیده العارفين ، صاحب الفضل والکمالات ، مالک الخرق والکرامات ، عالم بينظير ، کامل روشن ضمير ... سرحلقه سالکان مسلک نقشبندي درقندهار » په درنو القابو ياد کړی و) . (پاته په راتلونکي مخ کې)

اوناهل باغي رژيم " وبلل سو(۱) کله چي دغي باغي ډلي د ۱۳۰۸ ش کال په دوبي کي کندهارونيو، مولوي عبدالواسع يې داماني رژيم دپلوی په جرم کابل ته ځنځير و زولانه بوت اود "بچه سقاو" په امريې دکابل په سياه سنگ کي له والي علي احمدخان سره يوځای (۲) په توپ کي والوزاوه .

علامه حبيبي ليکي کله چي يې مولوي عبدالواسع کابل ته راووست "بچه سقاوورته وويل چي تاپرمادکفرحکم کړی دی . نوځکه تاوژنم . مولوي په لوړنځ جواب ورکړ چي استغفرالله! زه پراهل قبله دکفرحکم نه کوم. مگرته خوقاطع الطويق يې ، بايدلاس و پښه دي شرعا پرې سي." (۳)

دتهر مخ دحاشيې پاته برخه :

ملاعبدالشکور بارکزی (پخوانی قاضي القضاة) . ملا احمدجان الکوزی (د شاه جامع خطيب) . سيدمحمداسلم . غلام دستگير اخندزاده پوهلزی ، عبدالقيوم الهزی (دمرافعي قاضي) . ملاغلام محي الدين . نظر محمد (دابتدایيه محکمې لومړی مفتي . زوی يې وکیل صاحب نورمحمدخان دی چي اوس په کابل کي اوسي) . محمد جان ساکزی (دابتدایيه محکمې مفتي) . خواجه محمد هوتک (د ابتدایيه محکمې قاضي) . محمد محسن مفتی (نورزی) . جمعه خان مفتي . عبدالرزاق اخندزاده الکوزی . ملاعبدالحسين . ملامحمدنذير . ملاصالح محمد کاکړ . خيرمحمد اخندزاده ترخی (د مشهور مفسر عالم علی محمد اخندزاده زوی . علی محمد اخندزاده د ۱۳۰۴ ش کال داسد پرنهمه دشنبې په ورځ وفات سوی دی . خير يې د طلوع افغان د څلرم کال په ۴۹ گڼه کي خپورسوی دی) . ملاعبدالله کاکړ (دکاليزو کوڅې اوسېدونکی) . زوی يې ملاسعدالله نومېدی د کتابو سوادگر و) . ملا شرف الدين اخند لودين (دکندهار مشهور مفسر او دخپل وخت ستر عالم) او نصرالدين .

(۱) افغان ياد - ۹ مخ - کابل - ۱۳۶۰ ش

(۲) والی علي احمدخان دلويتاب خوشدل خان زوی و چي دغازي امان الله خان دسلطنت ترسقوط وروسته په جلال اباد کي پاچهي اعلان کړي وه .

(۳) افغان ياد - ۸ مخ . دغه مطلب ميرمحمدصديق فرهنگ په (افغانستان در پنج قرن اجز) جلددوم ۵۸۳ کي هم دعبارت په لړڅه بدلون راوړی دی .

دمولوي عبدالواسع درې زامن (م. عبدالخالق واسعي ، عبدالباري واسعي او عبدالله) او اووه لوڼې پاته سوې . مېرمن يې دکندهارله يوې معززي کورنۍ څخه وه دميرزاجان محمدخان هوتک خورکېده . لوڼي يې چې ټولي نهايت پرهېزگاري، قرآن خواني او عالمي پښتنې وې چې د هيواد د نامتو عالمانو او پوهانو په کورواده سوي وې . يوه لوريې د ارواښاد قاضي عبدالصمدخان کاکړ (۱) مېرمن وه ، بله لوريې د ياقوت السيردمولف مولوي عبدالحق خروټي په کورنۍ کي دارواښاد محمدقاسم اخونزاده عطار (۲) مېرمن کېدله . دريمه يې د پښتو ژبي دخواخوړي خدمتگار ارواښاد مولوي صالح محمد هوتک مېرمن (۳) څلرمه يې د هيواد د نامتو عالم افاضل ارواښاد مولوي محمدامين خوگياڼي (۴) مېرمن او پښځمه يې دمحمدانورخان پوپلزي مېرمن وه . (۵) مشره لوريې په لالا محمد سعيد او کشره لوريې د حاجي سلطان محمد هوتک (مشهورپه لالوجان) واده وه . (۶)

(۱) قاضي عبدالصمدخان کاکړ (۱۲۶۶ - ۱۳۳۸ ش) د فيض محمد اخندزاده زوی او سيف الله اخندزاده لمسی کېدی چې دخپل وخت تکړه عالم ، فصیح او خطیب و . څه موده يې د قضا وظيفه هم کړې وه . د ويښ زلميانو په نهضت کي يې د غريټوب له امله څو کاله سياسي بندگالی و . په پښتو اوپارسي په دنظم ونثر آثار د هيواد په نشراتوکي څپاره سوي دي .

(۲) ارواښاد محمدقاسم اخندزاده خروټی دکندهار دخروټودکوڅې ويوې علمي کورنۍ ته منسوب و چې دکندهار په هرات بازارکي يې دعطاری دوکان درلود . نهايت شريف او پرهېزگاره سړی و . زوی يې څوانيرک عبدالغفورعطار (مر) دلورو تحصيلاتو څښتن او منور زلمی و .

(۳) (۴) مولوي صالح محمد هوتک اومولوي محمدامين خوگياڼی هغه سترشخصيتونه دي چې د علمي کارنامو په باب يې د هيواد د علم و فرهنگ څښتنانو په لسگونو کتابونوکي خورا زيات مطالب کښلي دي اود بيامعرفی محتاج نه دي . (۵) محمد انو خان پوپلزی ډېر معزز او مهذب سړی و چې دکندهار دارغندوا ولسوالی د باباصاحب په کلي کي اوسېدی . (۶) حاجي سلطان محمد هوتک د مرحوم ميرزاجان محمدخان هوتک زوی دی چې اوس په کندهارکي اوسي .

مولوي عبدالرب

مولوي عبدالرب دمولوي عبدالروف کاکړ دوهم زوی اودمولوي عبدالواسع شهید کشرور وروچي د ۱۲۹۵ هـ ق په شاوخواکي په کندهارکي زېږېدلی دی . (۱) مروج علوم يې دخپلي کورنی په فرهنگي ماحول کي لوستي اوپه فقه، تفسیر، حدیث، فلسفه، منطق، او حکمت کي داستادی درجې ته رسېدلی و . کله چي په هیواد د مشروطه غورځنگ مبارزې تودې وې، مولوي عبدالرب هم پکښې برخه درلوده اوپه همدې سبب له خپل مشرورومولوي عبدالواسع سره یوځای بندي سوی هم وخوامیرحبيب الله يې دپلاردعلمي مقام ددرناوی په خاطر دخوشي کېدلو امر ورکړ .

مولوي عبدالرب دامیرحبيب الله خان (سراج الملت والدين) د حضور ملا اوپه سفرو حضرکي ورسره ملگری و . اودهغه پرځنگ يې دکابل په مکاتبو اودارالمعلمين کي دښوونکي په توگه وظيفې هم پرمخ بېولي دي . دغه راز يې له محمود طرزي سره په سراج الاخبارکي قلمي همکاري کوله اودعلامه حبيبي مرحوم دخولي خبره ده چي "دیني مضامين يې په اسلاميه فلسفه کي دتحقیق په نوی سبک خپرول" . (۲)

(۱) په "افزیده های مهجور علامه حبيبي" کي يې دتولدکال ۱۲۹۴ هـ ق ښودل سوی دی .

(۲) جنبش مشروطیت - ۳۰ مخ - چاپ ۱۹۹۹

مولوي عبدالرب دجلال آبادپه هغه سفرکي له اميرحبيب الله خان سره ملگری وچي پکښې نوموړي اميرووژل سو (۲۱ فبروري ۱۹۱۹ م ۱۸ جمادي الاول ۱۳۳۷ ق) او عجيب تصادف داوچي مولوي مرحوم په هماغه شپه په جلال آبادکي دلوی توبی په وجه وفات اوهورې ښخ سو.

دوفات په باب يې د "امان افغان" جريدې داسي کښلې و "جناب مستطاب مولوي عبدالرب خان مدير مکاتب ابتداييه ودارالمعلمين وملاي حضوراعليحضرت شهيد، که درمکتب حبيبيه ومکاتب ابتداييه خدماتي نماياني انجام داده بود، بمرض محرقه درجلال آباد گرفتارواخرسرسام شده، برحمت حق پيوستند... حقيقتا يك ضايعه بزرگ علميست... که بارحلت ايشان مقام رياست شريعت درمملکت خالي ماند...". (۱)

مولوي عبدالرب دتالیفاتوڅښتن عالم دی چي زیاتره تالیفات يې ددرسي مقصدونوله پاره په دري ژبه کړي دي . په دې ډول:

- ۱ - سراج العقاید - دپنځم ټولگی له پاره - دکابل چاپ
- ۲ - دینیات څلورټوکه - دکابل چاپ له لومړۍ ټولگی څخه ترڅلورم ټولگی پوري.

۳ - اطاعت اولوالامر (دکابل چاپ) . دارساله وروسته دمولوي صالح محمد هوتک له خواپه پښتوترجمه اوچاپ سوه (۱۳۳۴ ق - ماشينخانه دارالسلطنه کابل مطبوعه سنگی)

۴ - سراج القضاة - خطي

سلسله مؤلفات بريت العلوم مبارکه حبيب

سراج العقائد

جزء اول

که بعد از

تصدیق قاضی القضاة افغانستان و موافق اهل محکمه شرعیة
دارالسلطنه کابل و مفیل میزان تحقیقات الشرعیة بقرارتجوز سرشده
تعلیم عمومی افغانستان ابی هلمیم ربه جیانیان در سال سوم منقرشده

مطبع اسلامیه لاهور منیر و مطبع یوشید

سراج العقاید

دمولوی عبد الرب لیکنه

خوانان اجرائے ہنر و کیش است و ختم
کلام بر دعلے مزید عمر و اقبال این خسرو

کاسکار

و خدیو

نامدار

میرود

اے در بقائے عمر تو خیر جہانیاں

باقی مباد آنکہ نخواہد بقائے تو

المؤلف حقیر قلیل الفہم کثیر التقصیر
عبد الربیع عبد اللہ

۵ - مقدمه فلسفه اسلامیه خطی

۶ - سراج السیر . دلاهور چاپ

۷ - سراج الفقه . دوره توکه دکابل چاپ ۱۳۳۱ ق

۸ .. په سراج الاخبار کي دتفسیر ارا اسلامي فلسفې په باب

یوشمېر مقالې

۹ - سراج الاحکام په اسلامي فقه کي دکابل چاپ

مولانا عبدالخالق واسعی

ارواښاد مولانا عبدالخالق واسعی چي د شهید مولوي عبدالواسع اخندزاده مشرزی د مولوي عبدالروف لمسی ، د عبدالرحیم اخندزاده کړوسی اود علامه جواخندزاده کودی کیري، دکندهاریومشهورعالم اولیکوال اودقرآن حافظ و. په ۱۳۱۹ ق کال دکندهارښاردبامیزوپه کوڅه کي زېږېدلی دی . مرحوم واسعی صاحب مروج علوم یې له خپل پلارڅخه لوستي اودعلامه عبدالحی حبیبی هم سبق و په عربي علوموپه تېره بیالغاتوکي لوی لاس درلود .

په امانی دوره کي یې رسمي ماموریت پیل کړ (۱۳۰۰ هـ ش) اودقضاتودمکتب ښوونکی سو . دغه راز یې دکندهاردکنج په ښوونځي اوپه متوسطه مکتب کي هم دښوونکي په توگه وظیفه سرته رسولې ده . ارواښادواسعی صاحب د ” پښتومرکې ” غړی واودکندهاردادبي انجمن له جوړېدوسره سم یې (۱۳۱۱ جدي هـ ش) دهغه غړیتوب هم ترلاسه کړ .

دغه راز یې دانیس جرېدې دلیکیني د هیات د غړي په توگه (۱۳۲۰ ش) ، ورپسې دمطبوعاتوپه مستقل ریاست کي داژانس دپښتودارالترجمې دمديرپه حیث وظیفې سرته رسولې دي . په ۱۳۲۲ ش کي دپښتوتولني غړی سو اوکندهارته ولاړ . هورې یې دکندهارپه مطبوعاتوکي دمستیال په توگه اوپه احمدشاه بابا لېسه کي دمنطق اوادبیاتودښوونکي په توگه کارکړی دی .

اروانبند عبدالخالق واسعی

په ۱۳۳۰ ش کال يې د "دورورغ" په نامه مجله چلوله (۱) اوله ۱۳۳۵ ش کال وروسته يې په پښتوتولنه کي دلغاتو دمدير په توگه دنده درلوده .

دارواښاد واسعي صاحب وروستی دنده په مشرانو جرگه دکندهار د سناتور په توگه وه. تر تقاعد وروسته کندهار ته ولاړ او هورې په خپله پلرنی مېنه کي واړول او د ثور تر فاجعي پوري په کندهار کي و. ارواښاد واسعي صاحب په همدغه وخت کي چي د عمري يې ډېر کلونه تېرسوي وو، د قرآن عظيم حفظ ته ملاوتېرله او ټول قرآن يې حفظ کړ. په دغه وخت کي يې دخپل پلرني مسجد امامت هم کاوه . واسعي صاحب ډېر مجلس آرايه سړی و. په خبرو کي يې پندونه او تربيوي اندازې ظرافتونه هم و.

پرارواښاد واسعي صاحب باندي د ژوند ډېري سړې و تودې راغلي وې . په سکوي دوره کي چي يې پلار شهيد عبدالواسع اخنندزاده داماني نهضت دپلويتوب په جرم په توپ کي والوزول سو، دی هم په کندهار کي د سکوي عمالوله خوا له مولوي صالح محمدهوتک سره يوځای توقيف اوهورې يې په مرگونې توگه ووهل سو ، ځوان زوی يې (عبدالنافع) ورته ځوانيمرگ سو، دمولوي صالح محمد هوتک د جنازې له بدرگې سره يې دکابل دهوايي ډگر پرلار موټر

(۱) دورورغ مجله د پښتونستان د موضوع په ملاتړ په کندهار کي خپره سو (۱۳۲۹ ش ددلو۱ ۱۵)
 موسس يې عبدالخالق واسعي او همکاران يې نظر محمد اخک، محمد ابراهيم خواخوږی، ريدي ، عبدالروف مخلص، غلام محی دالدين ايوبی، محمد ناصر نصرت او ارواښاد خادم و. دامجله صرف دوي کښي خپره سوې ده . (پښتو خبرونې - جيبب الله رفيع - لومړی ټوک ۱۳۵۶ هـ)

تصادم وکړ - مېرمن ، زوی ، لور .. يې ځای پرځای مړه سول . بل ځوان زوی (گلالی) يې په امریکاکا کې ترورسو او جنازه يې کندهارته راوړل سوه چې دده پخپل لاس ښځه سوه . دریم ځوان زوی يې په امریکاکا کې له يوې معمولي ناروغي مړ او ځوانيمرگ سو .

ددې ټولومصایبوزغم يې ديوه معتقدمسلمان پښتانه په توگه وکړ او شکایت يې چاوانه ورېد .

ارواښاد واسعي ته دروسي طاعون دراتگ له امله کندهار اور سواوکابل ته وکوچېد . په کابل کې يې دخيرخانې مېنې په لومړۍ برخه کې کورونيو او ترمرگه پکښې واوسېد .

په ۱۳۶۰ ش کال کې دزړه حمله پرراغله او په ابن سيناروغتون کې يوه ورځ بسترسو . پرناروغي يې زه (هوتک) حاضر وم . دمرگ شولې او دزړه دحملې دردونه يې په مېرانه وزغمل او دهماغي ورځې په مازيگر کې يې پورپرې کړ او وفات سو ، خداى دې وبخښي .

ارواښاد واسعي صاحب په عربي ژبه کې دلوی لاس لرلويه وجه له دغې ژبې څخه ډېرې ترجمې کړې دي چې زياتره يې ناچاپي پاته او دپښتو ټولني په ارشيف کې خوندي دي .

دمصري عالم سعدزغلول (جوامع الکلام) يې په پښتو او دلولی اونوم يې (بشپړه ويناوي) پرايښی دی .

دفرانسوي پوه گوستا ولوبون مشهور اثار (روح الاجتماع) يې له عربي څخه په پښتو ترجمه کړې دي (ناچاپ)

روح الاعتدال له عربي څخه په پښتو ژباړلی دی .. اصل يې په فرانسوي ژبه ليکل سوی او بيا انگرېزي ته اړول سوی اوله هغه

څخه يې عربي ته ترجمه کړی دی . (ناچاپ)
 روح التريبه له عربي څخه پښتوژباړه (ناچاپ)
 الصحافه له عربي څخه پښتوژباړه (ناچاپ) مولف يې مصري
 عالم محمودسمهانی دی .

حصون حميديه له عربي څخه پښتوژباړلی دی . دا کتاب چې
 د اسلامي عقايدو بيان پکښې دی په عربي ژبه د يوه ترکي عالم په
 قلم ليکل سوی دی . (ناچاپ)

”نړۍ په دوه زرم کال کې“ له عربي څخه پښتوته رااړول سوی او په
 ۱۳۳۶ ش کال پښتوتولني چاپ کړی دی
 شخصيت څنگه وده کوي؟ له عربي څخه پښتوته ترجمه کړی او په
 ۱۳۴۰ ش کال د پښتوتولني له خوا خپور سوی دی .

په تاليفاتوکي يې يواژد ”پښتومتعدي مصدر ونو“ مجموعه ده .
 دا اثر يې د ”پښتومرکې“ له پاره ليکلې و او د دغی مرکې د نورو
 اثارو په شان وړک سوی دی

د ”پښتو خودآموز“ د متلونو برخه هم دده له خوا ليکل سوېده دغه
 اثر په کندهارکي چاپ سوی دی .

د ”پښتني دودونه“ د کتاب د کندهار برخه يې هم ليکلې ده (۱) .
 ارواښاد واسعي د قاموسونو په باب ځيني مبتکري ليکني کړي
 دي چې د ښاغلي عبدالحکيم هلالی په قول « تر نني ورځي پوري
 د پښتو قاموس ليکني د تيوری په برخه کې بهي د عبدالمخالق

(۱) پښتني دودونه په ۱۳۳۶ ش کال د پښتوتولني داډبياتودڅانگي له خوا خپور سوی دی . په
 ليکلوکي يې پر ارواښاد واسعي سربيره محمد گلاب ننگرهاري ، محمد ابراهيم ثابت او محمد عالم
 انمان برخه څخستې ده .

واسعی له څو تحقیقي مقالوڅخه ، په افغانستان کي بل چا څه نه دي لیکلي . واسعی دپښتو شعري او ادبي قاموس تر عنوان لاندي یولړ علمي او تحقیقي څېړني کړي چي په کابل مجله کې خپرې شوي دي . « (۱)

دغه رازېې له کندهارڅخه دخپرېدونکي مجلې ” پښتو ” سره پراخه قلمي هکاري درلوده . ددغي مجلې د ” اجتماعيات ” ترلوی عنوان لاندي يې د ” اولسي ژوند ” په نامه ليکنې خپرې سويدي . دپښتو مجلې د ” اجتماعيات ” په برخه کي دکندهاردپښتوانجمن نوروغړوهم برخه اخیستې ده . (۲)

واسعی صاحب په شعرهم گوتې وهلمې خوياللمی يې نه دی دشعرنمونه يې له ” اوسني ليکوال ” څخه رااخلو

تیاره اوښکلا

تل يې وگوره چي تياره اوښکلا

دوه عنوانونه دغروب پرکتاب

خيورته گوره چه ښکلاهرمانبام

له تياره اوبليزي دتياروپه حجاب

ټوله نړی باندي آرام شي حاکم

چه لمړپښه کښيردي دغروب پرکاب

(۱) هلالی - دکتورعبدالحکيم - پښتوقاموس ليکنه - ۱۲ مخ - پښتوتولنه - ۱۳۵۴ ش - کابل .

(۲) رفيع - حبيب الله - پښتوڅيړوني - ۲۶ مخ - کابل ۱۳۵۶ش

خسوجه سهارشي تيارې مخ ونيسي

بیرته عالم دژوندون اورکړي کباب

لمردافق پرژی جلی و لیکل

چه عالم روندی هم مغرورهم خطا

آیادژوندفنازوال نه وني؟

لکه تياروچي زمـارناکړه تالا

کشکي لمرخپل تاريخ ليکلای همبش

چي شه پيری دي رژېدلي پخوا؟

دلمرنظام ته يو حيرت اخيستي

ختو، لوبدويې سودايې کړه دنيا

علامه عبدالحي حبيبي

د علامه حبيب الله کندهاري (حبواخندزاده) د درني کورني پراسمان تر ټولو روڼ او خلتندستوري ارواښاد علامه پوهاند عبدالحي حبيبي دئ چي زموږ دهيواد د معاصر فرهنگي بهير د "سرلاري" وياړي کتلي دي.

علامه عبدالحي حبيبي د عبدالحق اخوندزاده زوی د عبدالرحيم اخوندزاده شهيد لمسی د علامه حبيب الله کندهاري کړوسى د ملا فيض الله کاکړ کوسى او د ملا بابړ مدرس کودى دئ چي د ۱۳۲۸ هـ ق کال د ربيع الثاني پر ۱۷ د پنجشنبې په ورځ (مى ۱۹۱۰م) د کندهار ښار د باميزوبه کوڅه کي زېږېدلى و. د عبدالحق اخوندزاده درې اولادونه پاته سوي دي. مشر زوى يې عبدالباقي نومېدى چي په خواني کي داستسقا په ناروغۍ مړسوى دئ. علامه عبدالحي حبيبي يې دوهم زوى او يوه لور يې (بى بى صاحبې) وه (۱) چي روزنه يې مور پر غاړه اخيستې وه. علامه مرحوم له وړکيني څخه د علم او پوهي ليوال و. دده دور کيني زمانه د اعلي حضرت امير امان الله خان له روښانه دورې سره برابره وه او په دغه روښانه دوره کي چي کندهار ته هم د پوهي او معارف لمن اړوده سوه، ښوونځي او مکاتب جوړسول - علامه يې له لومړنيو زده

(۱) بى بى صاحبې د کندهار د منور او علمي شخصيت ارواښاد محمدرسل پښتون پارکزي (۱۲۷۹ - ۱۳۶۱ ش) مېرمن وه. د افغانستان د علومو اکاډمۍ غړې او د هيراد هنرمند خطاط او څېړونکې ښاغلی نصير هنر پښتون د دغي پښتنې مېرمنې زوى دئ.

کونکوڅخه واوږه ۱۲۹۹ ش دکندهارپه مکتب تجارکي شامل سو چي له فارغېدو وروسته يې (۱۳۰۴ ش) په ۱۵ کلني کي دکندهارپه يوه لومړنی ښوونځی کي دښوونکي په توگه وظيفه وموندله . علامه مرحوم پر ښوونځی سر بېره دخپلي کورنی په علمي محيط کي هم درس وايه اوخپل داکاڅوړی مولوي عبدالواسع اخندزاده شهيد (۱۳۰۸ ش) ته پردرس کښېښوست . علامه مرحوم وروسته ليکي ”... ازيدرجز چند کتاب وکلمکسيون های جرايد سراج الاخبار (کابل) و جبل المتين (کلکته) و کتب مرحوم محمود طرزي مدير (سراج الاخبار) که در کابل طبع شده بود چيزی ديگر بارث نبردم . مشنوی مولوی بلخی و ديوان خواجه حافظ شيرازي و گلستان و بوستان شيخ سعدی از کتابهایی بود که در همان سن طفوليت چشم من به آن آشنا شده بود ، هنگامیکه در مکتب ابتدایی درس ميخواندم کتب ابتدایی صرف و نحو عربي و رياضي و هيات و فقه و اصول فقه و منطق ميرومبادی بلاغت و عروض و قافيه را از عمزاده خود مرحوم مولوی عبدالواسع شهيد فراگرفتم ... وی در تدريس راه خاص و اسلوب مستقيم و کوتاهی داشت و مرا در يکسال بمبادی آشنا ساخت . ” (۱) علامه مرحوم دخپلو استادانو په لړکي دمولوي ابوالوفا کندهاري (۱۹۷۵ م) نوم اخلي اوليکي چي دغه مولوي مرحوم ددوی په کورني مسجدکي اوسېدی اوده ورڅخه ” ادبيات اودقرات علم او هغه کتابونه ولوستل چي منتهيان يې لولي ” . علامه حبيبي مرحوم دا حاديثوبه علم کي مولوي

عبدالواسع اومولوي ابوالوفادواړه دخان استادان بولي . (هماغه مجله) دغه راز دخپل ژوند په وروستی اثر "جنبش مشروطیت در افغانستان" کې ارواښاد شهید عبدالرحمن خان لودین هم په خپلو استادانوکي شمېري (۱) دغه راز يې په استادانوکي دحجت الاسلام شيخ محمدطاهر کندهاري نوم هم يادسوی دی (۲) . له خپلو استادانوڅخه ددرس لوستلو پورڅنگ يې د کابل د نويو ښوونځيو مضامين لکه جغرافياو طبيعيات وحساب اونورهم مطالعه کول. دی ليکي " در همین هنگام که در پیچ وخم صغری و کبری منطق و اشکال اقلیدس و جازولای جو زدر حجرات مساجد و مدارس قدیم سرگردان بودم . جغرافیا و طبیعيات وحساب مکاتب جدید کابل را هم مطالعه کردم و سراج الاخبار و حبل المتین را میخواندم ، بالاخره از کاه و ایرانشهر و ارمنستان و الهلال سودها بردمی و حظها اندوختمی ... " (هماغه مجله)

علامه مرحوم په اووه لس کلني کي (۱۳۰۶ ش) دطووع افغان جريدې دمرستيال په توگه وټاکل سو اوڅلورکاله وروسته دهماغي جريدې مديرۍ ته ورسېد . په همدغه وخت کي يې انگرېزي اوارو دوژبي تړوي اندازې زده کړلې ، دومره چي د دغودواړو ژبو کتابونه په ولوستلای سي (۲) .

(۱) جنبش مشروطیت ... ۶۵ مخ - چاپ ۱۹۹۹ . (۲) افغاني شمله - ۵۵ مخ .
 (۳) علامه مرحوم په اردو ژبه دترجمې صلاحیت درلود او د (چهارمقاله برفردوسی وشاهنامه) نومی کتاب يې له اردو څخه په پارسي ژباړلی دی . دا کتاب د هندوستان پښتانه پروفیسر مرحوم محمودخان شیراني په اردو ليکلی او زموره لوی استاد هغه په پارسي اړولی دی . پارسي ترجمه يې د لوی استاد له سريزي اوتحشېي سره د بيهقي د کتاب خپرولو موسسې له خوا په ۱۳۵۵ ش کال په کابل کي خپره سوې ده .

استادلیکي چي دتاریخي څپرني اوپلمتني روش یې له
Combridge History of India اوجرجي زیدان اوشلی نعماني
اوسید سلیمان ندوي په شان دمصري او هندي فاضلانوله لیکنوڅخه
اودبرلین له کاوه جریدي اودعلامه محمدقزوینی له ارزښتناکو
اثاروڅخه زده کړي دي . (هماغه مجله)

علامه مرحوم نهه کاله دطوع افغان اخبارپه پښتوژبه وچلاوه . په
دغه نهه کلنه موده کي استاددپښتوژبي اوادب پر ډگر پاڅه
بنسټونه کښېښوول چي وروسته به پرورغیرو . په ۱۳۱۹ ش کال
چي په کابل کي پښتوتولنه تاسیس سوه . علامه حبیبی مرحوم یې
د رییس په توگه وټاکل سو اوپرڅنگ یې دمطبوعاتو دمستقل
ریاست دمرستیالی وظیفه هم پرغاړه اخیستې وه . یوکال وروسته د
معارفوپه وزارت کي دمشاور (سلاکار) په توگه وټاکل سواودرې
کاله وروسته یې په هیوادکي دلومړي ځل له پاره دادبیاتوپوهنځی
تاسیس کړ (۱۳۲۳ ش) چي په پوهنځي کي یې د پښتو ادبیاتو د
تاریخ تدریس پخپله کاوه . دوه کاله وروسته کندهارته د معارفو د
رییس په توگه ولټول سو (۱۳۲۵ ش) . په ۱۳۲۶ ش کال له
علمي وفرهنگي وظیفوڅخه گوښه کړه سو اوپه چمن کي دافغاني
سوداگرو د "وکیل التجار" په توگه یې کارپیل کړ . په ۱۳۲۷ ش
کال دکندهارخلکوپه غیابت کي دهیوادپارلمان (دملي شورااومي
دورې) ته دخپل نماینده په توگه وټاکه (۱) . درې کاله یې د

(۱) دیناغلي عبدالرحیم هانف دخولي څیره ده چي وايي « هغه وخت یوازي په کابل کښي انتخابات
په صندوق او کاغذوپهوعامه رایو وسره نورچیري خصرصا په کندهارکښي دمشرانو په مجمع کښي
دیوه کاغذپرمخ به هر جاخپل نظر امضا کاوه . (دحاشیې پاته برخه لطفلا په راتلونکي مخ کي ولولئ)

هیواد په ملي شورا کي له نوروملي مبارزینوسره څنګ پرڅنګ په هیواد کي د عدالت اومساوات له پاره فعالیت وکړ اود همدغو مبارزو له امله په ۱۳۳۰ ش کال له هیواد څخه وتلوته مجبور کړه سو. لس کاله یې په پاکستان کي دهجرت ترڅې شپې تېري کړې (۱). په ۱۳۴۱ ش کال بیرته هیواد ته راستون سواو خپلو علمي او تحقیقي فعالیتونو ته یې دوام ورکړ. په ۱۳۴۴ ش کال یې دکابل پوهنتون له خوادپوهاندۍ علمي رتبه ترلاسه کړه. ورپسې دانجمن تاریخ د موسسې رییس وټاکل سو (۱۳۴۵ ش) تردې وروسته یې د صدارت د فرهنگي سلاکار او وروسته د اطلاعات او کلتور وزارت د فرهنگي مشاور په توګه وظيف درلودل اودغه وظيفې یې تر مړینې ادامه وموندل.

علامه مرحوم دخپل څه دپاسه نیمه پېړۍ فرهنگي فعالیت په

(دتېرمخ دحاشیې پاڼه) هغه پاڼه په دوټیقي ضمیمه مرکز ته استول کېدله . کله چي حاجي اختر محمد خان بارکزي خپل لاسلیک کاوه ترهغه وړاندي یې دنایید په غرض هغه بیت چي دمرواناجلال الدین بلخي په ستاینه کښې ویل سوی و . وکښ چي وايي :

من چه گویم وصف آن عالیجناب — نیست پیغمبر ولی دارد کتاب « (افغاني شمله - ۶۴ مخ)

حاجي اختر محمد خان بارکزي دکندهار يو معزز سپين پوړی و . دده په نامه يوه جامع هم سته .

(۱) ښاغلی اجمل څټک د علامه مرحوم پر قبر څو تاريخي خبري وکړې چي زه (هوتک) يې شاهد وم . ده وويل چي « دامر قع نه بيا ماته ميلاد پوري اونه يې تاسي موندلی شئ . . . فکرو کړئ دافغانستان له حکمرانانو نه خپه راغلی و دپاکستان حکمرانانو ورته دسرو او سپينو فرشونو جوړول . دده په وياړ يې جشن جوړ کړ لېکن تاريخ گواه دی . دپېښور مدد خان جومات گواه دی . دپېښور محب وطن ولسونه گواه دي چي حکومت زور وکړ چي دده په خوله يولفظ دافغانستان خلاف وياسي . ده دافغانستان پر ضد يولفظ هم دخولي نه ونه بوست . زه يې گواه يم . زه ورسره سکرټروم دحکومت له خوا ورسره موظف وم ده ويلي وو چي ماسره دی ولپېړی نوهم هلته يې ده ته هرڅه ورکول . خوده دخپلي خاورې اوخپل قوم خلاف يوه خبره ونه کړه . دا يو بېل باب دی . پردې بندي شو . په دې ووهل شو . په دې ورتل شو خو هغه يې ونه کړه . » (افغاني شمله - ۱۳۲ - ۱۳۳ مخونه)

ترخ کي خوراډېري نوښتگرې هڅې کړي دي. په معاصر فرهنگي ډگر کې تر ټولوزيات پر کار عالم و. دگوتود ستریا کلمه يې دژوند په قاموس کې نه وه او ده مدغې پر کارۍ محصول يې دده تر قند او وښت. کله چې دمرگ پر بستر پروت و او معالج ډاکټور ورته د بشپړ استراحت، لږ خوراک، لږ حرکت اولږ مطالعې توصيه کوله، ده په خواب کې ورته ويلې وه «... آخر حضرت ملک الموت ته په انتظار کښېنم؟... په رشتيا چې د ملک الموت پذيرايي سخته ده.»

(۱) وايي چې علامه مرحوم تروفات يوه ورځ مخکې يو عربي شعريه پښتو ترجمه کړ. علامه مرحوم په نړيواله سطح يو پېژندل سوی عالم و. د يونسکو د نړيوالي موسسي نښان يې د کور پر دروازه نصب سوی و چې دا وياړ د هيواد دېل پوه په برخه نه و.

علامه حبيبي مرحوم د پښتو او پارسي فرهنگ دغه لاندې برخې دلومړي ځل له پاره پيل کړي دي :

- لومړی پښتو اخبار ليکنه دده په لاس پيل سوه .
 دا اخبار دکندهار طلوع افغان و چې په ۱۳۰۰ ش کې د ارواښاد مولوي صالح محمد هوتک (۱۳۳۹ ش مړ) په لاس تاسيس سو.
 په لومړي سر کې يې په پارسي او پښتو دواړو نشرات کول خو په ۱۳۱۰ ش کې د علامه حبيبي مرحوم له خوا ټول په پښتو واړول سو او په دې ډول په هيواد کې دلومړني بشپړ پښتو اخبار تاداو کښېښوول سو .

- د پښتو ادب تاريخ ليکنه ده پيل کړه .

د پښتو ادب تاریخ لیکنی لومړی څښتنه د علامه مرحوم په لاس په طلوع افغان کې د « تاریخچه شعر پښتو » تر نامه لاندې په ۱۳۱۴ ش کال کښېښووله سوه . دا اثر یې په پارسي ژبه لیکلی دی چې وروسته یې بیا د همدې موضوع په باب د « تاریخچه شعر پښتو » په دوام د پښتو ادبیاتو تاریخ څلور ټوکه ولیکل او لومړی ټوک یې د ۱۳۲۵ ش کال لیکنه ده . ښاغلی سر محمد حق زلمی هیوادم لیکي چې « استاد حبیبی نه یوازې په افغانستان کې د پښتو ادبي تاریخ لیکنی بنسټ ایښوونکی دی بلکه د پښتنو په نور و فرهنگي حوزو لکه پښور او کوټه کې هم ترده دمخه چا ادبي تاریخ لیکلونه اقدام نه و کړي . » (۱)

— د پښتو ژبې لرغوني متون واردواره دده په قلم په انتقادي توګه تهیه او خپاره سول . په دې برخه کې د علامه مرحوم لومړنی کار (د خوشحال خټک مرغلري) دي چې په ۱۳۱۷ ش کال یې له کندهاره خپور کړ . او ورپسې یې د عبدالقادر خان خټک د هـوان (تله - ۱۳۱۷ ش له کندهاره) ، لوی احمد شاه بابا (۱۳۱۹ ش له کابل) ، پټه خزانه (۱۳۲۳ ش له کابل) ، تذکره الاولیا (له کابل) ، سواتنامه (۱۳۵۸ ش له کابل) خپاره کړل . د پښتو آثارو د انتقادي متون د برابرولو په برخه کې د ځینو ختیځ پوهانو له خورو ورو کارونو څخه وروسته په منظم او پرله پیسې توګه لومړی ګام د پښتنو په ټولو فرهنگي حوزو کې تر علامه مرحوم وړاندې چا نه دی کړی .

– دروېناني ادب سیستماتیکه څېړنه په افغانستان کې اول واورده پیل کړه .

دا څېړنه د پښتو ادبیاتو تاریخ له دوهم ټوک سره مله ده چې په ۱۳۴۲ ش (۱۹۶۳ ع) کې په کابل کې چاپ سوه . د روېناني غورځنگ په باب د پښتو زخوا یو بل فاضل حافظ محمد عبدالقدوس د خیرالبیان دلومړي چاپ (۱۹۶۷ ع) په سريزه کې خورا گټوره ، عالمانه څېړنه کړې ده (۹۲ مخه) او ارواښاد مولانا عبدالقادر د همدې چاپ په پیل کې وايي چې « د خیرالبیان د دریافت نه څه زمانه مخکښې فاضل مولوی عبدالقدوس د بایزید روېنان په حقله د پښتو اکېډمۍ په مجله کېښې ښه محققانه مضامین شایع کړي وو » ، خو علامه حبیبې په افغانستان کې لومړی شخص دی چې د روېناني تحریک له ژوري مطالعې او څېړنې وروسته یې د دغه غورځنگ سیاسي توب مدلل کړ . پخوا داسې فکر کېدی او اوس هم یوشمېر کسان په دې عقیده دي چې روېناني غورځنگ یوازي یو مذهبي تحریک و چې وروسته یې سیاسي ښه واخیستله . علامه مرحوم د اثابته کړه چې دا تحریک له لویه سره سیاسي و او پر یوه واحد مرکز باندي د پښتنو د راغونډېدلو او له مغولو سره دهغوی د مبارزو د منسجمولو په نیامت پیل سوی و .

– د خوشحال پېژندنې لومړۍ څښتنه دده په لاس کېښېنوله سوه .
د خوشحال خان خټک په باب ابتدایي خبرې له سراج الاخبار څخه مولوي غلام محی الدین افغان پیل او ارواښاد امین الله خان زمريالي ورپسې په ۱۳۱۵ ش کال تعقیب کړې . خو علامه حبیبې

دخوشحال پېژندنې تاداو په ۱۳۱۴ ش کال په تاریخچه شعر پښتو کې ایښی و او دښاغلي سرمحقق هیواد مل صاحب دوینا له مخې « استاد داکارونه په تاریخچه شعر پښتو کې په ابتدایي ډول پیل کړل ، دخوشحال مرغلمرې اود عبدالقادر خټک دپوان په مقدمه کې یې پسې وپالل ، په تاریخچه سبکهای اشعار پښتو ، پښتانه شعراء لومړی ټوک ، دپښتوادبیاتو تاریخ دویم جزء (د ادبیاتو پوهنځی د پښتو خانګې دویم صنف له پاره) ، دخوشحال دجهاندارۍ نظریه نومي اثر کې یې ورته انکشاف ورکړ ، دخوشحال دسواتنامې (د ۱۳۵۸ هـ ش کال چاپ) دچاپ ته برابرولو اودخوشحال بابا د درې سوم تلمین له پاره دخوشحال اشعارو کې انتقادي پانګه نومي اثر په لیکلوسره یې له خوشحال پوهنې سره خپله مینه اثبات ته ورسوله » . (۱)

— په پښتو شعر کې دسبک موضوع واردواره ده رامنځ ته کړه .
 په پښتو شعر کې دسبک موضوع هم علامه مرحوم دلومړي ځل له پاره په تاریخچه سبکهای اشعار پښتو کې (۱۳۱۹ ش کال) رامنځ ته کړه او ددغې موضوع لومړۍ څښته یې کېښېوله .
 — په افغانستان کې لومړی وار پښتولنډه کیسه دده په قلم وکښل سوه .

— د پښتو داستان لیکنې لومړی ګام هم دوی واخیست اود (توریالی پښتنه) په نامه یې داستان وشمه لیکنه ولیکله . په دې لیکنه کې دافغانستان دخپلواکۍ اخیستلو پر وخت د سپین

بولدک په محاذ کې دیوه توریالی کهول قربانی او سرښندنې په خورا ښه توګه بیان سوي دي . دالیکنه په اوسني لیکوال نومي کتاب کې « ډرامه » بلل سوي خو دپښتو پیاری محقق ښاغلی زرین انځور پکښې د داستان او ډرامې ګډې ځانګړتیاوي لیدلې دي . (۱) .

— په پښتو ژبه آزاد شعر دده له خولې وویل سو .

— په پښتو ژبه کې د معاصري تذکره لیکني تاداو ده کښېښو .

معاصره پښتوتذکره لیکنه د پښتو ټولني له ج—ورېدو سره سم (۱۳۱۹ ش) دعلامه مرحوم په لاس پیل سوه اودپښتانه شعراء لړۍ یې شروع کړه . دپښتانه شعراء لومړی ټوک یې په ۱۳۲۰ ش کال راوایست چې وروسته داسلسله پسي وپالل سوه او ترپنځم ټوکه پوري ورسېده .

دعلامه حبیبې په اکاډمیکوکارو کې دپټې خزاني اودسليمان ماکوډتذکره الاولیا نشر دپره لویه هنگامه جوړه کړه . ځکه ددې آثاروله لاري لوستونکي دپښتونظم اونشرله ډېرولرغونوبېلګوسره اشناسول . پټې خزاني مخالفین اوموافقین وموندل ، چاجعلې کتاب وباله اوچامقدس . په فارسي ، انګرېزي ، روسي ، فرانسوي ، الماني ، عربي اواردوژبوژباړل سو . په رداوتاییدکې یې کورنیو او بهرنیو پوهانو دعلامه مرحوم تر وفات وروسته پنډ پنډ کتابونه ولیکل . پخپله علامه مرحوم پخپل ژوند کې ددغه کتاب په باب خپل نظر داسي څرګند کړی و :

«... از وقتي که این کتاب نشر شد در داخل و خارج درباره آن درین مدت سی سال گفتگوها بعمل آمد و سخن ها گفته شد، و بر اصالت آن شکوک و ظنون اظهار گردید، و برخی آنرا مجعول این حقیر، و جمعی ساخته و پرداخته مولف آن محمدهوتک در حدود ۱۱۴۱ق ۱۷۲۹م دانستند... ولی هیچ یکی از نقادان محترم قلم نبرد داشت که انتقاد علمی و نظرهای مستند خود را بنویسد و نشر نماید، تا اگر آن سخنها مستدل و بر معاییر علمی مطابق باشد، شنیده و پذیرفته شود، و اگر در خور رد و انتقاد باشد به تردید و تنقیح و تسخیف آن پرداخته اید.» (۱) اوورپسی زیاتوی «... من نه بحیث مدافع مطلق این کتاب درینجا گپ میزنم بلکه می خواهم شنیدگیهای خود را تنها از نظر علمی تحلیل کنم و اگر بعد ازین هم کسی بر اساس علمی چیزی بنویسد یا بگوید آنرا بدون تعصب و تردید با حوصله وسیع شنید، و اگر سخن علمی و مستدل و در خور تامل و تفکر باشد، باید آنرا مورد غور و بحث و تحقیق قرار داد.»

اثریې :

په دې برخه کې به زه داستادعلامه حبیبی اثریې کروئولوژیکی توگه راوړم .

۱ - په پاړسي او پښتو ژبه د طلوع افغان جریدې چلول (۱۳۱۰ - ۱۳۱۹ ش)

۲ - تاریخچه ادبیات پښتو (پاړسي) کندهار - ۱۳۱۱ ش (۱) .

۳ - سردار مهردل خان مشرقي شاعر قندهاري (پاړسي) - کابل - ۱۳۱۲ ش

۴ - اشعار و دېوان تیمور شاه افغان (پاړسي) کابل - ۱۳۱۳ ش .

۵ - تاریخچه شعر پښتو - (پاړسي) - کندهار - ۱۳۱۴ ش

۶ - خودآموز پښتو (دوه ټوکه) دنورولیکوالوپه مرسته کندهار - ۱۳۱۴ ش

۷ - پیغام شهید - (پاړسي مثنوي) - کابل - ۱۳۱۴ ش

۸ - محقق قندهاری شرح حال و آثار مولوی حبیب الله قندهاري (پاړسي) - کابل - ۱۳۱۴ ش

(۱) ددغه اثر یادونه او د چاپ کال ماله (اوسني لیکوال) نومي کتاب څخه رانقل کړل چې علامه مرحوم پخپله د کتاب لیکول (ارواښاد بښوا) ته ورلېږلې وه . په نورو ځایو کې یې یادونه نسته . په (آفریده های مهجور علامه حبیبی) کې ددغه اثر او (تاریخچه سبکهای شعر پښتو) د چاپ کال او ځای سره الیش سوي اوپه (افغاني شمله) نومي مجموعه (۱۷ مخ) کې هم تکرار سوي دي . دغې کډوړې زما پورهغه لیکنه چې په (افغاني شمله) کې خپره سوې . هم اغېزه کړې ده . ماهوري داستادلومړی چاپ سوي اثر همدابللی دی . داستادلومړی چاپ سوي اثر باید (تاریخچه ادبیات پښتو) وپولو . (تاریخچه سبکهای شعر پښتو) د ۱۳۱۹ ش کال په کالنی کې په بشپړه توگه خپره سوېده . دا احتمال ليري نه دی چې (تاریخچه ادبیات پښتو) او (تاریخچه شعر پښتو) دي دیوه افروده نومه وي که داسي وي . نو بیاد داستادلومړی چاپ سوي اثر لکه په (افغاني شمله - ۴ مخ) چې ویل سوي دي . سردار مهردلخان مشرقي شاعر قندهاري (دی چې په ۱۳۱۲ ش کې خپورسوي دی .

- ۹ - غزنه (پارسي مثنوي) - کابل - ۱۳۱۵ ش
- ۱۰ - ملي پسرلی (پښتونظم) - کندهار - ۱۳۱۷ ش
- ۱۱ - وضع اصطلاحات پښتو - کندهار - ۱۳۱۷ ش
- ۱۲ - افغان اوافغانيت - (پښتو) کندهار - ۱۳۱۷ ش
- ۱۳ - د عبدالقادر خان خټک دېوان - سرريزه او ترتيب - کندهار - ۱۳۱۷ ش
- ۱۴ - دخوشحال خان خټک ملغلري - سرريزه او ترتيب تصحيح اومقابله - کندهار - ۱۳۱۷ ش
- ۱۵ - سپېڅلې پښتو (دلعل محمد کاکړ په مرسته) کندهار - ۱۳۱۸ ش . په دې قاموس کي د پارسي لس زره لغت په پښتو اوړول سوي او پرفيلا لوزي باندي يوه اوږده سرريزه هم ورباندي زياته سوي ده .
- ۱۶ - تاړيخچه سبکهای شعريشتو (په پارسي ژبه) کابل - ۱۳۱۹ ش
- ۱۷ - مشاهير ابداليان (په پښتو) کابل ۱۳۱۹ ش . په دې اثر کي تر لوی احمد شاه بابا وړاندي ابدالي مشاهير راپېژندل سوي دي .
- ۱۸ - پښتانه شعراء - لومړی ټوک (پښتو) کابل ۱۳۲۰ ش دا اثر دوهم وار په پېښور کي په مسخ سوي بڼه چاپ سوي دی (۱۹۵۱ م) اوما اورېدلي دي چي استاد له دغه چاپه ناخوښه و .
- ۱۹ - لوي احمد شاه بابا دېوان - تصحيح مقابله اوسريزه - کابل ۱۳۲۰ ش
- ۲۰ - جوانمردان و عياران (پارسي) کابل ۱۳۲۱ ش
- ۲۱ - پټه خزانه - تصحيح ترجمه او تعليقات - کابل ۱۳۲۳ ش
- دا اثر دوهم وار په تهران کي (۱۳۴۰ ش) ، دريم وار په کابل کي

۱۳۵۴ ش

۲۲ - زرنج واحوال تاريخي آن (پارسي) کابل ۱۳۲۴ ش

۲۳ - تحقيقات راجع به پته خزانه - کابل ۱۳۲۴ ش؟

۲۴ - پښتو څېړني - دفرانسوي ختيځ پيوه دارمستستردليکني پښتو ژباړه (۱۳۲۵ ش) د سيد قاسم رشتيا او عبدالروف بېنوا په مرسته.

۲۵ - د پښتو ادبياتو تاريخ - لومړی ټوک - دادبياتو پوهنځی - کابل

۱۳۲۵ ش

۲۶ - تاريخچه بيداري سياسي درافغانستان - پېښور ۱۳۲۹ ش دا اثر په "آزاد افغانستان" نومي اخبار کي په پرله پسې توگه خپور سوی دی .

۲۷ - تحقيقات راجع به ترجمان البلاغه رادوياني (پارسي) کابل

۱۳۳۰ ش

۲۸ - مورخان گمنام افغان - کابل کالنۍ چاپ ۱۳۳۳ ش

۲۹ - خليلي نامه (پارسي منوي) پېښور ۱۳۳۴ ش

۳۰ - روابط ادبي سندبا افغانستان - کراچي ۱۳۳۷ ش

۳۱ - تازه نوای معارك - تصحيح تحشيه - مقابله - تعليقات -

کراچي ۱۳۳۷ ش

۳۲ - شاعر هيرمند هارون افغان (پارسي) کراچي ۱۳۳۸ ش . ددغه

شاعريه باب يې د تهران ديغما : په مجله (شماره اول ۱۳۳۹ ش) د

کي د چارلس ريوديوې تېروتنې په باب مفصله څېړنه کړې ده .

چارلس ريو نوموړی هارون خان د شمس الدين محمدله زوی هارون

سره چي ۶۵۰ ق په شاوخوا کي ژوندی و، اشتباهه کړی دی .

هارون خان افغان د حاجي جمال خان بارکزي زوی و چي د ژوند

زمانه یې ۱۲۰۰ ق حدود دي.

۳۳ - کتاب های گم شده تاریخ غزنوي (پارسي) کراچي (يوه برخه) ۱۳۳۸ ش

۳۴ - دشيخ الاسلام عبدالله انصاري سيرت او شخصيت - کابل ۱۳۴۱ ش

۳۵ - دپښتوادبياتوتاريخ - درهم ټوک - کابل ۱۳۴۲ ش . په دې کتاب کي يې داسلام له پييل څخه بيا تر زرم هجري کال پوري پښتوادب څېړلی دی .

۳۶ - تاريخ افغانستان در عصر تيموريان هند (پارسي) کابل ۱۳۴۲ ش

۳۷ - پښتوولوويکان غزنه - يک تحقيق جديد در تاريخ غزنه و تاريخ ادبيات پښتو - کابل ۱۳۴۲ ش

۳۸ - طبقات صوفيه - دشيخ الاسلام عبدالله هروي - تصحيح تحشيه مقابله او تعليق - کابل

۳۹ - صدميدان - دخواجه عبدالله انصاري هروي - تصحيح و ترتيب - کابل ۱۳۴۲ ش

۴۰ - زبان دوهزارساله افغانستان يامادر زبان دري (دبغلان دکتيبي تحليل) کابل ۱۳۴۲ ش

۴۱ - نگاهي به سلمان و ايسال (پارسي) - کابل ۱۳۴۲ ش

۴۲ - طبقات ناصري - دمنهاج سراج جوزجاني - تصحيح مقابله تحشيه او تعليق - کابل ۱۳۴۳ ش . دا کتاب يې واردواره په دوو ټوکوکي په سنگي چاپ په کويته اولاهورکي خپورکړی و ۱۳۴۹ -

- ۹۲ ===== درنه کورنی
- ۴۳ - رساله سررشته طریقت خواجگان از جامی - کابل ۱۳۴۳ ش
- ۴۴ - افغانستان بعد از اسلام لومړی ټوک (پارسي) کابل ۱۳۴۵ ش . داکتاب دوهم واره ۱۳۵۷ ش کال په کابل کې بیا چاپ سو .
- ۴۵ - تصوف دري - کابل پوهنتون ۱۳۴۶ ش
- ۴۶ - پښتو د تاريخ اولغت په روڼاکي - کابل (ورمه) ۱۳۴۷ ش
- ۴۷ - تاريخ مختصر افغانستان - دوه ټوکه - کابل ۱۳۴۷ ش
- ۴۸ - د پښتو ادبياتو تاريخ - د پوهنځي د دريم ټولگي - کابل ۱۳۴۷ ش
- ۴۹ - د پښتو ادبياتو تاريخ - د پوهنځي د څلورم ټولگي - کابل ۱۳۴۷ ش
- ۵۰ - زين الاخبار گرديزي - تصحيح مقابله تحشيه او تعليق (پارسي) - کابل ۱۳۴۷ ش
- ۵۱ - رهنمای تاريخ افغانستان در کتب فارسي عربي وار دو - کابل ۱۳۴۸ ش
- ۵۲ - تاج کابلشاه در کعبه - کابل ۱۳۴۸ ش
- ۵۳ - سواد اعظم - تصحيح مقابله او تعليق - تهران ۱۳۴۸ ش
- ۵۴ - ملتان کالودي شاهي خاندان (اردو) - لاهور ۱۳۴۹ ش
- ۵۵ - اصل خلجيان افغانی (رفع اشتباه در باره ايشان) - تهران ۱۳۴۹ ش (د دې اثر انگرېزي ژباړه دامير خسرو دهلوي په باب د مقالوبه مجموعه کې چاپ سوې ده) .
- ۵۶ - فضایل بلخ - تصحيح مقابله و تعليق - تهران ۱۳۴۹ ش
- ۵۷ - هفت کتبه قدیم (پارسي) کابل ۱۳۵۰ ش
- ۵۸ - تاريخچه خط در افغانستان - کابل ۱۳۵۰ ش

- ۵۹ - دالبیروني کتابښود (پښتو) کابل ۱۳۵۲ ش
- ۶۰ - شرح بیتین مشنوي - دمهردلخان مشرقي - ترتیب اوسریزه - کابل ۱۳۵۲ ش
- ۶۱ - کتابشناسي البیروني (ترجمه وتکمله) - تهران ۱۳۵۲ ش
- ۶۲ - شاعرانديشه (مولانا جلال الدين بلخي) کابل ۱۳۵۳ ش
- ۶۳ - پيروښان (دروښان پیرعصراودده غورخنگ) دخيرالبیان سريزه - کابل ۱۳۵۳ ش
- ۶۴ - ظهور الدين محمد بابر (زندگاني وشخصیت او) (پارسي) کابل ۱۳۵۳ ش
- ۶۵ - دافغانستان پېښليک - کابل ۱۳۵۳ ش
- ۶۶ - هنر عصر تیموریا (پارسي) تهران - ۱۳۵۵ ش
- ۶۷ - مدرسه شاه مشهد غرjestان وینای مرقد سمارجلیل در کميسان بلخ (دهنر مردم په مجله کي) تهران ۱۳۵۵ ش
- ۶۸ - فرودسي وشاهنامه - د پروفیسر شیراني - (له اردو څخه ژباړه) سريزه اوتحشیه - کابل ۱۳۵۵ ش . دا اثر په اردو ژبه په ۱۳۴۲ م کال دهند ددهلمي ښاردانجمن ترقي اردوله خوا چاپ سوئ دئ . پارسي ترجمه يې په ۱۳۵۵ ش په کابل کي خپره سوه . په (آفريده های مهجور علامه حبیبی) اوافغاني شمله کي يې دچاپ کال مغشوش دئ .
- ۶۹ - نسب وزادگاه سيدجمال الدين افغاني (پارسي) کابل ۱۳۵۵ ش
- ۷۰ - منازل السایرين د.ردایرة وجود - کابل ۱۳۵۵ ش
- ۷۱ - دپښتو ژبي او ادب موقف دمركزي ایشیادخلکوپه

تمدنونوکی (پښتو- انگرېزي) کابل ۱۳۵۶ ش انگرېزي ژباړه يې
د علامه حبيبي نه ده .

۷۲ .. انتخاځاځي از حدیقه حکیم سنایی (انتقادي متن) کابل
۱۳۵۶ ش .

۷۳ - دافغانستان لنډتاریخ (پښتو) کابل ۱۳۵۶ ش . دا اثر
ارواښاد بهنواپه پښتوژباړلی دی وروسته ښاغلي الحاج
عبدالودود کززي او ښاغلي داود وفا په ۱۳۷۸ ش کال بیا ترجمه
او چاپ کړ !

۷۴ - تحقیق بروفات سنایی - تهران (یغما مجله) ۱۳۵۶ ش

۷۵ - تعلیقات بر تاریخ تلفظ و صرف پښتو - کابل ۱۳۵۶ ش .
دا اثر دفرانسوي ختیځ پوه جیمز دارمستردی

۷۶ - خودی و بیخودی در اندیشه اقبال (پارسي) - (مجله ادب)
کابل ۱۳۵۶ ش

۷۷ - نظري بر ادبیات پښتو - کابل ۱۳۵۷ ش (په آفریده ها...
کي يې "ترجمه از عربي توسط سمندر" گڼل سوی دی)

۷۸ - 'متون دري - د کابل پوهنتون چاپ - ۱۳۵۷ ش

۷۹ - د پښتو ادب په تاریخ کي قصیده - کابل ۱۳۵۷ ش

۸۰ - لغت البشتو (عربي) قاهره ۱۳۵۷ ش (دا کتاب په آفریده
ها و نورو کي تاریخچه مختصر ادبیات پښتو بلل سوی دی ؟)

۸۱ - نامهای برخی از ایزدان عصر کوشانی و اثرهای باقیمانده آن
در ادب و السنه افغانستان - کابل ۱۳۵۷ ش

۸۲ .. منابع اولی تاریخ هنر کتاب سازی در عصر تیموریان .. د
یونسکو چاپ - ۱۳۵۸ ش . د دغه اثر انگرېزي ژباړه په لندن کي

چاپ سوې ده ۱۹۷۹ م

۸۳ - سواتنامه - خوشحال خان خټک - سريزه تحشيه او تعليقات -

کابل ۱۳۵۸ ش

۸۴ - نومورکي مورخين (پښتو) کابل ۱۳۵۹ ش

۸۵ - دکوشاني عصراديبان (انگرېزي) - ديونسکوپه فرمايش د

کوشاني البوم له پاره ۱۳۵۹ ش

۸۶ - بابريه افغانستان کي (انگرېزي) فرانسه ۱۳۵۹ (۱۹۸۰م)

۸۷ - روضت الفريقين - دابورجامومل ابن مسرورشاشي مروی

(پارسي) تصحيح وتعليق - تهران ۱۳۵۹ ش

۸۸ - زندگينامه ابن سينا (پارسي) کابل ۱۳۵۹ ش

۸۹ - شناختنامه ميا فقيرالله جلال آبادی - دمکتوباتوسريزه - کابل

۱۳۵۹ ش

۹۰ - دبوعلی سینا بلخي ژوندليک (پښتو) کابل ۱۳۵۹ ش

۹۱ - دميا فقيرالله پېژندليک (پښتو) کابل ۱۳۵۹ ش

۹۲ - په اوسني پښتو کي شعري دژوندخپي (پښتو) کابل ۱۳۶۰

ش

۹۳ - په شلمه پېړۍ کي دافغانه ستان هنر (پښتو) کابل

(دهنرمجله) ۱۳۶۰ ش

۹۴ - پښتونترته کره کتنه - کابل ۱۳۶۰ ش

۹۵ - تاريخ گویی به تعميمه در اشعار قديم دري - کابل ۱۳۶۰ ش

۹۶ - دامير علمي شيرنوایی فکري اوسياسي شخصيت - کابل

۱۳۶۰ ش

۹۷ - اسماني نغمي اولاهوتي سرودونه (پښتو) کابل ۱۳۶۱ ش

۹۸ - امیر کروردودمان او (پارسی) کابل ۱۳۶۱ ش

۹۹ - پنجاه مقاله حبیبی - کابل ۱۳۶۲ ش

۱۰۰ - جنبش مشروطیت در افغانستان (پارسی) کابل ۱۳۶۳ ش .
ترمرگ وروسته ېې چاپ سو .

۱۰۱ - مجمع الغرایب ومزار علوی در بلخ (پارسی)

۱۰۲ - جغرافیای تاریخی افغانستان (پارسی) - خوبرخي ېې چاپ
سوي دي .

۱۰۳ - تاریخ تجزیه شاهنشاهی افغان - نوی چاپ

۱۰۴ - درد دل و پیام عصر - نوی چاپ

دعلامه عبدالحی حبیبی درې زامن اویوه لور پاته دي چي تر ننه
پوري (۱۳۸۰ ش) ټول ژوندي دي .

ډاکټر حبیب الله حبیبی

دعلامه عبدالحی حبیبی مشر زوی دی چي په ۱۳۱۸ ش کال
دلېندی پرلسمه دکندهار په نوي ښارکي زېږېدلی دی . لومړنی
زدکړي ېې دکندهار ښار په شالمار ښوونځي کي پیل کړي اولومړی
ټولگی ېې دکندهار دتوپخانې په مکتب ، دوهم او دریم ټولگی ېې
په چمن کي هغه وخت چي پلار مرحوم ېې دافغاني وکیل التجار په
توگه هورې وظيفه درلوده ، پای ته رسولی ، څلورم ټولگی ېې
دکابل ښار په غازي لېسه کي ، له پنځمه تر اتم ټولگي پوري ېې په
پېښورکي او له اتمه تر څورلسم ټولگي پوري ېې په کراچی کي
درس لوستی دی . پنځلسم او شپاړسم ټولگی ېې دکابل پوهنتون
په ساینس پوهنځي کي بشپړکړی او تر څومياشتو معلمی وروسته
ېې په طب پوهنځي کي خپلو لوړو زدکړوته دوام ورکړی دی چي تر

فارغېدلو وروسته يې دکابل په ابن سینا روغتون ، دجلال آباد ښار په ملکي روغتون او دکابل د وزیراکبرخان روغتون دانتاني ناروغیو په خانګه کي دکاکتر په توګه کار کړی دی . په ۱۹۷۶ م کال دعالي تحصيلاتو لپاره کاناډا ته تلمی او په ۱۹۸۷ م کال دامريکا د داخلي امراضو دتخصص له ازمويني څخه تریريالي کېدو وروسته تر ننه پوري د امریکاپه باسټن ښارکي د داخله دکاکتر په توګه کار کوي . دخپل مسلک ځیښي څېړنيزي ليکني يې دامريکاپه طبي مجلوکي خپرې سوي دي .

دکاکتر حبيب الله حبيبي دده دخپلي وينا له مخي دګوښه گیر طبيعت څښتن دی . په جوله تر خپل عمر ډېر ځوان ښکاري . يوه لور لري چي پرتمينه نومېږي او وايي چي دنامه په اېښولو کي يې دشيخ متي بابا دا شعر (که غردی ښکلې پرتمين دی) اغېزه دخيله ده .

انجنيرميرويس حبيبي

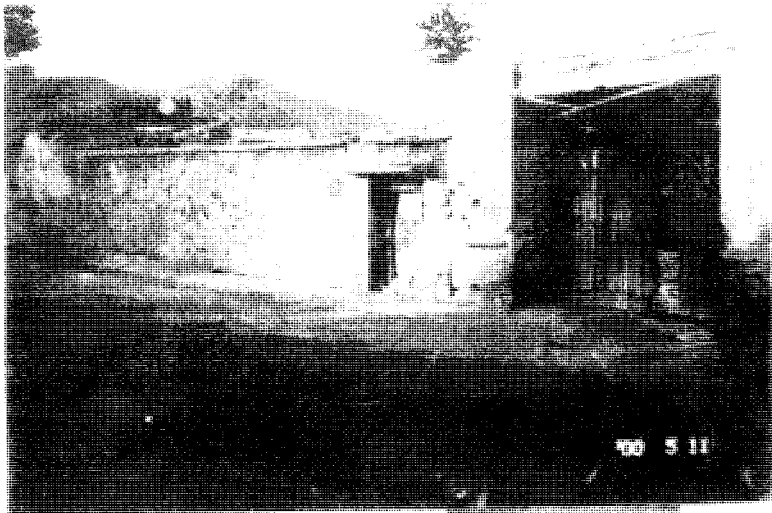
دعلامه حبيبي مرحوم منځوی زوی دی چي د۱۹۴۲ ع کال دمی پر شلمه په کابل کي پيداسوی دی . لومړني تعليمات يې دکابل په عالي تخنيک کي کړي اوپه ۱۹۶۲ ع کال دکابل پوهنتون په انجيري پوهنځي کي شامل اوپه ۱۹۶۷ ع کال دهماغه پوهنځي له ساختماني خانګي څخه اول نمره فارغ سوی دی . ماسټري له لندن يونيورسيتي څخه د Health Facilities Planning په خانګه کي اخیستې ده . رسمي کار يې دروغتيا وزارت دروغتيايي چاپېريال په خانګه کي پيل کړی او دافغانستان دخيندو سيمه ييزو روغتونونودساختماني چارو او پلان گذاري په برخه کي فعاله ونډه

اخیستی ده چي په هغوكي د جلال اباد دوه سوه بستریز روغتون ،
د كندهار ۲۵۰ بستریز روغتون او هرات د ۲۰۰ بستریز روغتون
نومونه یادولای سو .

انجنیر میرویس حبیبی په ۱۹۸۲ کال له هیواده مهاجر سوی او په
پاکستان او هندوستان کي له څه څنډ وروسته په ۱۹۸۳ ع کال
د امریکا متحده ایالاتو ته له خپلي کورنی سره راغلی دی . اوس
په New York City Health and Hospital Corporation کي د
Senior Health Facilities Planner په توگه کار کوي . پخپله
تخصصي څانگه کي لیکلي آثار لري چي په لندن او امریکا کي
چاپ سوي دي او پرڅنگ یې شعري ذوق هم پالي او په پښتو ،
دري ، اردو ، او انگریزي یې څه شعرونه ویلي هم دي . انجنیر
میرویس حبیبی متاهل دی او دوه اولاده لري چي دواړه دعالي
تحصیلاتو څښتنان دي .

ډاکتر خوشحال حبیبی

د علامه حبیبی مرحوم کشر زوی دی چي په ۱۳۲۵ ش - ۱۹۴۶ ع
کي په کابل کي زېږېدلی دی . لومړنی زده کړي یې په پېښور او
کراچي کي ، هغه وخت چي کورنی یې د پردېسی شپې تېرولې ،
سرتړه رسولې دي . په ۱۳۵۲ ش کال دکابل پوهنتون
د علومو پوهنځي څخه فارغه سوی دی . دعسکري خدمت له تېرېدو
وروسته یې دکرنی وزارت د ملي پارکونو په څانگه کي یې کار
پیل کړ او دخپلي دندې په لړ کي یې دهیواد بیلابیلي سیمي لکه
واخان دره ، دپامیر غرونه ، دغوروات او هزاره جات درې ، د
ریگستان دښتونه او دنیمروز هامون کتلي او خېرلي دي . په دغه

وخت کي دجهمهوري حکومت په پلان کي د افغانستان دملې پارکونو د بنسټ ايښوولو پروژه شامله وه او خوشحال حبيبي دهمدې پروژې فعال غړی و . په دې لړ کي يې له يوه بورس څخه په استفادې سره د عالي تحصيلاتو د بشپړېدو په غرض د امریکا د مشيگن ايالت په مشيگن سټېټ پوهنتون کي شامل او په ۱۳۶۷ ش کال يې د بيالوژۍ په څانگه کي دوکتورا واخيستله . خوشحال حبيبي په تېرو دوو لسيزو کي دکرنې له بېلابېلو نړيوالو موسسو لکه دنړۍ دکرنې موسسه ، دنړۍ دحفاظت اتحاديې اود سعودي عربستان دطبيعي منابعو دساتنې له ټولني سره کار کړی دی . د رسمي وظيفې پرڅنگ يې په خپله تخصصي څانگه کي يولو علمي مضامين کښلي چي په بېلابېلو علمي رسالو کي چاپ سوي دي . دغه راز يې دحيوانانو دژوند او سلوک په باب درې مستقل کتابونه ليکلي دي .

ډاکټر خوشحال حبيبي ادبي ذوق هم پالې . دخپل مرحوم پلار ناچاپه آثار (درد دل وپيام عصر، تاريخ تجزيه شاهنشاهی افغان) يې دعلامه حبيبي دخپرونو دمركزه همکاري چاپ کړي دي . دغه راز يې دپټي خزاني او تذکره الاوليا کتابونه په انگرېزي ژباړلي دي چي پټه خزانه يې په ۱۹۷۷ ع کال د يونيورسټي پريس آف امریکا له خوا چاپ سوي ده .

ډاکټر خوشحال حبيبي اوس دامريکا په ميرلينډ کي اوسي .

محمدرفیق حبیبی

محمدرفیق حبیبی دارواښاد زین العابدین اخندزاده زوی و چي دمولوجي عبدالرحیم اخندزاده لمسی اودعلامه جواخندزاده کړوسی کېدی . د ۱۳۲۰ هـ ق کال په شاوخواکي په کندهارکي زېږېدلی دی . نوموړی دارواښادمولوي عبدالواسع اخندزاده له شاگردانوڅخه و . لومړنی زده کړي يې له دغه مرحوم څخه وکړې ورپسې دکندهار «بيت الحفظ» ته شامل سو اودوه کاله يې هورې زده کړوته دوام ورکړ . وروسته کابل ته ولاړ (۱۳۰۸ هـ ش) اوپه دارالمعلمين کي شامل سو . له دارالمعلمين څخه تر فارغېدو وروسته په کندهارکي دښوونکي په توگه مقرر سواو ورپسې سرښوونکی سو . ترسقوي دورې مخکي يې په مزارشريف کي دسرښوونکي په توگه (۱۳۰۶ هـ ش) وظيفه سرته رسولې ده . کله چي په هيوادکي سقوي اړودوړ پېښ سو ، ارواښادمحمدرفیق حبیبی له کاره گوښه سواوداعليحضرت محمدنادرپه دوره کي بيادولتي ماموريت وروسپارل سو اوداخل دکندهارپه مستوفيت کي دتحريراتودسرکاتب په توگه وټاکل سو . څه موده يې هورې کاروکړخوله دولتي کاره يې زړه تورسواوسوداگری ته يې لاس واچاوه . په دې لړکي يې په ځينوخصوصي تصديوکي کارونه وکړل څه موده دکندهارد «پښتون شرکت» مامورو (۱۳۱۲ هـ ش) ، بياپه کراچي کي دملي بانک نماينده سو (۱۳۱۸ ش) . په پېښورکي يې هم ددغه بانک دنماينده په توگه کارکړی دی . څه موده يې په

اروانباد محمد رفيق حبيبي

ډيلي کي دکندهاردسوداگري داطلاق د نسماینده په حیث کارکړی او وروستی وظیفه یې په کابل کي وه ، دملي بانک دتفتیش د ادارې لوی مدیر واپه همدغه وظیفه کي تقاعدسواپر کورکښېنوست .

ارواښاد محمد رفیق حبیبی یومنورپښتون وددولتي ماموریت او خصوصي سرگردانیو یې سره ادبي ذوق هم پاله -- دهیواد په ورځپاڼو (طلوع افغان) او (انیس) کې مقالې خپرولې په پښتو ژبه یې نظمو نه ویل او په عربي او اردو ژبو یې د ترجمې صلاحیت درلود او څو کتابونه یې له عربي څخه ژباړلي دي چي چاپ سوي نه دي .

۱ - هدایت الحکمه

۲ - تتمه البیان فی تاریخ الافغان - داکتاب علامه سید جمال الدین افغانی په عربي کښلی دی . ارواښاد محمد رفیق حبیبی هغه په پښتو او پارسي دواړو ژبو ژباړلی دی (۱۳۲۰ هـ ش) . (۱)

۳ - تاریخ الامم - داکتاب یې له اردو ژباړي څخه په پښتو اوړلی دی (۷ ټوکه)

ارواښاد محمد رفیق حبیبی په ۱۳۵۰ هـ ش کال په کابل کي وفات سوی دی . دنوموړي مرحوم دنظم اونشرنومونه به له « اوسني لیکوال » څخه رانقل کړم :

دمېني مینه

مینه دي کوردی خدمت یې پوردی ...

(۱) تتمت البیان فی تاریخ افغان د ارواښاد ملوي محمد امین څوکیانې په قلم په پارسي ترجمه سوی او چاپ سوی دی . پښتو ژباړه یې په کوټه بلوچستان کي دمحمديوسف منصور لخوا سرته رسېدلې ده او دبلوچستان پښتو اکاډمی خپور کړی دی (می ۱۹۷۹ م) .

اروانباد مولانا محمد شريف حبيبي

ترکورچي ووزي بيادي وطن دئ، گران لکه تن دئ ...
 راسئ چي په ټولودوطن مينه کوو، لکه دتن مينه کوو
 مينه يې داده چي خدمت يې په رشتياوسي، نه په سپماوسي.
 ډېره پرمخ تللې دنيا ، زه پاته ترشا ...

بناغلی پښتون سرردي پرمينه توريالی ، خکه وي تل بريالی -
 خدای دي نوم ورك مه كاپښتونه داصفت ستادئ ، كه مي
 رښتياپوښتې تردې لابلادئ ...

راسه چي ولاړسوپه خدمت دوطن ورخ شپه يوه کو، آرام ونه کو،
 لومړی داو لادگډه روزنه ، په پوهه پالنه ، معارف ښوونځي
 پرانيستلي ، په هرښار اوکلي - نوکه بياهم اولاددي ناپوه سي
 راپورته، نه دئ ښه ، ښه دادی چي خي گورته ...

وروسته داچي تجارت ته دي نظرکړه ، له دنيانه خان خبرکړه - نن
 ورخ بېل اصول دي ايښي تجارت ته ، له هغونه کاراخيستل درانه
 نه دي منانت ته ، که مين يې چي مړوچه ، دی سي مېنه دغه لارده
 ، دوطن درد دپاره دوا داده چي په کارده .

دتجارت په کورکي پروت يو ترازودئ، ورته ناست لومړي
 بازودئ - په لومړی پله کي يې پروته صادره ده، په دوهمه کي يې
 پروته وارده ده ، که شوې دواړي پلې خولې په خولې بياښه ، که
 صادره پله يې درنه سوه خوراښه خدای دي نه کاچي دواړي خوگی
 ډېرسي ، که سونوپه چاره پسې ژردرومه غم چاپېرسي ...

بله داچي مخ راواړوه صنعت ته ، ملادي وټره اوچته اوږه ورکه
 وحرفت ته - که يې وينې په همدې دنيا نازيري . همدغه دئ چي
 يورپ اوامريکا په وياړيري پښتون هم خانله صنعت درلود ، هم يې

درنه کورنی ===== ۱۰۳
حرفت درلود .

بې قدرې دخپل لباس کړواوډبل جامه پنده ، په ښکاره په کالوپټ
يوپه باطن واړه برېنده ...

بله داچې يوم درواخله پرکښه داده چې په ماشين کېږي ځمکه
زیراوزبر ، هم لراوهم برهم سمه اوهم غر - هرلورکړه کښتونه ، شنه
کړه لوی لوی ځنگلونه ...

بوټي دي گوره په غروکي په دښتوپه شپلوکي - ټول دي اکسیرپه
دنیاکي ، که زه ته خان سوه کړوکیمیاکي ...

اوزگړی ، پسونه ډېرتريه کړه وژغوني وړی يې دخان په ښه کړه -
قرقل روزه په خر ، که بغنه دي يادوبر ...

راسه گوره بېکاره شی مودکاردی ، څوکوم شی ته چې مورارپوهغه
کاردی ...

سرمایه واچوه په گټه ، داسي نه چې ته په پټه زه په پټه - هوله
وروره گټه نه ده گوره ، که غیرت دي پښتني وي له دې گټي
نه خان ژغوره ...

دمېني مینه که لرې لاره يې داده ، دخولې خبري تنهاویناده -
ملادي وټړه وکارتې ، اوږه ونیسسه وبارته ، دپښتون نوم بیازوندی
کا ، خان ترټولوگړندی کا . داده دمېني مینه ترې قربانه که خپله وینه .

دنظم نمونه

ژبه

ته پوهېږې چې وحدت دملت څه دی ؟

واقعي شان وشوکت دملت څه دی ؟

چه ملت پـرې راټوليرې هغه څه دى ؟
 چه يوقام په پېژاندکيرې هغه څه دى ؟
 لومړى ژبه ده چې قام په پېژانده شي
 نورڅه وروسته دي هرگزه وړاندي نه شي
 که دي ژبه ژوندى نه وي ته په مړوکي
 شمېرېې شمارنه يې هيڅکله په ژوندوکي
 که دي ژبه وه ژوندى سربه دي لور وي
 اوکه نه تل به دي سيالو ته سرځور وي
 خودي توان وي کوبښن کړه پخپله ژبه
 پس له هغه کړه خان پـوه په بله ژبه
 زيار وباسه د پښتوآثار راغـونډکړه
 د پښتوغمي له خـاورو را برېښدکړه
 شعراء مـود نامه سره ټول تللي
 دېرآثار يې پـه غفلت ترلاس وتلي
 عـلوم واړه په پښتوکي ترجمه کړه
 دپښتوناوې پدې گېڼه نـسـايسته کړه

(۱۳۱۷ هـ ش)

زمور دزمانې مشهورهنرمند سندرغاړى دښاغلى دوکتور
 محمد صادق فطرت ناشناس دارواښاد محمدرفيق جيبى زوى دى
 دهيواد په ثقافتي ډگر كې دښاغلى دوکتور فطرت درول په باب
 بويه خانگړى كتاب وليكل سي .

لالا محمد سعید حبیبی

د زین العابدین اخونزاده زوی او دمحمد رفیق حبیبی مشر ورور و چي دافغانی محصلینو په لومړۍ ډله کې شوروي اتحاد ته دتحصیل لپاره تللی او په مخابراتوکې یې تخصص اخیستی و . نوموړی په کابل کې اوسېدی او دوخت له منورینو سره محشور و . دمخابراتو په خانګه کې دیوه متخصص په صفت کارکاوه . مړینه یې د۱۳۲۷ ش په حدودو کې پېښه ده .

دللا محمد سعید خان حبیبی درې زامن اویوه لور پاته سول . مېرمن یې لکه وړاندي چي مو ولوستل د ارواښاد مولوي عبدالواسع شهید مشره لور (بي بي اسماء) وه . یو زوی یې عبدالهادي حبیبی نومېږي چي دحربي مکتب له لمړنیو زده کوونکو څخه و چي د ټانک په خانګه کې یې په انگلستان کې لوړ تحصیلات کړي دي . په ۱۹۴۹ ع کال پاکستان ته تللی او اوس هورې اوسي . دپاکستان راډیو له فارسي پروګرام سره همکاري لري . (۱)

بل زوی یې زمورد وخت معروف علمي او مطبوعاتي شخصیت ښاغلی دوکتور محمود حبیبی دی چي د ژورنالیزم په خانګه کې یې په فرانسه کې لوړ تحصیلات کړي دي . دهیواد په کلتوري موسسو کې یې له ریاسته نیولې تر وزارتو کارکړی دی . وروستی وظیفه یې دسنا مجلس مشرتوب و . اوس په کابل کې اوسي .

مولانا محمد شریف حبیبی

ارواښاد زین العابدین اخنډزاده درې زامن درلودل . د دوو زامنو محمد رفیق حبیبی او محمد سعید حبیبی (مشهور په لالا) په باب مخکې ورغېدو . دریم زوی یې محمد شریف حبیبی و چې په کندهار کې د (مولانا محمد شریف) په نامه خلکو پېژاند . د پښتو ژبې نقاد لیکوال و او کله کله یې نظم هم کیښ . پرفارسي سربېره په عربي اردو او انگرېزي ژبو پوهېدی . پر خصوصي تحصيلاتو سربېره یې د جراحی او طب کورسونه ويلي و . په دارالمعلمین کې یې هم زده کړې سرته رسولې وې او تر فارغېدو وروسته یې د ښوونکي په توګه ۱۲ کاله خدمت کړی و . د کندهار ادبي انجمن سرګرمه غړی و او کله چې علامه عبدالحی حبیبی مرحوم د کندهار طلوع افغان په بشپړه توګه پښتو کړ . . ارواښاد محمد شریف حبیبی یې له همکارانو څخه و . له طلوع افغان او په مجموع کې د کندهار له مطبوعاتو سره د مولانا همکاري همېشني وه . خورا اوږدې مقالې او مفصل مضمونونه یې ورته لیکل .

مولانا محمد شریف حبیبی دهیواد په درد دردمن لیکوال و د هیواد والو پر بنسټمنه ورځ یې زړه خوږېدی خود هغوناورو عادتونو - ناپوهیو په کله کله د عصبانیت تر درجې درداوه . په ظریفه لهجه یې توندي انتقادي خبرې کولې . مولانا محمد شریف حبیبی په ژوند کې تل پرمخ وهل سوی و او د خلکو بې قدرۍ ډېر خوړولی و . لیکنوې زیاتره انتقادي اړخ درلود .

مولانامستقل آثارهم کنبلي ووچي نومونه يې په دې ډول دي :

۱ - اوسني سرمايه داران

۲ - خواص او عوام

۳ - اجتماعي يرغ

۴ - آس نامه (۱)

دمولانامحمدشريف ظرافتونونه په کندهارکي ډېر عام سوي اود معاصرینو دخولې وردگرزېدلې دي. کلمه چي په هیوادکي ددوهمي دیموکراسی دراتگ په وخت کي دوخت صدراعظم دوکتورمحمدیوسف کندهارته په دوره راغلی و () اوپه هیوادکي يې داساسي قانون اودیموکراسی په باب دخپل حکومت پیغام خلکوته رساوه ، دکندهارخینوخلکوله مولاناخخه وغوښتل چي په دغه رازدیموکراتیکه فضاکي ملت ته خپل پیغام ورسوي . وایي دی پریوه ډېره ودرېد (لکه رشتیاچي يې ملت مخاطب وي) اوپه لوړ آوازیې وویل " اې ... ملته ! سپی آینه درته گوري . " دمولانادغه وجیزه وشمه خبره په کندهارکي دومره عامه سوې ده چي عوام او خواص يې دواړه په خبروکی دوجیزې په توگه کاروي . مولانا محمدشريف حبيبي ټول ژوندپه تجرد کي تېرکړ او واده يې ونکړ . دژوند په وروستيو شپو کي دکندهارښاردهرات دروازي چوک ته نزدې په یوه کوټه کي اوسېدی . په ۱۳۴۹ ش کال په کندهار کي مړ سو . د ښخولو سرښتمه او لگښت يې ښاغلي

(۱) په دغو آثارو کي "اوسنی سرمايه داران" او "آس نامه" ماهغه وخت وليدل چي نوموړی مرحوم دکندهارپه کلافتصيل کي دمولوي عبدالواسع اخندزاده په مسجدکي ارواښادمولوي محمدامين خوکیانې نه دکنلوله پاره راوړی و . مرحوم خوکیانې په دغه وخت کي له کابله ، کندهارته راغلی و .

عبدالرحيم هاتف پر غاړه واخيستله . جنازه يې خواره بوښكې وه او لکه په ژوند چي دزمانې ناخوالو پرمخ وهلی و ، مړينه يې هم ديوه بېوزله دانشمند مړينه وه . د ژوند ټول مایملک يې دلرگو يو صندوق و چي په هغه کي دده خپل ليکلي آثار او کاغذونه او يو شمېر تسبیح خوندي وې . داصندوق دکندهار د عالي دارالمعلمين دهماغه وخت مدير ښاغلي احمدزي واخيست . (۱) وړاندي مي وويل چي مولانا حبيبي د طلوع افغان همکار و . په دغه اخبار کي يې خورا ډېري ليکني خپرې سوي دي چي ماته اوس ميسري نه دي نود ليکني نمونه به يې له اوسني ليکوال څخه رانقل کړم

کونډه

دڅورلسمي سپورمي رهاشاوخوا ته خپره وه . دآسمان په لمن کي دسپورمي پلوشوکوچني ستوري نهام کړي وو . خوغت ستوري لکه دشلیدلي غاړگی مرغلري لري اونژدې برېښپدل ... دلوی سیندپورته خواته داوبودم دسپورمي په پاکه رهاکي يوه روڼه سطحه تشکيله کړې وه اوچيري چي د ساحل له لور وځنډوڅخه توري سايي رالوبدلي وې نود طبيعت داتابلوبې ډېره رنگينه کړې وه .

دسيند راسته اړخ ته چي دگڼوونواو خاشوډک ځنگل مخ پرکښته غزېدلې و کلمه چي به د نازک بادخپه ځني وموښته ددرختوپه پاڼوکي به نری نری شورشور شروع سو . دسيندپرتوله شاوخوا يوه درنه آرامي اوچوپتياخپره وه ، يواځي هغوبنورانده سايوبه په دې بیده صحنه کي حرکت راوستی چي دځنگله له درختوڅخه پرمخکه

(۱) ښاغلی احمدزی د دوکتور محمود حبيبي له څپرکني څخه دی .

رالوهدلي وې اود بادپه نړيوڅپوکي بنوربدلي.

دسپورمی رهاوپه اوبوکي دهغې انعکاس شاوخواټوله روښانه کړې وه هلته دلري خايه دسيندپرغاړه يوه سایه په حرکت کي وه . داسايه به دپستوريگوپرمخ کله ښه ښکاره سوه اوکله به له نظره ورکه سوه ، لبروخت نه وتپرسوی چي دې سايې په چابک حرکت شروع وکړه اوکله چي دخنگله خواته نژدې سوه پريوه کړه لاروروخرخېده اودتورخنگله په خېټه کي ورکه سوه .

هغه سايې چي په دې آرامه صحنه کي بنورراوستلی وديوي خواني ښخي وه چي تورپورنی يې پرخان پېچلی و. ددې غېږکه وه اوتریغل لاندي يې يوه کوچنی نجلی هم له خانه سره بېوله . دانشخه خنگله ته په ډېره وارخطايي ننوتله . هلته په خنگله کي چي پرمخکه ددرختواوپانوله پیوست څخه روڼارالوهدلي وه د بادله څپوڅخه داسي په رېږد وه لکه دهغې خواني ښخي زړه . ددې زړه آرام نه کاوه اوددرختوپه تياره کي دهرهغه ځای په لتون کي وه چي رڼابه نه وه ورلوهدلي . داچي به دهري پلني درختي شاته ودرېده اودکوم پیوست څخه به يې دسيند پرغاړه لويه لاروليدله نوبيا به يې زړه په ټکمان سواومخ په وړاندي به ولاړه اوپه يوبل ډېرتياره ځای کي به يې ځان غلی کړ . دې به له ډېري بيري څخه خپل تورپورنی ژرژرپرځان راوپېچلی اوکله کله به يې سترگي هم پټي کړې . دې خپل گامونه وروورو پورته کول اوکله چي به يې ترپښولاندي دوچوپانودميده کېدوآوازپورته سونوژبه ودرېدله اوبل پل به يې په آرامه پرمخکه کښېښود ، هغه وخت چي داسرگردانه ښخه دتيارې په منځ کي يوې لويي پدې ته ورسېدله نودهغې په تنه

پوري داسي وموښتمله لکه په هغه درخته پوري چي کومه زخه راشنه سوې وي . ددې په غيرکي چي يونبايسته کوچنی هغه هم داسي آرام ولکه دخپلي مورله اضطراب څخه چي خبرو . دی به آرام وخوکه چي به يې دموريلودده پرسترگولوبد نوناآرامي به يې کوله خوکه چي به يې مخ ورلخ کړ نودوې ښايستي سترگي به يې په غالبانوکي گرزېدې اوهرکله چي به دپاڼوله منځ څخه دسپورمی کومه پلوشه پربرابره سوه شنه خوله دخنډابه ورته ولاړ ، اوکله کله به يې داسي ورواخيست چي کوچنی سربه يې هم ورسره ښورواه . ددې ترچپه بغل لاندي چي کوچنی نجلې ولاړه وه هغې هم څه نه ويل ، يواړيواربه يې مخکي ته وکتل اوبيا به يې سرورهيستته کړاودمورمخ ته به يې وکتل ، ځوانه ښځه رېرېدېله اوآرام يې نه درلوداوهه پلابه يې کوچنی نجلې کښېکښله او ورته و به يې ويل

” ملالي! الله په بلادي مرگ سه ، آرامه ودرېره مه ښوره ”

کوچنی معصومي نجلۍ به پرمورلاس راوگرزواه اوپه کوچنی آوازه يې ورته وويل ” ادې! ډېره ډېره ښورې . هه آ ، هه آ اوس خوته ښورې . گوره ستاپورنی څرنګه ښوري ” ځواني ښځي په ډېره وارخطايي ددرختوله پيوست څخه لويي لاري ته سترگي نيولي وې . اويواربه يې ورورو داسي آوازترخولې ووتی :

” الله ته خومووينې !اه و ، خدايه په څه گناه دي نيولي يو ، خدايه زه که گناکاره يم ته ددې مومنانوروی ته وگوره . خدايه مورخوهيڅوک نه لرې . اوه... ” دامهال چي به کوچنی نجلۍ دمورخبروته غورنيولی و ، په آرامي به يې پرهغې لاس راوڅرخاوه اومخي ته به دې ودرېده اوپه کوچنی ژبه به يې ورته وويل ” ادې زه

داسي بېلېزم (بېرېرم) " موربه يې ژړلاس پرراوخرخاوه اوپه خان پوري به يې ټينگه زړه اوورته وبه يې ويل "ملالي! بلادي واخلم، خودادی زه درسره يم . اوس دستي د مامك كره خو. هلته به بس شيدې اوغوري وخورواوبيا به كراهه بیده سې. بڼه، رغ مه لره ، بشردی جارسم " کوچنی نجلۍ به دامهال سترگي دمورخولې ته نيولي وې اوپه كراهه به يې اړخ ته راغله اوداسي به يې ورته وييل "شه دی، ادې شه " ته نوه مې شوره (بڼوره)! كاكودي خدای مل (مړ) كى. شه ادې چي كاكومل (مړ) شي موژ (مور) به بياكول (كور) ته لال (ولاړ) شو."

دكوچنی نجلۍ كوچنيوخبړودمورستونۍ له ژړاخڅه وپرساوه خودبېري څخه يې ترخولې رغ ونه وت.

د پڼهواونريو درختوله پيوست څخه ځوانې بنڅي هرآن دسيندپرغاړه لاره څارله ، دامهال له ليري څخه ددوكسوتېزي تيزي خبري دبادپه څپوكي ددې غوروته راورسېدې. دلويي پدې شاته ولاړه بنڅې دزړه ټپ ټپ په توفان كښېوت اوازبستی (۱) چه له وارخطايي څخه يې خوله وچه سوې وه دوچ ستوني څخه يې بې اختياره غرچ غوچ شروع سو.

هغه خبري چي باداراسولې وي دهغودووكسو وې چي دسيندپرغاړه پرلويه لارپه دې پسي راوان وه.

كله چي بڼه رانژدې سول بياترهغوچي آوازيې وركېدې دځواني بنڅي غوروته داخبري ورسېدلې.

– ښه! سالو! (۱) ولاړه خووالله که سي .

– هو، چیري تلی سی ، کوم خای لري؟

... ”سالو! زما دایوه خبره په ټینګه ومنه چي زه ترخان تهرېږم
خو ترخپلي کونډي تهرېدای نسّم ..“ ته ووايه زما غیرت به څرنگه
دامني چي زما دورورپرکونډه ډیل پښه اوړي. په مرګ بندنه یم
دچاپرواهم نه لرم، خپله مي کونډه ده او خپل مي يتيمان دي. هو!
پرمیراث به یې اووه وغزوم . دقاضي اوحاکم په لارمي هم حق دی
اودموک (رشوت) پرخای چي خان گرووم هم حاضریم ”په یوه پنډه
خندا“ ښه نوسالوته ووايه چي دابه نوڅوک زما دپنجچي وباسي .
اوکه ترې هم تهره سي نوداسي خبري په څودانوکار توسوښه فيصله
کيږي. باوروکه سالولالا! چه پرخپله کونډه اومیراث به ډهرسرونه
ترخاورولاندي کوم.

دامي فيصله ده اوپرېږدم یې هم نه. نوچیري به ولاړه سي .
ورورلري! هاورور... هغه پخپله دحبیب الله خان دغلاپل پرختلی
اوپه کلمې کي یې ملا اوبازواکاناکشف الحال ورخراب کړی دی
سباويل سباپه لوټکه اخته کيږي والله که یې خورته پام لاسي.
نودابه څرنگه زماڅخه خلاصه سي ؟

(دکتاب پای)

اخځونه

- ۱ - خپل - هارون - آفریده های مهجور علامه حبیبی - کابل - ۱۳۶۷ ش
- ۲ - دزرغونې یاد - و مقالو مجموعه - کابل - ۱۳۶۲ ش
- ۳ - روهي - کانديد اکادميسن محمد صديق - د پښتو ادبياتو تاريخ - معاصره دوره - پېښور - ۱۹۹۹ م
- ۴ - ظفر کاکاخېل - سيدبهدر شاه - پښتانه دتاريخ په رڼاکښې - پېښور - ۱۹۶۵ م
- ۵ - غبار - ميرغلام محمد - افغانستان درمسيرتاريخ - چاپ ۱۳۶۶ ش
- ۶ - خلمی - محمد ولی - دکندهارمشاهير - ۱۳۶۸ ش
- ۷ - وکیلی - عزیزالدین - تیمورشاه درانی - کابل - ۱۳۴۶ ش
- ۸ - وکیلی - عزیزالدین - تاريخ خرقة شريفه قندهار - کابل - ۱۳۶۷ ش
- ۹ - پښتانه شعراء - لومړی ټوک - دوهم چاپ - پښتو ادبي مرکزپاکستان - ۱۹۸۴ م
- ۱۰ - دحاجی جمعہ بارگزي دېوان - کابل - ۱۳۶۰ ش
- ۱۱ - ديوان جناب طرزی صاحب - سردارغلام محمد خان طرزی - ۱۳۰۹ ق
- ۱۲ - آريانا مجله - دحوت گڼه - کابل - ۱۳۴۵ ش

- ۱۱۴ ===== درنه کورنی
- ۱۳ هروی ... محمد وزیر ... یادی از دانشمندان مورخ نامور
افغانستان مرحوم پوهاند عبدالحمی حبیبی قندهاری - کانادا -
۲۰۰۱ م
- ۱۴ - مزارات هرات - تصحیح ، مقابله ، حواشی و تعلیقات از
فکری سلجوقی - کابل - ۱۳۴۶ ش
- ۱۵ - غیاث اللغات - چاپ تهران - ۱۳۶۳ ش
- ۱۶ - لمر - جریده - شماره ۱۹ - سال دوم - کانادا - ۲۰۰۱ م
- ۱۷ - دهخدا - لغتنامه - چاپ تهران
- ۱۸ - افغان - ملاعبدالباقی - تهذیب الواجبات - ۱۳۶۶ ش
- ۱۹ - هوتک - محمد معصوم - ویارونه میوندونه - په « میوند د
افغانستان تاریخی خلی » کی چاپ .
- ۲۰ - منهاج العابدین - دعلامه جبر اخوندزاده - لاهور - ۱۳۴۰ ق
- ۲۱ - پښتانه شعراء - دوهم ټوک - کابل - ۱۳۲۱ ش
- ۲۲ - زلمی - هیوادمل - فرهنگ زبان و ادبیات پښتو - لومړی
ټوک - ۱۳۵۶ ش
- ۲۳ مجموعه اسناد و مدارک چاپ نشده درباره سیدجمال
الدین مشهور بافغانی - تهران - ۱۳۴۲ ش
- ۲۴ - افغان یاد - دمقالو مجموعه - کابل - ۱۳۶۰ ش
- ۲۵ - هوتک - محمد معصوم - پوخ کانی - کانادا -
- ۲۶ - تاج التواریخ - دېمبی چاپ - ۱۹۰۴ م
- ۲۷ - فرانک - مارتین - Under The Absolute Amir - ۱۹۰۷ م
- ۲۸ - حبیبی - عبدالحمی - دمیافقیرالله پېژندلیک - کابل - ۱۳۵۹ ش
- ۲۹ - هوتک - مولوی صالح محمد - پاشلی ویناوی - ۱۳۶۹ ش

- ۳۰ - حبيبي - عبدالحی - جنبش مشروطیت در افغانستان - ۱۳۷۷ ش
- ۳۱ - فهرست نسخ خطی ارشیف ملی افغانستان - کابل - ۱۳۶۳ ش
- ۳۲ - سراج الاخبار - پنجم کال - لومړی گڼه - ۱۲۹۴ ش
- ۳۳ - افغاني شمله - دمقالو مجموعه - د ډاکټر طارق رشاد راتولونه - ۱۳۷۹ ش
- ۳۴ - پښتو پښتو قاموس - د افغانستان د علومو اکاډیمي - کابل - ۱۳۶۱ ش
- ۳۵ - معجم المفهرس - محسن بيدارفر - انتشارات بيدار - قم - ۱۳۶۶ ش
- ۳۶ - رویداد لویه جرگه دارالسلطنه کابل - ۱۳۰۳ ش
- ۳۷ - طلوع افغان - اتم کال - اتمه گڼه
- ۳۸ - فرهنگ - مير محمد صديق - افغانستان در پنج قرن اخير - ۱۳۷۳ ش
- ۳۹ - بينوا - عبدالروف - اوسني ليکوال - دريم ټوک
- ۴۰ - رفيع - حبيب الله - پښتو پانگه - لومړی ټوک - ۱۳۵۴ ش
- ۴۱ - رفيع - حبيب الله - پښتو پانگه - دوهم ټوک - ۱۳۵۶ ش - کابل
- ۴۲ - رفيع - حبيب الله - پښتو خپروني - لومړی ټوک - ۱۳۵۶ ش
- ۴۳ - هلالی - دکتور عبدالحکيم - پښتو قاموس ليکنه - کابل - ۱۳۵۴ ش
- ۴۴ - ژوندون مجله - داسد ، سنبلې گڼه - ۱۳۶۱ ش
- ۴۵ - شیرانی - محمود خان - چهار مقاله بر فردوسي و شاهنامه - دپوهاند عبدالحی حبيبي ژباړه - کابل - ۱۳۵۵ ش

۱۱۶ ===== درنه کورنی

۴۶ - داستاد یاد - دمقالو مجموعہ - کابل - ۱۳۶۴ ش

۴۷ - پتہ خزانہ - عکسی چاپ - کابل - ۱۳۵۴ ش

۱۷۸۱
 ولادت کی علامتہ حاج علی رضا
 علامہ عبدالحمید حبیبی صاحب دی
 علامہ حبیبی و عبدالحمید احقر زاد
 زری علامہ رحیم آبادی شہید
 اسوار حق تعالیٰ علامہ حبیبی
 انکرم و حق دی علامہ حبیبی کل
 دیوی حق تعالیٰ علامہ حبیبی
 و تعالیٰ حق تعالیٰ علامہ حبیبی
 کل دیوی علامہ حبیبی کل
 ۲۲ حبیبی علامہ حبیبی کل
 حق تعالیٰ علامہ حبیبی کل
 علامہ حبیبی کل

د علامہ عبدالحمید حبیبی مزار